

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
93/C 292/01	nr. 1593/90 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Protester fra nederlandske og tyske dyrevenner mod hundeavlscentret Harlan CPB i Austerlitz, Nederlandene	1
93/C 292/02	nr. 1790/91 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: EF-strategi over for Japan	2
93/C 292/03	nr. af 1/93 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Det Europæiske Fællesskabs politik over for Japan	2
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1790/91 og nr. 1/93	2
93/C 292/04	nr. 1837/91 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Ødelæggelsen af den tropiske regnskov i Sarawak (Malaysia)	2
93/C 292/05	nr. 2772/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Reklamer for alkoholholdige drikke	2
93/C 292/06	nr. 857/92 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Betaling af abonnementer på videnskabelige tidsskrifter som en del af hjælpen til det tidligere Sovjetunionen	3
93/C 292/07	nr. 1031/92 af Willi Rothley til Kommissionen Om: EØFG	4
93/C 292/08	nr. 1066/92 af Joaquim Miranda da Silva til Kommissionen Om: Beskyttelse af kultur- og naturarven	4
93/C 292/09	nr. 1197/92 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: Europa-Parlamentets deltagelse i Fællesskabets stand på EXPO 92 og i aktiviteter i forbindelse med festligholdelsen af 500-året for Amerikas opdagelse	5

Pris: 18 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 292/10	nr. 1246/92 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Udarbejdelse af EF-lovgivning	6
93/C 292/11	nr. 1439/92 af Jessica Larive og Jan Bertens til Kommissionen Om: Usikre atomkraftværker i SNG	6
93/C 292/12	nr. 1534/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: EFTA i MEDIA	7
93/C 292/13	nr. 1607/92 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Den generelle ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for videregående uddannelser og den franske titel dr. jur. (Docteur en Droit)	7
93/C 292/14	nr. 1648/92 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: GATT-kodeks: Omredigering af kodeksbestemmelserne i forbindelse med HACCP	7
93/C 292/15	nr. 1939/92 af Paul Staes til Kommissionen Om: Støtteforanstaltninger i forbindelse med den belgiske virksomhed Fabelta Ninove, som eventuelt er uforenelige med fællesmarkedet	8
93/C 292/16	nr. 1940/92 af Paul Staes til Kommissionen Om: Privatiseringen af den statslige belgiske virksomhed Fabelta Ninove	8
93/C 292/17	nr. 1941/92 af Paul Staes til Kommissionen Om: Den belgiske tekstilplan	9
93/C 292/18	nr. 1942/92 af Paul Staes til Kommissionen Om: Støtte til den belgiske virksomhed Idealspun	9
93/C 292/19	nr. 1213/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: Ordning vedrørende ikke-stemmeberettigede andele fra statens side — Kommissionens godkendelse	10
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1939/92 til nr. 1942/92 og nr. 1213/93	10
93/C 292/20	nr. 2216/92 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Vandkvaliteten i floden Maas	10
93/C 292/21	nr. 2350/92 af Brigitte Ernst de la Graete til Kommissionen Om: Forbindelse mellem motorvej E 25 og E 40 ved Liège	11
93/C 292/22	nr. 2363/92 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Et europæisk bibliotek	12
93/C 292/23	nr. 2558/92 af Pierre Lataillade til Kommissionen Om: EF-støtte og respekt for børns rettigheder	12
93/C 292/24	nr. 2686/92 af Giulio Fantuzzi til Kommissionen Om: Godtgørelser til traditionelle produktionsområder for hård hvede i Emilia-Romagna	12
93/C 292/25	nr. 2698/92 af Hiltrud Breyer, Paul Lannoye, Virginio Bettini og Marguerite-Marie Dinguirard til Kommissionen Om: TACIS-programmet	13
93/C 292/26	nr. 2801/92 af Marc Galle til Kommissionen Om: Reklame for EF under sportsarrangementer	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 292/27	nr. 2812/92 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Udelukkelse af danske forfattere fra Den Europæiske Litteraturpris	15
93/C 292/28	nr. 2813/92 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Udelukkelse af danske forfattere fra Den Europæiske Litteraturpris	15
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2812/92 og nr. 2813/92	16
93/C 292/29	nr. 3023/92 af Sylviane Ainardi til Kommissionen Om: EF's informations- og mediekampagne	16
93/C 292/30	nr. 3156/92 af Edward Kellet-Bowman til Kommissionen Om: Udgifter til G-24 og G-7	17
93/C 292/31	nr. 3166/92 af Juan Bandrés Molet til Kommissionen Om: Rensningsanlæg for byerne Onda, Bechi og Villarreal (Valencia-regionen)	18
93/C 292/32	nr. 3212/92 af Víctor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Sponsorering af kulturelle aktiviteter	18
93/C 292/33	nr. 3226/92 af Diego de los Santos López til Kommissionen Om: Beskyttelse af risdyrkingen i EF	19
93/C 292/34	nr. 3246/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forsoningen med den europæiske arv	19
93/C 292/35	nr. 3309/92 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Arbejder i Preveli-området	20
93/C 292/36	nr. 3320/92 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Spanske forslag til planer under INTERREG-programmet til fordel for toldfunktionærer	21
93/C 292/37	nr. 3333/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Grækenlands pålæggelse af en særlig skat på flybilletter	21
93/C 292/38	nr. 3364/92 af David Martin til Kommissionen Om: Politikken med hensyn til udlånsbiblioteker og EF-dokumenter	22
93/C 292/39	nr. 3471/92 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Kommissionens initiativret	22
93/C 292/40	nr. 3472/92 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Udtalelser fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg	23
93/C 292/41	nr. 3487/92 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Hurtig landevejsforbindelse mellem Galicien og det centrale Europa via den kantabriske kyst	23
93/C 292/42	nr. 3506/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Nyttens af forskellige tilpasninger inden for fiskeriet	24
93/C 292/43	nr. 17/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Økonomisk støtte fra Kommissionen til avisen »Befrielse«	24
93/C 292/44	nr. 24/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fremtiden for Interrail	25

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 292/45	nr. 40/93 af Florus Wijsenbeek og Rui Amaral til Kommissionen Om: De undtagelser, som Kommissionen har indrømmet inden for søfartssektoren	25
93/C 292/46	nr. 42/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Fællesskabsinstitutionernes informationspolitik	26
93/C 292/47	nr. 176/93 af Joaquim Miranda da Silva til Kommissionen Om: Støtte fra SIBR (Sistema de Incentivos de Base Regional), som medfinansieres af EF	26
93/C 292/48	nr. 210/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Konsekvenserne af lukningen af skibsværftet på Syros	27
93/C 292/49	nr. 236/93 af Juan de Dios Ramírez-Heredia til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for køretøjer	28
93/C 292/50	nr. 256/93 af Pierre Bernard-Reymond til Kommissionen Om: Forenkling af de administrative procedurer med henblik på at forbedre betingelserne for den frie bevægelighed i Fællesskabet	28
93/C 292/51	nr. 303/93 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Finansiering fra strukturfondene og miljø	29
93/C 292/52	nr. 316/93 af Barry Desmond til Kommissionen Om: Europapas til pensionister	29
93/C 292/53	nr. 397/93 af Agostino Mantovani, Franco Borgo, Nino Pisoni, Giuseppe Mottola, Joachim Dalsass, Giulio Gallenzi, Eolo Parodi, Mario Forte, Gabriele Sboarina, Andrea Bonetti og Aldo De Matteo til Kommissionen Om: Forebyggelse af ascospheera apis	30
93/C 292/54	nr. 402/93 af Reinhold Bocklet til Kommissionen Om: Fremme af foranstaltninger i forbindelse med ikrafttrædelsen af det indre marked	30
93/C 292/55	nr. 403/93 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Det Forenede Kongerige — begrænset fortegnelse over lægemidler	31
93/C 292/56	nr. 407/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: EF-arbejdstagere og erhvervstilknyttede pensionsordninger	32
93/C 292/57	nr. 447/93 af John Cushnahan til Kommissionen Om: Den arkitektoniske arv — tilskud	32
93/C 292/58	nr. 476/93 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Import af uran	33
93/C 292/59	nr. 513/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De vilde fugle i Fællesskabet	33
93/C 292/60	nr. 517/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Skandalen med den græske bomuld	33
93/C 292/61	nr. 533/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De europæiske forfatteres fremtid	34
93/C 292/62	nr. 551/93 af Panayotis Roumeliotis til Kommissionen Om: Problemer vedrørende eksport af græske muslinger	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 292/63	nr. 557/93 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Toxin i østers på Atlanterhavskysten	35
93/C 292/64	nr. 576/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88	35
93/C 292/65	nr. 626/93 af Michel Debatisse til Kommissionen Om: Indførelse af tomater fra Marokko	36
93/C 292/66	nr. 646/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Nye fiskeriaftaler med Maghreb-landene	36
93/C 292/67	nr. 656/93 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Pornografiske tv-sendere	37
93/C 292/68	nr. 660/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: PHARE-programmet	38
93/C 292/69	nr. 676/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Problemer i forbindelse med nordafrikaneres passage af Gibraltarstrædet om sommeren	38
93/C 292/70	nr. 687/93 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Overdragelse af brugte biler	38
93/C 292/71	nr. 690/93 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Anerkendelse af bevis som doktor i tandkirurgi	39
93/C 292/72	nr. 748/93 af Jean-Pierre Raffin til Kommissionen Om: EF's deltagelse i et infrastrukturprojekt i Sydamerika (Hidrovia)	40
93/C 292/73	nr. 752/93 af Lode Van Outrive til Kommissionen Om: Gennemførelsen af Rådets resolution om beskyttelse af Fællesskabernes økonomiske interesser og nærmere bestemt gennemførelsen af bestemmelserne i punkt 9	40
93/C 292/74	nr. 768/93 af Anne André til Kommissionen Om: Tysk moms	41
93/C 292/75	nr. 942/93 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Moms på bustransport gennem Tyskland	41
93/C 292/76	nr. 983/93 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Busturisme: Moms på omsætningen i »transport«-virksomheder i Tyskland	41
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 768/93, nr. 942/93 og nr. 983/93	42
93/C 292/77	nr. 776/93 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Status over faglige uddannelsesforanstaltninger til fordel for EF-tjenestemænd i 1992 ...	42
93/C 292/78	nr. 785/93 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kvoten for sej	43
93/C 292/79	nr. 791/93 af Barry Desmond til Kommissionen Om: Uddannelse af kvalificerede sygeplejersker	43

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 292/80	nr. 799/93 af José Vázquez Fouz og Manuel Medina Ortega til Kommissionen Om: Støtte til sektoren for små pelagiske arter	44
93/C 292/81	nr. 801/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Definition på sekundære råmaterialer	44
93/C 292/82	nr. 802/93 af Agostino Mantovani, Mauro Chiabrando, Franco Borgo, Mario Forte, Gerardo Gaibisso, Ferruccio Pisoni og Gabriele Sboarina til Kommissionen Om: Kvotestemmelser i den fælles markedsordning for tobak	45
93/C 292/83	nr. 803/93 af Agostino Mantovani, Mauro Chiabrando, Franco Borgo, Mario Forte, Gerardo Gaibisso, Giuseppe Mottola, Ferruccio Pisoni og Gabriele Sboarina til Kommissionen Om: Omkostninger og forskudsbetalinger i forbindelse med den fælles markedsordning for tobak	45
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 802/93 og nr. 803/93	46
93/C 292/84	nr. 805/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Køb af varer i andre medlemsstater	46
93/C 292/85	nr. 807/93 af João Cravinho til Kommissionen Om: Forsinkelser i udbetalinger fra ESF til erhvervsuddannelsesorganisationer i Portugal	46
93/C 292/86	nr. 808/93 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Hvidvaskning af narkopenge i Portugal	47
93/C 292/87	nr. 810/93 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Tysk anordning om emballage	47
93/C 292/88	nr. 812/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: EF-støtte til Sint-Janshospitaal (Brugge/Belgien)	48
93/C 292/89	nr. 813/93 af Ben Visser til Kommissionen Om: Import af tunkonserves (canned tuna)	48
93/C 292/90	nr. 814/93 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Europæisk kampagne til fremme af bøger og læsning	49
93/C 292/91	nr. 817/93 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Fiskeri — indstilling af indførsel fra tredjelande	49
93/C 292/92	nr. 818/93 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Fiskeri — fransk støtte til fiskeriindustrien	50
93/C 292/93	nr. 820/93 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Den økonomiske og sociale situation i Marinha Grande kommune (Portugal)	50
93/C 292/94	nr. 834/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fællesskabets kemiske industri	51
93/C 292/95	nr. 835/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Kretas energiproblemer	51

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 292/96	nr. 839/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Det gamle amfiteater i Thessaloniki	52
93/C 292/97	nr. 841/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Situationen i Cameroun og EF's økonomiske støtte	52
93/C 292/98	nr. 845/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Vådområde omdannes til racerbane	52
93/C 292/99	nr. 854/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Regelramme for spørgsmål vedrørende kapitalbevægelighed	53
93/C 292/100	nr. 856/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Underudlejning af ansatte	53
93/C 292/101	nr. 894/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Diskriminering af kvinder i arbejdskontrakter	54
93/C 292/102	nr. 907/93 af Anne André-Léonhard til Kommissionen Om: Bilaggifter	55
93/C 292/103	nr. 1079/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Bilagiftniveauet	55
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 907/93 og nr. 1079/93	55
93/C 292/104	nr. 1016/93 af Iñigo Mendez de Vigo til Kommissionen Om: Kommissionsformand Jacques Delors nylige udtalelser vedrørende forhandlinger mellem EF og Marokko	55
93/C 292/105	nr. 1057/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Begrænsninger for sammenslutningerne i Grækenland og konsekvenserne af dette for landmændene	56
93/C 292/106	nr. 1076/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Nationalparken ved Sounion i Attika	56
93/C 292/107	nr. 1077/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Hjælpeprogrammer for lokale særpræg	57
93/C 292/108	nr. 1087/93 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Rettighederne for borgere fra øerne på Imbros og Tenedos	57
93/C 292/109	nr. 1108/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Kommissionen og interessegrupperne	57
93/C 292/110	nr. 1137/93 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfond: tildeling af midler under målsætning nr. 3 og 4	58
93/C 292/111	nr. 1172/93 af Panayotis Roumeliotis til Kommissionen Om: Ødelæggelser efter jordskælv i Pirgos Ilias	58
93/C 292/112	nr. 1186/93 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Europæisk sygesikringskort til brug i akutte tilfælde	58
93/C 292/113	nr. 1306/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Europæisk charter uden Grækenland	59

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 292/114	nr. 1382/93 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: Det forhold, at EDF repræsenterede EF's energisektor under EXPO 92	59
93/C 292/115	nr. 1392/93 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Kommissionens ansvar for, at Maastricht-traktaten bliver en succes	59
93/C 292/116	nr. 1402/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Bortskaffelse af affald fra atomkraftværker i forbindelse med nedlukning	60
93/C 292/117	nr. 1403/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Bortskaffelse af affald fra atomkraftværker i forbindelse med nedlukning	61
93/C 292/118	nr. 1409/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Kontrolgrupper inden for landbruget	61
93/C 292/119	nr. 1410/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Støtte til fælles indkøb af landbrugsmaskiner	61
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1409/93 og nr. 1410/93	61
93/C 292/120	nr. 1429/93 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Forhandlingerne foranlediget af Kommissionen mellem (Tjekko-)Slovakiet og Ungarn om Gacikovo-kraftværket	62
93/C 292/121	nr. 1466/93 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: TVE's forslag om videoer om miljø og udvikling	62
93/C 292/122	nr. 1477/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: Den Internationale Migrationsorganisations virke i forbindelse med FN's aktionsplan for Mozambique	63
93/C 292/123	nr. 1553/93 af Alex Smith til Rådet Om: Østrigs våbenleveringer til Irak	63
93/C 292/124	nr. 1566/93 af Mauro Chiabrande, Bryan Cassidy og Tullio Regge til Rådet Om: Fri bevægelighed inden for EF	63
93/C 292/125	nr. 1588/93 af Raymonde Dury til Rådet Om: Komité til udvælgelse af kunstværker til Rådets nye bygninger	64
93/C 292/126	nr. 1719/93 af Klaus Wettig til Rådet Om: Kunstnerkonkurrence (93/s 21-3373/FR): Den nye bygning til Rådet for De Europæiske Fællesskaber og det tjenestegrene	64
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1588/93 og nr. 1719/93	64
93/C 292/127	nr. 1619/93 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Kontrol med anvendelsen af beløb, der udbetales som nødhjælp	65
93/C 292/128	nr. 1646/93 af Llewellyn Smith til Rådet Om: Fællesskabets plutoniumpolitik	65
93/C 292/129	nr. 1696/93 af John Hume til Kommissionen Om: Andelslånekasser i Irland og Det Forenede Kongerige	65

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 292/130	nr. 1699/93 af Dorothée Piermont til Rådet Om: Radioaktiv bestråling af ekstraarbejdere ved EBS i Forbach (Frankrig)	66
93/C 292/131	nr. 1800/93 af Leo Tindemans, Alberto Michelini, sir Christopher Prout, Pierre Bernard-Reymond og Friedrich Merz til Rådet Om: Maltas ansøgning om tiltrædelse af EF	66
93/C 292/132	nr. 1901/93 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Nødvendigheden af at fritage græske ø-områder fra CO ₂ - og energiafgiften	67
93/C 292/133	nr. 1920/93 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Bomuldsdyrkning i Grækenland	67
93/C 292/134	nr. 1921/93 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Domfædelse uden forsvarsadvokat af græsk journalist	68
93/C 292/135	nr. 1999/93 af Ernest Glinne til Rådet Om: Beskyttelse af havskildpadden	68
93/C 292/136	nr. 2183/93 af Brigitte Langenhagen til Rådet Om: Manglende anvendelse af tysk	69
93/C 292/137	nr. 2267/93 af Filippos Pierros til Rådet Om: Mulighed for oprettelse af Regionsudvalget	69
93/C 292/138	nr. 2294/93 af Gérard Fuchs til Rådet Om: KONVER-programmet	69
93/C 292/139	nr. 2296/93 af Gérard Fuchs til Rådet Om: Eurocontrol	70
93/C 292/140	nr. 2527/93 af Mario Melis, Andrea Raggio og Virginio Bettini til Rådet Om: Cartiere Burgo-selskabets misbrug af dominerende stilling	70
93/C 292/141	nr. 2631/93 af Brigitte Ernst de la Graete til Rådet Om: Asylretten og begrebet sikkert hjemland	71
93/C 292/142	nr. 2635/93 af Gérard Fuchs til Rådet Om: Beskatning af opsparing og det belgiske formandskab	72

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1593/90

af Herman Verbeek (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. juni 1990)

(93/C 292/01)

Om: Protester fra nederlandske og tyske dyrevenner mod hundeavlscenret Harlan CPB i Austerlitz, Nederlandene

Som svar på skriftlig forespørgsel (nr. 939/88) ⁽¹⁾ af Seibel-Emmerling (S) og Bloch von Blottnitz (ARC) meddelte Clinton Davis Europa-Parlamentet den 7. december 1988 på Kommissionens vegne, at Kommissionen ville aflægge beretning for Parlamentet, når den fra de nederlandske myndigheder havde modtaget en rapport om de vilkår, hvorunder hundene i hundeavlscenret Harlan Sprague Dawley in Austerlitz (NL) holdes. Ifølge vore oplysninger har Parlamentet endnu ikke modtaget nogen beretning.

Kan Kommissionen meddele:

1. Om den allerede har modtaget denne rapport fra de nederlandske myndigheder, og i bekræftende fald hvornår den har aflagt beretning herom for Europa-Parlamentet?
2. Om det af denne rapport oplysninger fremgår, at de vilkår, under hvilke der dér opdrættes og holdes beagles, er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 86/609/EØF ⁽²⁾?
3. Om der i mellemtiden er sket forbedringer i hundenes forhold i dette hundeavlscenret?

⁽¹⁾ EFT nr. C 276 af 30. 10. 1989, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 358 af 18. 12. 1986, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas ⁽¹⁾

(6. juli 1993)

Kommissionen har været i skriftlig kontakt med de nederlandske myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af Rådets direktiv 86/609/EØF vedrørende opbevaringen af

dyr i hundeavlscenret Harlan Sprague Dawley (HSD) i Austerlitz. Disse myndigheders svar kan sammenfattes som følger:

- a) siden november 1989 har opbevaring af forsøgsdyr til laboratoriebrug skullet finde sted i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets direktiv 86/609/EØF. Heri kræves det, at medlemsstaterne følger de retningslinjer, der er fastsat i direktivets bilag II. Ifølge stk. 6 i indledningen til bilag II har disse retningslinjer kun rent vejledende karakter
- b) opbevaringen af hunde i HSD-centret i Austerlitz er ikke uforeneligt med direktivets artikel 5. Der er dog tale om visse afvigelser fra bilag II — hvis retningslinjer ikke er retligt bindende — navnlig for så vidt angår rådgivningen med hensyn til størrelsen af bure og indelukker samt brug af gulvrister
- c) den 6. april 1990 nåede de nederlandske myndigheder frem til en aftale med HSD, hvorefter HSD bl.a. inden for en rimelig tidsfrist skulle følge retningslinjerne i direktivets bilag II. Det nederlandske veterinærdirektorat drøfter for øjeblikket dette med HSD
- d) det nederlandske veterinærdirektorat har med en række nederlandske videnskabsfolk drøftet brugen af gulvrister i bure til hunde og specielt gulve med vinylbeklædte metalnet. Drøftelserne er mundet ud i, at visse typer gulvrister ikke har nogen negativ indvirkning på hundenes trivsel, men at de tværtimod kan anbefales. Derfor har veterinærdirektoratet besluttet, at en gulvrister kan benyttes, såfremt den pågældende type forinden er blevet godkendt af direktoratet
- e) der vil fra nederlandsk side blive udarbejdet nye regler om opbevaring af forsøgsdyr på grundlag af resultaterne af den internationale workshop om opbevaring af forsøgsdyr til laboratoriebrug, afholdt i Berlin den 17. til 19. maj 1993, og af de multilaterale konsultationer i Europa-Rådet i Strasbourg den 29. juni til 2. juli 1993.

⁽¹⁾ Kommissionen beklager, at den har været alt for lang tid om at besvare denne forespørgsel.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1790/91
af Gijs de Vries (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(93/C 292/02)

Om: EF-strategi over for Japan

Vil Kommissionen på baggrund af betydningen og karakteren af forbindelserne mellem EF og Japan oplyse, hvor mange tjenestemænd beskæftiget i henholdsvis GD I, III, IV og XIII, der har et praktisk kendskab til japansk?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. af 1/93
af Gijs de Vries (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(3. februar 1993)
(93/C 292/03)

Om: Det Europæiske Fællesskabs politik over for Japan

Den 2. juli 1991 anmodede jeg på baggrund af betydningen og karakteren af forbindelserne mellem EF og Japan Kommissionen om at oplyse, hvor mange tjenestemænd i henholdsvis GD I, III, IV og XIII, der har et praktisk kendskab til japansk. Indtil nu har Kommissionen ikke besvaret denne forespørgsel (skriftlig forespørgsel nr. 1790/91).

1. Er Kommissionen enig i, at det, at denne forespørgsel endnu efter halvandet år ikke er besvaret, tyder på mangel på strategisk tankegang i Kommissionen om forbindelserne med Japan?
2. Vil Kommissionen — snarest — besvare forespørgslen?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
på skriftlig forespørgsel nr. 1790/91 og nr. 1/93
(28. juli 1993)

1. Kommissionen råder ikke over statistikker, der gør det muligt for den at se, hvilke sprog dens tjenestemænd behersker ud over EF-sprogene.
2. For så vidt angår Kommissionens strategi over for Japan, deler den fuldt ud det ærede medlems synspunkter med hensyn til nytten af at have kendskab til japansk og bestræber sig i videst muligt omfang for at lette tjenestemændenes adgang til at lære dette sprog.
3. I den forbindelse tilbydes der kurser i japansk for tjenestemænd og andre ansatte i Bruxelles som led i de almindelige sprogkurser, der organiseres af uddannelsesafdelingen. Der tilbydes for øjeblikket fire standardkurser på henholdsvis niveau et, to, tre og seks samt to kurser for viderekomne i forståelse af det talte sprog og mundtlig udtryksfærdighed. I disse kurser deltager sammenlagt ca. 60 tjenestemænd, som hidrører fra de forskellige generaldirek-

torater. De tjenestemænd, der fortsætter på de højere trin, råder over et godt elementært kendskab til det japanske sprog.

4. Desuden har Kommissionen siden 1987—88 regelmæssigt givet adgang til sit ETP-program (Executive Training Program) for en tjenestemand ved Kommissionens delegation i Tokyo med det formål at give vedkommende mulighed for at erhverve praktiske kundskaber i japansk, forud for den egentlige ansættelse ved delegationen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1837/91
af Christa Randzio-Plath (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(93/C 292/04)

Om: Ødelæggelsen af den tropiske regnskov i Sarawak (Malaysia)

Hvad har Kommissionen gjort til opfølgning af Europa-Parlamentets anmodning om, at der oprettes en særlig fond for tropiske regnskove med egne midler og egne retsstrukturer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(19. juli 1993)

Fællesskabet traf på Europa-Parlamentets initiativ budgetmæssige afgørelser i 1992, som har givet mulighed for at iværksætte omfattende samarbejdsaktiviteter om tropeskovene, især takket være oprettelsen af en særlig budgetpost for tropeskovene, og Kommissionen har også stillet forslag til en forordning på samme område. Blandt initiativerne er der tale om oprettelse og bidrag til forskellige fonde (Rain Forest Trust Fund til et forsøgsprogram for tropeskovenes bevarelse i Brasilien og Fondo Amazonico i Colombia). På baggrund af erfaringerne med anvendelsen fra disse fonde vil det senere være muligt at fastlægge, om der er behov for at oprette en særlig fond.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2772/91
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. november 1991)
(93/C 292/05)

Om: Reklamer for alkoholholdige drikke

Medlemsstater indtager vidt forskellige holdninger til reklamer for alkoholholdige drikke. Er Kommissionen inden for

rammerne af Fællesskabets sundhedspolitik villig til at udarbejde forslag til harmonisering af de enkelte regler på dette område med henblik på at beskytte navnlig de unges helbred mod et for stort alkoholforbrug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(29. juli 1993)

Et rundspørge vedrørende alkoholforbruget blandt 11- til 15-årige børn har vist, at 27 % af alle femtenårige regelmæssig (dvs. i hvert fald en gang om ugen) indtager øl eller cider, samt at 31 % af alle elleveårige børn lejlighedsvis indtager øl eller cider. Der er tale om et stadig stigende spiritusforbrug med alderen, og der er ikke nogen nævneværdig forskel mellem pigers og drenges forbrug.

Kommissionen er fuldt ud klar over behovet for at forebygge alkoholmisbrug, især blandt børn og unge, og har allerede iværksat en række forskellige foranstaltninger på dette område som følge af Rådets resolution af 29. maj 1986 vedrørende alkoholmisbrug (1), samt Rådets resolution af 23. november 1988 om sundhedsundervisning i skolerne (2).

I Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- og radiospredningsvirksomhed (3) indgår der bl.a. bestemmelser om, at fjernsynsreklamer ikke må ansøre til en adfærd, der er skadelig for sundheden eller sikkerheden, ligesom der er fastsat visse kriterier, som fjernsynsreklamer for alkoholholdige drikkevarer skal opfylde. Dette direktiv har været i kraft siden den 3. oktober 1991.

Ud over at have gennemført eller støttet en række forskellige forebyggende foranstaltninger har Kommissionen nedsat en intern arbejdsgruppe på tværs af tjenestegrenene, som har til opgave at følge udviklingen inden for reklamesektoren på nærmeste hold, herunder også reklamer for spiritus, og i tide anbefale de yderligere foranstaltninger på området, der måtte være nødvendige.

(1) EFT nr. C 184 af 23. 7. 1986, s. 3.

(2) EFT nr. C 3 af 5. 1. 1989, s. 1.

(3) EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 857/92

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 292/06)

Om: Betingelse af abonnemeter på videnskabelige tidsskrifter som en del af hjælpen til det tidligere Sovjetunionen

Tidsskriftet »Nature« begyndte i de sidste måneder af 1991 at trykke en meddelelse med opfordring til sine læsere om

som enkeltpersoner eller kollektivt at tegne årsabonnementer på tidsskriftet på vegne af enkeltforskere eller videnskabelige institutter i det tidligere Sovjetunionen. Som begrundelse for denne opfordring angives, at den store videnskabskultur i Rusland er i fare for at blive tilintetgjort.

Mener Kommissionen ikke, at den over EF's budget skulle kunne yde en effektiv støtte til forskere og videnskabelige institutter i det tidligere Sovjetunionen ved at betale abonnementet på et bredt udvalg af specialtidsskrifter, som af økonomiske grunde måske er uden for disse menneskers eller institutters rækkevidde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(5. juli 1993)

Kommissionen er bekendt med, at der er mangel på videnskabelige tidsskrifter i landene i det tidligere Sovjetunionen. Kommissionens program for faglig bistand til SNG-landene (TACIS-programmet) tager netop sigte på overførsel af knowhow, der har betydning for økonomiske reformer. De prioriterede sektorer og retningslinjerne for faglig bistand er fastlagt i nært samarbejde med modtagerne. Landene i det tidligere Sovjetunionen har tilkendegivet, at det mest nødvendige er projekter, der kan lette overgangen til markedsøkonomi. I den forbindelse kan finanseringen af abonnemeter på videnskabelige tidsskrifter ikke komme ind under TACIS-programmet.

Der kan indgives projekter om samarbejde inden for videnskab og teknologi til Den Internationale Sæmslutning for Samarbejde med Videnskabsfolk i det tidligere Sovjetunionen. Denne sæmslutning har status som belgisk juridisk person og har sæde i Bruxelles. EF og medlemsstaterne er grundlæggende medlemmer.

Sæmslutningen er under oprettelse, og den første generalforsamling for medlemmerne er planlagt til at finde sted i Luxembourg den 29. og 30. juni 1993. Projektforlag vedrørende erhvervelse og distribuering af specialiserede publikationer er allerede blevet udarbejdet. Disse vil blive gennemgået i forbindelse med sæmslutningens aktiviteter.

Endvidere er nogle midler fra TACIS-programmet forbeholdt små, individuelle anmodninger om bistand, specielt fra grupper, der ikke almindeligvis kan modtage støtte fra TACIS. Disse midler administreres af EF's delegation i Moskva. Russiske videnskabsfolk vil i undtagelsestilfælde kunne indgive ansøgning om abonnemeter til delegationen i overensstemmelse med målene for TACIS-programmet og således af årsager, der har væsentlig betydning for de økonomiske reformer, og delegationen vil så tage stilling til ansøgningerne efter retningslinjerne, det foreliggende budget og konkurrerende ansøgninger om bistand.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1031/92
af Willi Rothley (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (27. april 1992)
 (93/C 292/07)

Danmark: 2

Irland: 2

Portugal: 1

Om: EØFG

Med Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 af 25. juli 1985 om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG) ⁽¹⁾ blev der oprettet en EF-retlig selskabsform. Det ville derfor være interessant at vide, om dette EF-retlige selskab har vakt interesse inden for erhvervslivet.

Kommissionen bedes på denne baggrund besvare følgende spørgsmål:

1. Hvor mange europæiske økonomiske firmagrupper er der i mellemtiden blevet oprettet?
2. Hvorledes er disse firmagrupper fordelt på de enkelte medlemsstater?
3. Findes der en oversigt over det samlede antal beskæftigede i disse firmagrupper?
4. Findes der en oversigt over det gennemsnitlige antal beskæftigede pr. firmagrupper?

⁽¹⁾ EFT nr. L 199 af 31. 7. 1985, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Christiane Scrivener
 (29. juli 1993)

1. På grundlag af offentliggørelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* har Kommissionen for øjeblikket kendskab til oprettelsen af 277 europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG). Dette tal er meget opløftende, i betragtning af at det er et nyt instrument.

Disse EØFG fordeler sig som følger:

Belgien: 93 + 2 EØFG-afdelinger registreret i en anden stat

Nederlandene: 62 + 1 EØFG-afdeling registreret i en anden stat

Frankrig: 55

Tyskland: 23

Det Forenede Kongerige: 22 + 1 EØFG-afdeling registreret i en anden stat

Spanien: 10

Italien: 5

Denne fordeling er måske ikke helt betegnende på nuværende tidspunkt. At der kun er ganske få eller slet ingen EØFG i visse medlemsstater skyldes delvis, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 2137/85 er blevet vedtaget ret sent.

2. Bortset fra oplysninger om registrering af EØFG får Kommissionen ikke systematisk komplette oplysninger om de ansatte i EØFG. På grundlag af de foreliggende resultater af en generel undersøgelse af anvendelsen af det instrument, som Kommissionen indførte i juni 1991, kan følgende forhold udledes:

Af de daværende 195 EØFG har 58 svaret. Disse firmaer har 40 egne ansatte (heraf tre deltids) og 60 udstationeret fra medlemmerne (heraf en deltids). Der er 26 EØFG, som har deres eget personale, og antallet af ansatte varierer mellem en og to pr. EØFG. Der er langt op til den grænse på 500 ansatte pr. EØFG, som er fastsat i artikel 3; stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 2137/85.

For de 20 EØFG uden ansatte synes hovedsædet næsten altid at svare til hovedsædet for et af deres medlemmer. Der er tale om den simpleste anvendelse af et instrument uden hverken åbning af kontorer eller ansættelse af personale og med et minimum af finansielt engagement, i det mindste på det indledende stadium af samarbejdet. Det begrænsede antal ansatte i EØFG kan måske også forklares med, at de fleste af de EØFG, der har svaret på spørgeskemaet, er oprettet inden for handels- og servicesektorerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1066/92
af Joaquim Miranda da Silva (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (30. april 1992)
 (93/C 292/08)

Om: Beskyttelse af kultur- og naturarven

Kommissionen vil udarbejde forslag til forordninger og direktiver om bevarelse af kultur- og naturarven i de enkelte medlemsstater på tærsklen til et marked uden grænser.

Foringelse eller tilintetgørelse af et kultur- eller naturgode udgør en uheldig forarmelse af den arv, som tilhører hele verdens befolkning.

Det er derfor påkrævet at indføre nye bestemmelser om etablering af en effektiv ordning for en samlet beskyttelse af denne arv, som har universel værdi.

Kan Kommissionen oplyse, på hvilket nøjagtigt stade disse forslag befinder sig? Er organer, som i almindelighed anerkendes i hele verden som institutioner af høj videnskabelig værdi for undersøgelse og vurdering af verdens natur- og kulturarv som UNESCO og tilknyttede organer (f.eks. International Council Museum) blevet hørt? Er konventionerne om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv fra 1972 og 1985 blevet overholdt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(29. juli 1993)

Rådet har vedtaget forordning (EØF) nr. 3911/92 ⁽¹⁾ om udførsel af kulturgoder og direktiv 93/7/EØF ⁽²⁾ om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område.

For øvrigt foretager Kommissionen i forbindelse med sin indsats for at bevare den europæiske kulturarv høringer af fagfolk og institutioner som f.eks. International Council of Museums (ICOM) og Det Internationale Råd for Historiske Bygninger og Områder (ICOMOS), ligesom den er med til at fremme samarbejdet med UNESCO og Europarådet.

Endelig vil Kommissionen i forbindelse med artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Union, der er ved at blive ratificeret, skulle fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og supplere deres indsats for at bevare den europæiske kulturarv. Men Kommissionen har ingen planer om at tage nye initiativer med henblik på harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på dette område.

Det bør påpeges, at inden disse foranstaltninger blev vedtaget, havde Kommissionen allerede i 1989 i sin meddelelse om beskyttelsen af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi ⁽³⁾ stillet forslag om nogle retningslinjer med henblik på at forene det grundlæggende princip om kulturgoders fri bevægelse med ønsket om at beskytte de »nationale skatte«.

På grundlag af denne meddelelse er der blevet afholdt en række seminarer med medlemsstaterne, hvor sagkyndige og repræsentanter for de berørte kredse har haft lejlighed til at fremsætte deres forslag. Indsatsen i andre internationale fora, bl.a. Europarådet og UNESCO, bliver fulgt med interesse. F.eks. har Kommissionen været med som observatør i det arbejde, der gøres af Rom-Instituttet for Udarbejdelse af Ensartede Regler inden for Privatretten (Unidroit), der har fået beføjelse til at undersøge mulighe-

derne for at forbedre bestemmelserne i UNESCO-konventionen af 1970 om omfordeling af kulturgoder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 31. 12. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1993.

⁽³⁾ Dok. KOM(89) 594 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1197/92

af Arturo Escuder Croft (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. maj 1992)

(93/C 292/09)

Om: Europa-Parlamentets deltagelse i Fællesskabets stand på EXPO 92 og i aktiviteter i forbindelse med festligholdelsen af 500-året for Amerikas opdagelse

På mødet den 14. oktober 1988 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om fællesskabsinstitutionernes deltagelse i aktiviteter til festligholdelse af 500-året for Amerikas opdagelse (A2-0174/88) ⁽¹⁾.

Da tidspunktet for festligholdelsen nærmer sig, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Har Kommissionen udarbejdet et program over fællesskabsinstitutionernes aktiviteter i forbindelse med festligholdelsen af 500-året for Amerikas opdagelse?
2. Er det planlagt — og i givet fald på hvilken måde — at Europa-Parlamentet og Rådet deltager i Fællesskabets stand på EXPO 92 i Sevilla?

⁽¹⁾ EFT nr. C 290 af 14. 11. 1988, s. 178.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(27. juli 1993)

1. Kommissionen har inden for sine budgetmæssige muligheder støttet festligholdelsen af 500-årsdagen for Amerikas opdagelse.

Dens indsats omfattede bl.a. seminarer, konferencer, programmer for unge, samarbejde mellem universiteter, databasenetværk, europæisk-latinamerikanske biblioteker og andre samarbejdstiltag.

2. Fællesskabets pavillon på verdensudstillingen i Sevilla skulle repræsentere Fællesskabet som helhed og rummede derfor ikke særlige afdelinger for de forskellige EF-

institutioner. Udstillingen på Fællesskabets pavillon udgjorde et hele og var suppleret med et informations- og dokumentationscenter, hvor publikum havde adgang til publikationer, databaser og andet oplysningsmateriale, også om Europa-Parlamentet og Rådet.

Desuden omfattede personalet på pavillonen også medarbejdere ved Parlamentet og Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1246/92

af lord O'Hagan (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. maj 1992)

(93/C 292/10)

Om: Udarbejdelse af EF-lovgivning

1. I hvilket omfang anvender Kommissionen konsulenter udefra til at udarbejde EF-lovforslag?
2. Er dette en tilfredsstillende fremgangsmåde?
3. Er de, som kommer til at drage fordel af lovgivningen, for tæt involveret i udarbejdelsen deraf?
4. Er Kommissionen tvunget til at anvende folk udefra, der er engageret midlertidigt, fordi den ikke har tilstrækkeligt fast personale?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(29. juli 1993)

Kommissionen har redegjort for sin holdning til spørgsmålet om eksternt personale i to meddelelser til Europa-Parlamentet og til Rådet ⁽¹⁾. For at genetablere ligevægten i sine menneskelige ressourcer opstillede den i sidstnævnte meddelelse den målsætning for perioden for 1992—1997, at der skulle foretages 2 000 konverteringer af bevillinger til stillinger. I det almindelige budget for 1993 er der afsat bevillinger til 500 af disse konverteringer.

Hvad angår valutauroens indvirkning på Kommissionens menneskelige ressourcer, henvises det ærede medlem til den generelle indledning til det foreløbige forslag til det almindelige budget for 1994 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ »Kommissionens strategi for ressourceforvaltningen« (SEK(90) 1876 endelig udg.).

»Eksternt personale og overførsel af administrationsbevillinger fra del B til del A i budgettet« (SEK(92) 769 endelig udg.).

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 400.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1439/92

af Jessica Larive og Jan Bertens (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 292/11)

Om: Usikre atomkraftværker i SNG

Ud over den risiko, der er forbundet med andre typer atomkraftværker, udgør den største fare i SNG fra de 16 RBMK-atomkraftværker af Tjernobyl-typen. Ifølge vestlige eksperter (som f.eks. IAEA) udgør de en akut fare og kan ikke forbedres. Men f.eks. russerne er ikke villige til at nedlukke dem med den begrundelse, at de ikke har noget energiforsyningsalternativ.

På længere sigt må energiforskningen sikres gennem bl.a. energibesparelsesforanstaltninger og tilpasning til vestlige sikkerhedsnormer af de atomkraftværker, hvor dette er muligt. Kommissionen arbejder på dette mere langsigtede perspektiv gennem bl.a. det tekniske samarbejdsprogram.

Agter Kommissionen på baggrund af problemernes presserende karakter at tage initiativer til allerede på kort sigt at forbedre energiforsyningen på en sådan måde, at den mindre energiproduktion som følge af nedlukningen af usikre atomkraftværker kan opfanges?

Hvad foretager Kommissionen sig endvidere for at fremme eller i givet fald gennemtvinge en omgående nedlukning af de 16 farligste atomkraftværker?

Hvilke konsekvenser vil Kommissionen drage af en eventuel afvisning heraf fra de pågældende myndigheders side?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(19. juli 1993)

Kommissionen er enig i, at atomkraftværker med RBMK-reaktorer ikke har en global sikkerhedsstandard, som gør det muligt, at de kan fungere hele deres forudsatte levetid. Det gælder specielt de første af disse reaktortyper. Kommissionen har iværksat en omfattende sikkerhedsvurdering af reaktorerne og vil kunne forelægge en mere dybtgående redegørelse for sikkerheden ved disse reaktorer, når resultaterne foreligger.

De lande, der arbejder med sådanne reaktorer, har ikke mulighed for at lukke dem med det samme på grund af energisituationen og de økonomiske forpligtelser. Nogle af landene er i nationaløkonomisk henseende stærkt afhængige af indtægterne fra elektricitet produceret på disse værker.

Kommissionen har derfor taget en række initiativer til at hjælpe de pågældende lande med at forbedre sikkerheden ved de eksisterende reaktorer og øge energibesparelserne og effektiviteten af energiproduktionen inden for PHARE- og TACIS-programmerne.

Kombinationen af disse foranstaltninger skulle ikke blot nedsætte risikoen for uheld, men også reducere landenes afhængighed af reaktorerne, således at de kan lukke dem hurtigst muligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1534/92

af **Sotiris Kostopoulos (S)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 292/12)

Om: EFTA i MEDIA

Fællesskabsprogrammet MEDIA, der blev igangsat i 1988, kommer til at omfatte syv nye lande, der ikke er EF-stater. Det drejer sig om EFTA-landene, som i henhold til EF's seneste aftale med EFTA får ret til at deltage i programmet fra begyndelsen af næste år. Budgettet for programmet for 1991—1995 tegner sig for 200 mio. ecu, og de foreslåede udgifter for 1992 ventes at udgøre 45 mio. ecu, medens EFTA-landene skal yde et bidrag svarende til 14 %. Finansieringen af programmet, som omfatter 16 underprogrammer, anses for at være utilstrækkelig. Kan man på denne baggrund vente, at Kommissionen vil foreslå Rådet forhøje af programbevillingerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **João de Deus Pinheiro**

(22. juli 1993)

Det er korrekt, at artikel 9 i bilag M til udkastet til aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) omhandler EFTA-landenes deltagelse i MEDIA-programmet, som blev vedtaget gennem Rådets afgørelse 90/685/EØF af 12. december 1990. Det er ligeledes korrekt, at forhandlingerne om vilkårene for denne deltagelse nu er så fremskredne, at det forventes, at EFTA-landene kan være med, så snart EØS-aftalen træder i kraft. Kommissionen gør opmærksom på, at EFTA-staternes finansielle bidrag er et supplement til Kommissionens bidrag. Den samlede bevilning vil således være forøget i overensstemmelse med artikel 82 i udkastet til EØS-aftalen, ifølge hvilket »EFTA-staternes bidrag som følge af deres deltagelse i EF-aktiviteter beregnes i forhold til de forpligtelsesbevillinger og de betalingsbevillinger, der hvert år opføres for Fællesskabet på

Fællesskabets almindelige budget inden for hver budgetpost svarende til den pågældende aktivitet« (dvs. de EF-programmer, som disse stater deltager i). Der er tale om et årligt bidrag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1607/92

af **Yves Verwaerde (LDR)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1992)

(93/C 292/13)

Om: Den generelle ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for videregående uddannelser og den franske titel dr. jur. (Docteur en Droit)

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den agter at indplacere den franske titel dr. jur. (Docteur en Droit) inden for rammerne af Fællesskabets generelle ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for videregående uddannelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Raniero Vanni d'Archirafi**

(29. juli 1993)

Direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾ om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervs-kompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed vedrører udelukkende anerkendelse af eksamensbeviser, som er en forudsætning for adgangen til bestemte erhverv.

Det franske cand. jur.-eksamensbevis er et akademisk eksamensbevis, som ikke er en forudsætning for adgangen til at udøve advokatvirksomhed. Den akademiske anerkendelse af sådanne eksamensbeviser falder ikke ind under direktiv 89/48/EØF, men henhører under medlemsstaternes kompetence.

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1648/92

af **Llewellyn Smith (S)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juli 1992)

(93/C 292/14)

Om: GATT-kodeks: Omredigering af kodeksbestemmelserne i forbindelse med HACCP

Har Kommissionen set og/eller kommenteret forslag til omredigering af kodeksens almindelige principper om

levnedsmiddelhygiejne i forbindelse med HACCP (Hazard Analyses and Critical Control Points)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(19. juli 1993)

På mødet i Codex Alimentarius-udvalget vedrørende levnedsmiddelhygiejne i Washington i oktober 1991 havde Det Forenede Kongerige mandat til at foretage en indgående omredigering af dokumentet om de generelle principper for levnedsmiddelhygiejne. Formålet var at skabe sammenhæng mellem de generelle principper og forskellige risikofaktorer (mikrobiologiske, kemiske og fremmedlegemer), med særlig henvisning til HACCP.

Sundhedsministeriet i Det Forenede Kongerige organiserede i juli 1992 en workshop om emnet, hvor Kommissionen deltog.

I forbindelse med møderne udarbejdede arbejdsgruppen et dokument, som blev forelagt for Codex Alimentarius-udvalget vedrørende levnedsmiddelhygiejne på det 26. møde i Washington DC fra 1. til 5. marts 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1939/92

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 292/15)

Om: Støtteforanstaltninger i forbindelse med den belgiske virksomhed Fabelta Ninove, som eventuelt er uforenelige med fællesmarkedet

Den 29. december 1983 udvidedes kapitalen i virksomheden Fabelta Ninove med 90 666 mio. bfr. ved at Det Nationale Selskab for Omstrukturering af de Nationale Sektorer (NMNS) tegnede sig for 476 933 ikke-stemmeberettigede aktier.

Denne kapitaludvidelse indgik i en omstruktureringsplan (det er ikke klart, om denne er blevet gennemført).

Virksomheden (som nu er privatiseret) købte denne aktiepost tilbage i to trancher:

- den 14. november 1985 blev 348 105 aktier overdraget til en pris af 66,1 mio. bfr., som først forfalder til betaling den 1. oktober 1992
- den 17. juni 1986 blev de resterende 128 888 aktier overdraget til et beløb af 24,5 mio. bfr., som først forfalder til betaling den 31. oktober 1993.

1. Blev Kommissionen underrettet om NMNS' kapitalindskud i Fabelta Ninove og virksomhedens tilbagekøb af de hertil svarende aktier?
2. Kan NMNS' indskud af de 90 666 mio. bfr. ikke betragtes som en støtteforanstaltning, som er uforenelig med fællesmarkedet?
3. Kan virksomhedens fremskyndede tilbagekøb af de ikke-stemmeberettigede aktier ikke opfattes som en ny støtteforanstaltning over for virksomheden, idet det fulde beløb for aktierne først skal være betalt ved udgangen af oktober 1993?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1940/92

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 292/16)

Om: Privatiseringen af den statslige belgiske virksomhed Fabelta Ninove

Privatiseringen af den offentlige belgiske virksomhed Fabelta Ninove skete i to etaper (når bortses fra købet af aktierne tilhørende Det Nationale Selskab til Omstrukturering af de Nationale Sektorer, NMNS):

- den 21. december 1984 solgtes de 10 000 aktier tilhørende Det Regionale Investeringselskab for Flandern (GIMV) til direktør Van der Stichelen til en pris af 399 960 bfr. Disse aktier svarede til et kapitalindskud på 10,1 mio. bfr. (i 1984 havde virksomheden allerede et udbytte på 57 mio. bfr.)
- den 10. juli 1985 solgtes de 205 574 aktier tilhørende den belgiske stat til direktør Van der Stichelen til en spotpris af 10 278 700 bfr. (et beløb, som skulle betales i fem lige store rater, hvoraf den sidste først forfaldt til betaling den 1. september 1989!). Disse 205 574 aktier svarede til et kapitalindskud på 216 274 000 bfr. Virksomheden havde i det år, hvor dette salg skete, en cash flow på 130 mio. bfr. og et udbytte på 71 mio. bfr.

Blev de statsejede aktier ikke i de to ovennævnte tilfælde solgt alt for billigt, således at der egentlig er tale om støtteforanstaltninger, som ikke er forenelige med fællesmarkedet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1941/92

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 292/17)

Om: Den belgiske tekstilplan

Som led i tekstilplanen indskød de belgiske myndigheder via Det Nationale Selskab til Omstrukturering af de Nationale Sektorer (NMNS) og ved hjælp af teknikken med ikke-stemmeberettigede aktier kapital i mange virksomheder.

Fra begyndelsen var det fastsat, at virksomhederne efter et vist tidsrum skulle tilbagekøbe disse aktier i trancher (recirkulering af aktier) — til den nominelle værdi.

I begyndelsen af 1988 godkendte den belgiske regering ni sager, hvor tilbagekøbene blev fremskyndet. Man opererede med en aktualiseringssats, hvilket indebar, at virksomhederne ikke købte aktierne til den nominelle værdi, men blót til 72,5%, således at de på ny fik et ekstra tilskud fra myndighederne.

Der var tale om følgende transaktioner:

- UCO betalte 520,6 mio. bfr. for en statslig aktiepost med en nominal værdi på 718 mio. bfr.
- Bekaert Textiles betalte 444 mio. bfr. for en statslig aktiepost med en nominal værdi på 612,6 mio. bfr.
- virksomhederne De Deerlijkse, Otta Carpet, Polypit, Ruga Etiket, Tentureia, TIS og Wittock van Landeghem betalte 150 mio. bfr. for aktier til en værdi af ca. 207 mio. bfr.

Efter protest fra Kommissionen suspendede den belgiske økonomiminister videre tilbagekøb efter denne model. Tilbagekøb af aktier skete herefter til den nominelle værdi.

1. Var der i forbindelse med det fremskydede tilbagekøb i disse ni sager ikke tale om støtteforanstaltninger, som er uforenelige med fællesmarkedet, idet virksomhederne har betalt for lidt for disse aktier?
2. Har Kommissionen truffet foranstaltninger til at pålægge de belgiske myndigheder, at de skal kræve, at de pågældende virksomheder betaler en merpris for disse aktier?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1942/92

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 292/18)

Om: Støtte til den belgiske virksomhed Idealspun

Den Belgiske Ministerielle Komité for Økonomisk og Social Koordination (MCESC) vedtog den 9. juni 1983 som led i den belgiske tekstilplan via Det Nationale Selskab til Omstrukturering af de Nationale Sektorer (NMNS) at indskyde 174 mio. bfr. i virksomheden Idealspun i form af ikke-stemmeberettigede aktier samt en emissionspræmie på 100 mio. bfr. altså i alt 274 mio. bfr.).

Desuden blev der ydet et rentetilskud på 7% over fem år på et eksternt lån på 247,7 mio. bfr.

Hvad rentetilskuddet angår, blev der udbetalt 58 337 488 bfr. til Idealspun (udbetalingen af dette tilskud blev stoppet i 1989).

Idealspun-sagen har allerede vakt en del opmærksomhed på EF-plan. Den belgiske regering forsvarede i skrivelser af 18. november 1983, 20. december 1983 og 11. januar 1984 ydelsen af en støtte på 24 mio. bfr. Den belgiske regering talte her om et oprindeligt fastsat beløb på 224 mio. bfr., medens der i den sidste ende udbetaltes 274 mio. bfr. (og via rentetilskuddet på 7% yderligere 58,3 mio. bfr.).

De belgiske myndigheder har således forholdt Kommissionen oplysninger.

I EF-beslutningen af 27. juni 1984 blev den statslige aktiepost på 224 mio. bfr. erklæret for stridende mod artikel 92 i EØF-traktaten. Også her nævntes det oprindelige og altså for lave beløb. Senere fulgte to domfældelser ved De Europæiske Fællesskabers Domstol (9. april 1987 og 19. februar 1991).

1. Hvorfor omhandler EF-beslutningen af 27. juni 1984 kun et beløb på 224 mio. bfr. og ikke det faktiske beløb på 274 mio. bfr.?
2. Er rentetilskuddet på 58 337 488 bfr. til Idealspun ikke ligeledes i strid med EØF-traktatens artikel 92?

3. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at kræve denne uretmæssigt modtagne støtte tilbagebetalt?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1213/93

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(93/C 292/19)

Om: Ordning vedrørende ikke-stemmeberettigede andele fra statens side — Kommissionens godkendelse

Kongelig resolution nr. 20 af 23. marts 1982 omfatter tekstilsektoren. Denne kongelige resolution gjorde det muligt for staten at indskyde penge i en lang række tekstilvirksomheder i form af ikke-stemmeberettigede andele. I den kongelige resolution fastsattes det, at virksomhederne købte disse andele senest 15 år efter deres oprettelse til mindst 80 % af den nominelle værdi. Artikel 6 i provinsen Flanderns anordning vedrørende ledsagebestemmelser for budgettet 1993 gør det nu muligt for virksomheder at erhverve ikke-stemmeberettigede andele til mindre end 80 % af den nominelle værdi. Dette kan resultere i en støtteforanstaltning til de pågældende virksomheder.

1. Underrettes Kommissionen om indførelsen af denne foranstaltning, således som det kræves ifølge artikel 92 i EØF-traktaten? Hvornår?
2. Godkender Kommissionen planen om at indføre denne foranstaltning? Hvornår?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

på skriftlig forespørgsel nr. 1939/92 til nr. 1942/92 og
nr. 1213/93

(29. juli 1993)

Belgien underrettede i juli 1980 Kommissionen om hovedlinjerne i et støtteprogram, som landet agtede at indføre til fordel for hele tekstil- og konfektionssektoren inden for rammerne af et sanerings- og omstrukturingsprogram for sektoren (benævnt Claes-planen).

Efter lange forhandlinger og flere ændringer af planen meddelte Kommissionen de belgiske myndigheder ved skrivelse af 18. november 1981, at den ikke havde indvendinger imod, at ordningen blev iværksat for en periode af et år, således at udløbsdatoen blev den 3. december 1982.

Ifølge planen skulle der tilføres kapital til virksomheder i sektoren ved ydelse af offentlige kreditter med rentetilskud

og ved statens deltagelse i de omstrukturingsinvesteringer, der skulle foretages.

Spørgsmålet om virksomheders tilbagekøb af statslige kapitalinteresser inden for rammerne af planen var ikke nævnt i Kommissionens skrivelse, da Kommissionen mente, at statens kapitaldeltagelse var støtte for hele det fastsatte beløbs vedkommende (6,8 mia. bfr.).

Som følge af et af Tyskland anlagt annullationssøgsmål statuerede Domstolen i sin afgørelse af 20. marts 1984, at Kommissionens beslutning af 21. november 1981 burde annulleres, da den kendetegnedes af en fundamental tilblyvelsesmangel.

Som nævnt i den annullerede beslutning havde Kommissionen ikke udtalt sig om betingelserne for tilbagekøb af statens kapitalinteresser i virksomhederne, idet den mente, at alle kapitaldeltagelser var en støtte — der var dermed taget højde for et eventuelt kapitaltab i forbindelse med tilbagekøb. En sådan støtte kunne accepteres i forbindelse med godkendelsen af det samlede omstrukturingsprogram. En fuldstændig tilbagevinding af kapitalen ved salget af statens kapitalinteresser ville faktisk have formindsket den samlede støtte. Tilbagekøbene, selv om de blev foretaget til en pris tæt på nul, ville ikke have indeholdt ny støtte ud over den støtte, der allerede var indeholdt i den oprindelige omstrukturingsplan.

Kommissionen finder følgelig, at betingelserne for tilbagekøb af aktierne inden for rammerne af omstrukturingsplanen ikke indeholder nye støtteelementer til virksomhederne og/eller til privatpersonerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2216/92

af Hemmo Muntingh (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 292/20)

Om: Vandkvaliteten i floden Maas

Vandkvaliteten i Maas er fortsat yderst ringe. I en studie, som RIWA (Sammenslutning af vandforsyningsselskaber langs Rhinen og Maas) for nylig har ladet udarbejde, tales der om forurenet og usundt vand, hvis kvalitet ikke er blevet forbedret i de sidste ti år. RIWA kræver, at der straks tages skridt til at oprense forureningskilderne. De nationale myndigheder i Nederlandene, Flandern og Vallonien tøver med at foretage sig noget. Rådet har i svaret på en skriftlig forespørgsel nr. 640/92⁽¹⁾ udtalt, at Kommissionen er beføjet til at forhandle om kvaliteten af grænseoverskridende vandløb.

Hvordan agter Kommissionen at intensivere drøftelserne mellem de pågældende medlemsstater med henblik på på kort sigt at forbedre vandkvaliteten i Maas?

Hvilke foranstaltninger kan Kommissionen træffe for at sikre, at EF-bestemmelserne om vandkvalitet overholdes? Hvilke skridt agter Kommissionen på kort sigt at tage med henblik herpå?

Er Kommissionen enig i, at en hyppig kontrol af vandkvaliteten i Maas på mange målesteder er af afgørende betydning herfor? Agter Kommissionen at henstille til de pågældende medlemsstater, at der snarest muligt etableres et netværk med prøveudtagningssteder?

Er det muligt at anvende midler fra LIFE-fonden til fremme af aktioner med henblik på at rense vandet i Maas? Hvilke aktioner indgår i bekræftende fald i Kommissionens overvejelser?

(¹) EFT nr. C 168 af 4. 7. 1992, s. 46.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(6. april 1993)

Kommissionen er underrettet om de forhandlinger, der for øjeblikket finder sted mellem de tre EF-medlemsstater, som Meuse (Maas) gennemløber, med henblik på vedtagelse af en »konvention om samarbejde om forvaltningen af Meuse og Escaut (Maas og Schelde)«.

Kommissionen har den mulighed at bruge EØF-traktatens artikel 169 til at kontrollere, om EF-retten gennemføres i praksis i medlemsstaterne. Der kan iværksættes en overtrædelsesprocedure mod en medlemsstat for utilstrækkelig gennemførelse af ét eller flere direktiver, for manglende overensstemmelse mellem de nationale gennemførelsesbestemmelser og direktiverne eller for ikke at have givet meddelelse om landets gennemførelsesbestemmelser.

Vandkvaliteten i Meuse (Maas) måles hyppigt ved en lang række punkter langs hele flodens løb. Målingen forestås af de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne.

Gennem LIFE kan der ydes en vis finansiel støtte til forberedelses- eller demonstrationsforanstaltninger, som er af interesse på EF-plan, eller som har karakter af fornyelse i kraft af den benyttede teknologi eller de anvendte fremgangsmåder i øvrigt.

Disse foranstaltninger skal desuden henhøre under de prioriterede områder, Kommissionen har fastsat for 1993, og som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (¹).

(¹) EFT nr. L 336 af 19. 12. 1992, vedrørende ren teknologi.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2350/92

af Brigitte Ernst de la Graete (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. september 1992)

(93/C 292/21)

Om: Forbindelse mellem motorvej E 25 og E 40 ved Liège

Den 30. maj 1992 åbnedes første fase af forbindelsestunnelen mellem motorvej E25 og E40 ved Liège i Belgien.

Ved den lejlighed bekræftede ministeren for offentlige arbejder i regionen Vallonien, at de resterende udgifter til færdiggørelse af denne infrastruktur ville beløbe sig til et samlet beløb på mellem 1 800 og 3 700 mio. bfr., dvs. mellem 450 og 900 mio. ecu, og at der ville blive ansøgt om støtte fra EF-Kommissionen til færdiggørelse af denne forbindelse inden år 2010.

1. Findes der en budgetpost til støtte af sådanne infrastrukturprojekter i Belgien?
2. Agter Kommissionen i bekræftende fald at reagere positivt på ministerens ansøgning, når nu dette infrastrukturprojekts nytteværdi betvivles i den pågældende region, og der ikke er gennemført nogen miljøvurdering?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(29. juli 1993)

Rådets forordning (EØF) nr. 3359/90 af 20. november 1990 om iværksættelse af et handlingsprogram på infrastrukturområdet med henblik på gennemførelsen af det integrerede transportmarked i 1992 (¹) giver mulighed for at yde finansiel støtte til projekter af interesse for EF. Listen over udvalgte projekter i forordningens artikel 3 omfatter dog ikke nogen forbindelsesvej i Belgien.

Derimod findes forbindelsesvejen A602 Liège—Bastogne i forslaget til den vejledende plan for et transeuropæisk vejnet, også den del gennem Liège, som skal sikre forbindelsen mellem vejstrækningerne nord og syd for byen. Samfinansieringsmulighederne vil i fremtiden i givet fald blive fastlagt med de instrumenter, der eventuelt indføres. De belgiske myndigheder har i forbindelse med Transportinfrastrukturprogrammet 1993 (Rådets forordning (EØF) nr. 3359/90) om samfinansiering forelagt et forslag til projektet: »Motorvej A602 til Liège (forbindelsesvej E40—E25)«, som omfatter to tunneller under bydelen Cointe. Forslaget er imidlertid ikke støtteberettiget i henhold til artikel 3 i nævnte forordning og er således ikke blevet fulgt op.

Hvad angår de miljømæssige aspekter, som det ærede medlem nævner, bør det understreges, at ved ansøgning om

EF-midler til så grundlæggende infrastruktur skal EF's politik på alle de berørte områder overholdes, også vedrørende miljøbeskyttelse.

(¹) EFT nr. L 326 af 24. 11. 1990, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2363/92

af **Mary Banotti (PPE)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. september 1992)

(93/C 292/22)

Om: Et europæisk bibliotek

Vil Kommissionen oplyse, om den er rede til at medvirke til etablering af et europæisk bibliotek med al til rådighed stående materiale i USA og i Europa og gøre dette materiale tilgængeligt for alle universiteter og andre lærestalter i Europa via elektroniske medier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **João de Deus Pinheiro**

(29. juli 1993)

Kommissionen og dens kontorer i medlemsstaterne kan bidrage til et eventuelt samarbejde mellem de europæiske biblioteker.

De kan også bidrage med elementer til elektronisk dataformidling via område 5 i særprogrammet »Telematiksystemer på områder af almen interesse« under det tredje ramme-program for forskning og teknologisk udvikling (1990—1994).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2558/92

af **Pierre Lataillade (RDE)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. oktober 1992)

(93/C 292/23)

Om: EF-støtte og respekt for børns rettigheder

Europa-Parlamentet har flere gange peget på børns utålelige situation i mange tredjeverdenslande, hvor de er ofre for alle de problemer, der er knyttet til underudvikling (høj dødelighed, AIDS, udnyttelse til pornografi og prostitution mm.).

I sin beslutning af 12. juli 1990 (B3-1436/90) (¹) udtrykte Parlamentet ønske om, at der ved indgåelse eller fornyelse af samarbejdsaftaler med tredjelande indføres en klausul om overholdelse af konventioner om børns rettigheder (trådt i kraft den 2. september 1990), som mange stater allerede har tiltrådt.

Kan Kommissionen oplyse, om den har overtaget Parlamentets krav, og om den i sådanne aftaler nævner, at modtagerstaterne skal afsætte en del af støtten til »menneskelige ressourcer«, og først og fremmest børn, og lægge vægt på udvikling af den primære sundhedspleje, bekæmpelse af sygdomme og underernæring, men også beskyttelse mod misbrug og ret til uddannelse?

(¹) EFT nr. C 231 af 17. 9. 1990, s. 170.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Hans Van den Broek**

(29. juli 1993)

Børns rettigheder udgør en integrerede del af menneskerettighederne, hvis overholdelse, fremme og beskyttelse er et væsentligt element i forbindelserne mellem Fællesskabet og tredjelande.

I dag indsættes der i samarbejdsaftaler med tredjelande en henvisning hertil i form af en klausul, hvori det hedder, at forbindelserne mellem Fællesskabet og det pågældende land bygger på respekten for menneskerettighederne, og at denne udgør et væsentligt element i aftalen. Med en sådan bestemmelse i samarbejdsaftalerne åbnes der mulighed for ved lejlighed at iværksætte konkrete aktioner for fremme af menneskerettighederne i deres forskellige aspekter. Beskyttelsen af børns rettigheder udgør helt naturligt et af de prioriterede aspekter herved.

I den nye aftale med Brasilien findes der således særlige bestemmelser, der giver mulighed for effektive aktioner til fordel for forladte eller mishandlede børn, der for dette lands vedkommende er et særlig alvorligt problem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2686/92

af **Giulio Fantuzzi (GUE)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1992)

(93/C 292/24)

Om: Godtgørelser til traditionelle produktionsområder for hård hvede i Emilia-Romagna

Bilag II i Rådets nylige forordning (EØF) nr. 1765/92 (¹) indeholder en liste over de traditionelle produktionsområ-

der for hård hvede, som vil kunne modtage supplerende godtgørelse som indført ved reformen af den fælles landbrugspolitik.

Kommissionen udelukkede i sit forordningsforslag og Rådet ligeledes — ved ikke at godkende et ændringsforslag fra Europa-Parlamentet — producenter af hård hvede i de ugunstigt stillede områder i den italienske region Emilia-Romagna fra denne godtgørelse, selv om den pågældende type afgrøde længe har været dyrket i disse områder, og selv om produktionen har nået et højt kvalitetsniveau og er velintegreret i regionens levnedsmiddelindustri.

Vil Kommissionen — eftersom udelukkelsen fra godtgørelsen kan få alvorlige følger for producenterne i disse dårligt stillede områder, som i øvrigt er omfattede af EF's Integreerede Middelhavsprogrammer, og eftersom producenterne i forvejen har ringere indtjeningsmuligheder og ingen reelle alternativer — angive årsagerne til denne udelukkelse og oplyse, om det er muligt at medtage de pågældende områder blandt de i bilag II til ovennævnte forordning anførte områder?

(¹) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(13. juli 1993)

Ved Rådets beslutninger om reformen af den fælles landbrugspolitik blev den forhøjede støtte for hård hvede begrænset til områder, der modtog den oprindelige støtte for hård hvede i basisperioden. Siden da er de områder, hvor der kan modtages støtte i Spanien, Portugal og Frankrig, blevet justeret på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Parlamentets og Rådets drøftelse af forslaget gav anledning til, at andre områder i Fællesskabet fremførte krav om at komme i betragtning, men Rådets endelige beslutning blev begrænset til de områder, der oprindeligt blev foreslået.

b) Hvorfor er det ikke muligt for medlemmer af Energiudvalget at få adgang til både fremgangsmåden og resultaterne af licitationerne, således at de kan føre kontrol med anvendelsen af skatteydernes penge?

2. Hvorledes begrundes Kommissionen ændringerne i de kontrakter om om- og udbygningsarbejder, som fratager de firmaer, som udfører projekterne, enhver form for ansvar for eventuelle mangler, der er et resultat af deres arbejde?

3. Den endelige oplagring af radioaktivt affald er et uløst problem på internationalt plan, som også bliver endnu mere påtrængende for atomkraftanlæggene i EF.

a) har Kommissionen kendskab til den hidtidige fremgangsmåde med behandling af affald fra det tidligere Sovjetunionen og de nye republikker?

b) har Kommissionen kendskab til de tidligere affaldsbehandlingspladser? Hvad hedder de?

c) er denne fremgangsmåde forenelig med Kommissionens sikkerhedskrav?

d) hvilken rolle spiller problematikken i forbindelse med behandlingen af radioaktivt affald fra driften af SNG-reaktorer for Kommissionen?

e) hvorledes vil Kommissionen give garanti for en sikker behandling af denne form for affald i henhold til dens egne kriterier?

4. I de forskellige medlemsstater i EF er der tale om forskellige sikkerhedsstandarder i forbindelse med radioaktivt materiale.

Hvilke sikkerhedsstandarder kræver Kommissionen hos modtagere af støtte fra TACIS-delprogrammet om nuklear sikkerhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(3. august 1993)

1. Den almindelige procedure, når Kommissionen skal udvælge leverandører, er offentlige udbud, der er åbne for deltagelse af alle virksomheder i EF. Men er der tale om særlige nødsituationer, er det muligt at anvende begrænset udbud. TACIS-programmet er et sådant tilfælde, og der anvendes derfor generelt en fremskyndet procedure. Dette sker i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2157/91 af 15. juli 1991 om faglig bistand til økonomisk sanering og genopretning i det tidligere Sovjetunionen (¹).

Programmet forvaltes således med begrænset udbud. Isager, hvor bistanden omfatter højst 300 000 ecu, kan der i påkommende tilfælde indgås kontrakter ved underhåndsaf-tale efter uformelle konsultationer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2698/92

af Hiltrud Breyer, Paul Lannoye, Virginio Bettini
og Marguerite-Marie Dinguirard (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1992)

(93/C 292/25)

Om: TACIS-programmet

1. a) Hvorfor udbydes undersøgelserne og projekterne inden for TACIS-programmet ikke i offentlig licitation?

Leveringskontrakter tildeles ved åbent udbud.

Kommissionen sikrer sig systematisk, at man i hvert enkelt tilfælde vælger det i økonomisk henseende mest fordelagtige udbud, på baggrund af tilbuddenes kvaliteter og garantier, gennemførelsesfasens omkostninger og kvalitet såvel som beskaffenhed og betingelser samt driftsomkostninger og teknisk værdi.

Udvælgelseslisterne ved begrænset udbud er fortrolige; dette er i overensstemmelse med Kommissionens almindelige finansforordning. Der kan imidlertid efterfølgende stilles oplysninger om kontrakttildelingerne til rådighed.

Forvaltningen og gennemførelsen af det faglige bistandsprogram er Kommissionens ansvar og særlige opgave. Revisionsretten kontrollerer alle Kommissionens udgifter. Efter kontrol af Kommissionens forvaltning indberetter Revisionsretten sine resultater til Europa-Parlamentet.

2. Kommissionen har ikke revideret sine kontrakter eller standardkontraktbetingelser. Alle kontrakter tager sigte på den størst mulige overførsel af knowhow fra Vesten til modtagerne i det tidligere Sovjetunionen. Det kræves, at det konsulentfirma, der får kontrakt på arbejdet for Kommissionen, opfylder forpligtelserne i kontrakten og projektfaltalen og gennemfører arbejdet nøjagtigt og fuldstændigt.

For så vidt angår ansvar på det nukleare område, er hverken Den Russiske Føderation eller Ukraine part i Wien- og Paris-konventionen, som regulerer ansvaret for indehavere og operatører af nukleare anlæg. Virksomhederne er derfor i vid udstrækning ikke villige til at løbe risikoen for at blive involveret i bistand i forbindelse med nuklear sikkerhed, hvad enten der er tale om specifikke undersøgelser om sikkerhedsforbedringer eller bistand på stedet uden den nødvendige ansvarsdækning. Indtil de to lande har tiltrådt de pågældende konventioner, hvilket vil tage nogen tid, forhandler Kommissionen om specifikke bilaterale ad hoc-ordninger. Disse forhandlinger har ført til en midlertidig løsning, som sætter virksomhederne i stand til at sætte arbejde i gang.

3. Kommissionen holdes underrettet om behandlingen af radioaktivt affald i Sovjetunionen og de nye uafhængige stater gennem sin deltagelse i arbejdsgrupper i Det Internationale Atomenergiagentur, meddelelser fra eksperter fra det tidligere Sovjetunionen og de uafhængige stater på internationale konferencer og kontakterne med myndighederne i de pågældende lande.

På samme måde får Kommissionen også et vist kendskab til fremgangsmåder og ordninger ved midlertidig og endelig affaldsdeponering i de pågældende lande. Næsten alt radioaktivt affald deponeres på nukleare anlæg (elektro-nukleare anlæg, oparbejdningsanlæg osv.), indtil der sker en endelig deponering. Desuden deponeres radioaktivt affald fra forskningscentre, industrier og hospitaler definitivt på jordens overflade i centralanlæg, som ligger spredt over hele

det tidligere Sovjetunionen. Sovjetunionen har aldrig betragtet anvendt nuklear brændsel fra elektro-nukleare anlæg som affald, da landet førte en oparbejdningspolitik for dette brændsel med henblik på udskillelse af uran og plutonium til genbrug.

Flere af de behandlingsmetoder, der anvendtes i det tidligere Sovjetunionen, opfyldte ikke det sikkerhedsniveau, der kræves i Fællesskabet. Særlige oparbejdningsanlæg for ubehandlet affald fra elektro-nukleare anlæg har kun eksisteret i kort tid og kun i forbindelse med ganske få værker; visse former for bortskaffelse af flydende affald stemmer ikke overens med ideerne bag endelig deponering i Fællesskabet (krav om immobilisering ved størkning inden deponering).

Kommissionen finder, at man bør yde den nødvendige bistand til at udvikle sikkerhedsbestemmelser og teknologi i de pågældende lande i det tidligere Sovjetunionen for at give dem mulighed for at forvalte og deponere radioaktivt affald på de bedst mulige sikkerhedsvilkår; der er fastlagt bestemmelser om en sådan bistand i TACIS-programmet for årene 1993 og fremefter.

Landenes myndigheder modtager bl.a. bistand, som skal sætte dem i stand til at sikre indførelse og kontrol af de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger på en ansvarlig måde.

4. Bistanden i de valgte sektorer (sikkerhedsanalyser af reaktorer, anlæg i kernebrændselscyklen, behandling af radioaktivt affald osv.) koordineres af Fællesskabet. Bistanden iværksættes over TACIS-programmet, oftest af grupper af organisationer fra forskellige medlemsstater. Der skabes på den måde sammenhæng i overførslen af de sikkerhedsaspekter, der er udviklet i Fællesskabet.

(1) EFT nr. L 201 af 24. 7. 1991, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2801/92
af Marc Galle (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. november 1992)
(93/C 292/26)

Om: Reklame for EF under sportsarrangementer

I sommerperioden i år har der fundet ret store sportsarrangementer sted. I den forbindelse har man med regelmæssige mellemrum lagt mærke til det europæiske flag. Det kunne tydeligt ses på nogle blomsterbuketter, der blev overrakt bl.a. under Tour de France.

Kommissionen bedes på baggrund af denne reklame for Europa oplyse følgende:

1. Under hvilke sportsarrangementer i 1992 var Kommissionen og vil den være til stede?
2. Hvilke arrangementer er der planlagt for 1993?
3. Hvilken afdeling skal specielt tage sig heraf?
4. Hvor mange personer skal tage del heri, og hvori består deres opgave rent konkret?
5. Rettes der henvendelse til særlige personer, i bekræftende fald hvor mange?
6. Hvilken form for materiale råder de over på stedet, f.eks. til uddeling?
7. Hvor store midler stilles der til rådighed i hvert enkelt tilfælde (f.eks. for at der kan gøres reklame, udgifter til personale og materiale)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(7. juli 1993)

1. 1992 var af særlig stor betydning for Europas integration, og EF-institutionerne — især Parlamentet og Kommissionen — ønskede for at forbedre borgernes kendskab til EF at være til stede ved nogle store sportsbegivenheder, bl.a. De Olympiske Lege og Tour de France.
2. De største arrangementer i 1993 er bl.a. den europæiske regatta, europæisk ungdoms olympiske dag (vinter og sommer), kvindernes Tour de la Communauté Européenne, Special Olympics og de arrangementer, der tilrettelægges af FISEC (Katolske skolers internationale sportssammenslutning). Kommissionen støtter dog også andre arrangementer, f.eks. inden for handicap-idrætten.
3. Generaldirektoratet for AV-sektoren, Information, Kommunikation og Kultur er via kontoret »Borgernes Europa: Informationskampagner, offentlige foranstaltninger og sportsarrangementer« (X/C/4) ansvarlig for dette tiltag.
4. & 5. Det afhænger af arrangementets omfang, hvor meget personale der medvirker ved tilrettelæggelsen. Kommissionen har ligeledes ved visse store begivenheder via udbud købt assistance fra reklamebureauer.
6. Der anvendes meget forskelligt materiale (skriftligt materiale, lydmateriale og audiovisuelt materiale) afhængigt af målgruppen.

7. Udgifterne over budgettet varierer ligeledes afhængigt af, hvilke arrangementer der er tale om, og hvor stor deres virkning er på offentligheden. De er dog altid meget beskedne i forhold til arrangementernes samlede udgifter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2812/92

af Freddy Blak (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1992)

(93/C 292/27)

Om: Udelukkelse af danske forfattere fra Den Europæiske Litteraturpris

Ifølge en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten onsdag den 8. oktober 1992 gled de danske forfattere ud af realitetsbehandlingen ved udvælgelsen af modtagere af Den Europæiske Litteraturpris alene af den grund, at juryen først under selve mødet fik kendskab til de danske kandidater. Ifølge avisen skyldes fejlen en administrativ fejl i EF's bureaukrati.

Kommissionen bedes snarest oplyse, om det virkelig kan være rigtigt, at de danske kandidater til Den Europæiske Litteraturpris ikke figurerede på den oprindelige liste over kandidater til prisen, som den pågældende jury skulle tage stilling til?

Hvis det er rigtigt, at det skyldes en administrativ fejl i EF's bureaukrati, at de danske forfattere er blevet udelukket fra en reel vurdering, hvilke konsekvenser vil Kommissionen så sætte i værk for at få rettet op på den fremtidige administrative praksis?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2813/92

af Freddy Blak (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1992)

(93/C 292/28)

Om: Udelukkelse af danske forfattere fra Den Europæiske Litteraturpris

Danske forfattere er tilsyneladende blevet udelukket fra realitetsbehandlingen ved tildelingen af Den Europæiske Litteraturpris, jf. artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten onsdag den 8. oktober 1992. Dette er urimeligt, og der bør tages initiativ til at få rettet op på dette forhold.

Fejltagelser af denne karakter fra EF's bureaukrati kan kun være med til at øge modstanden mod EF-samarbejdet. Men

også for de danske forfattere er det en trist historie. Derfor bør EF snarest sørge for, at der bliver rettet op på denne fejltagelse og sikre sig, at sådanne fejltagelser ikke bliver gentaget. Det vil være til gavn for såvel EF-samarbejdet som befolkningernes holdning til EF.

Hvordan vil Kommissionen sikre sig, at de danske forfattere får en ny fair chance for at blive indstillet til Den Europæiske Litteraturpris 1992, og at fejltagelser af samme karakter ikke vil gentage sig?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
på skriftlig forespørgsel nr. 2812/92 og nr. 2813/92
(26. juli 1993)**

I henhold til de organisatoriske bestemmelser, Kulturudvalget under Rådet har opstillet vedrørende Aristeion-priserne, dvs. Den Europæiske Litteraturpris og Den Europæiske Oversætterpris, »udvælger hver medlemsstat højst tre værker, der skal forelægges for en uafhængig europæisk jury. Hver medlemsstat fastlægger den udvælgelsesprocedure, der skal følges i denne forbindelse«.

Efter anmodning fra Kommissionen tilstillede Dansk Litteraturinformationscenter Kommissionen listen over de danske forfattere, der blev nomineret til Aristeion-priserne for 1992. De nominerede til Den Europæiske Litteraturpris var:

- Svend Åge Madsen for »At fortælle menneskene«
- Ib Michael for »Vanillepiggen«
- Klaus Rifbjerg for »Bjerget i himlen«.

På sit første møde den 24. juni 1992 i Bruxelles opstillede juryen for Den Europæiske Litteraturpris den endelige liste over de 32 nominerede kandidater, herunder de tre danske forfattere.

På juryens anmodning bad Kommissionen i samarbejde med Dansk Litteraturinformationscenter nogle eksterne uafhængige eksperter udarbejde rapporter om de tre danske værker. Disse rapporter blev efter at være indsendt til Bruxelles sendt til juryens medlemmer på engelsk og fransk den 24. juli 1992 ligesom rapporterne fra det danske medlem af juryen.

På sit andet møde den 15. og 16. september 1992 i Bruxelles foretog juryen efter flere afstemninger den foreløbige udvælgelse af seks værker, hvilket vil sige, at 26 værker gled ud.

Derfor skyldes de danske kandidaters fravær fra shortlisten ikke en »administrativ fejl« fra Kommissionens tjenestegrene, der tværtimod stillede alle nødvendige elementer til rådighed for juryen, så denne helt uafhængigt kunne

udarbejde shortlisten. Udelukkelsen af danske kandidater var, ganske som udelukkelsen af kandidater fra andre medlemsstater, juryens suveræne afgørelse, og den har ikke pligt til at begrunde sin afgørelse, ligesom dens medlemmer naturligvis skal behandle juryens drøftelser fortroligt.

Endelig skal det bemærkes, at selv om der, i øvrigt for første gang siden 1990, ikke optrådte nogen danske titler på shortlisten til Den Europæiske Litteraturpris (den rummede som nævnt kun seks af de 32 nominerede værker), så er værkerne fra fem andre medlemsstater, i overensstemmelse med den hidtidige procedure, altså også gledet ud.

I lyset af ovenstående har man ikke fundet det nødvendigt at foretage ændringer i forbindelse med tildelingen af Aristeion-priserne for 1993, hvor udvælgelsesarbejdet er i gang. Danmark har nomineret følgende værker til Den Europæiske Litteraturpris:

- Peer Hultberg: »Byen og Verden«
- Klaus Høck: »Eventyr«
- Peter Høg: »Frøken Smillas fornemmelse for sne«.

Disse tre værker er med på den liste, juryen opstillede den 4. maj 1993 i Bruxelles. Og der bliver de stående, indtil juryen på sit næste møde den 14. og 15. september 1993 i Bruxelles foretager den foreløbige udvælgelse på grundlag af en vurdering af de enkelte værkers kvalitet. Shortlisten offentliggøres på bogmessen i Frankfurt, der finder sted fra den 6. til den 11. oktober 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3023/92

af Sylviane Ainarði (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. december 1992)

(93/C 292/29)

Om: EF's informations- og mediekampagne

EF var under De Olympiske Lege i Barcelona repræsenteret ved en udstilling om EF's initiativer og projekter. Med de samlede bevillinger på i alt 15,5 mio. ecu, som Kommissionen havde afsat til De Olympiske Lege, blev der ydet støtte til de komitéer, som deltog i tilrettelæggelsen, og til finansieringen af dens informations- og mediekampagne.

Kan Kommissionen oplyse beløbets størrelse og anvendelsen af midlerne til informations- og mediekampagnen i

forbindelse med De Olympiske Lege i Barcelona, vinterlegene i Albertville og verdensudstillingen i Sevilla?

Hvordan sikrer Kommissionen ved fordelingen af bevillingerne til medierne en afbalanceret og ligelig fordeling mellem de forskellige medier under hensyntagen til land og gennemslagskraft?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(26. juli 1993)

På baggrund af Europa-Parlamentets ønske og af Adonino-betænkningen om »Borgernes Europa« besluttede Kommissionen den 15. marts 1989, at EF skulle markere sin tilstedeværelse ved de Olympiske Lege i vinteren og sommeren 1992, idet der her var tale om mediebegivenheder, som indebar meget store kommunikationsmuligheder.

Budgetmyndigheden vedtog en bevilling på 14,5 mio. ecu til dette formål. Af det nævnte beløb blev 10 mio. ecu ydet som direkte bidrag til organisationskomitéerne for Legene, nemlig 4 mio. ecu til COJO (organisationskomitéen for de Olympiske Lege i Albertville) og 6 mio. ecu til COOB (organisationskomitéen for de Olympiske Lege i Barcelona).

Den væsentligste modydelse for disse bidrag var, at EF kunne »vise flaget« ved de to største tv-begivenheder i forbindelse med Legene, nemlig åbnings- og afslutningsceremonierne.

For at tydeliggøre og styrke det budskab, som blev formidlet gennem støtten til de olympiske komitéer, besluttede Kommissionen ligeledes i forbindelse med Legene at gennemføre en omfattende informations- og kommunikationskampagne om EF og det indre marked, til et samlet beløb af 4,5 mio. ecu.

De fem hovedpunkter i denne kampagne var:

- informationsaktiviteter på de olympiske områder
- informationsaktiviteter i de tolv medlemsstater
- fremstilling af reklame- og informationsmateriale
- forbindelser til medierne
- reklamekampagne.

De pressekommunikéer, der blev udsendt i forbindelse med Legene i Albertville og Barcelona, var et væsentligt led i indsatsen for at få gjort opmærksom på hele det olympiske program i de europæiske medier. Disse kommunikéer blev distribueret så bredt som muligt i medlemsstaterne (via pressebureauer og den almindelige og specialiserede presse).

Den annonce, der blev udfærdiget som led i reklamekampagnen, fremkom i dagspressen i medlemsstaterne. Den blev publiceret i mere end 40 aviser og nåede dermed ud til en

læserskare på ca. 50 mio. Udgifterne hertil blev nøje fordelt mellem EF-landene i forhold til deres befolkningstal. I alle medlemsstater blev de pågældende aviser udvalgt efter helt og holdent kommercielle kriterier (oplag, antal læsere), idet formålet var at nå frem til det størst mulige publikum.

Endvidere blev der stillet et beløb på 15,3 mio. ecu til rådighed for Generalkommissariatet for Verdensudstillingen i Sevilla.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3156/92

af Edward Kellet-Bowman (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 292/30)

Om: Udgifter til G-24 og G-7

I forlængelse af Deres svar på H-1045/92 ⁽¹⁾ må der i forbindelse med administrationen af G-24- og G-7-midlerne være visse administrative udgifter for Kommissionen.

Vil Kommissionen derfor oplyse, hvor meget den bruger til at administrere forvaltningen af G-24- og G-7-midlerne; hvor meget af dette der kommer fra G-24 og G-7, og hvor meget fra Kommissionens budget?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-423 (oktober 1992).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(29. juli 1993)

Som Kommissionen forklarede i sit svar på forespørgsel H-1045/92, modtager den intet bidrag fra G-24 eller G-7. Den koordination, Kommissionen foretager på disse to gruppers vegne, udgør således en del af Kommissionens personales almindelige arbejde.

Det er ikke muligt at give et nøjagtigt tal for omkostningerne ved dette koordinationsarbejde, da det er fordelt på mange af Kommissionens tjenestegrene, og flere af dem bruger kun en (ofte lille) del af deres tid på dette arbejde. Kontoret for G-24 koordinering i Kommissionens Generaldirektorat for Økonomiske Forbindelser med Tredjelande har dog seks ansatte (tre i kategori A, en i B og to i C), tillige med midlertidigt ansatte og ti nationale embedsmænd (med vederlag betalt) udsendt af G-24 medlemmerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3166/92
af Juan Bandrés Molet (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (6. januar 1992)
 (93/C 292/31)

Om: Rensningsanlæg for byerne Onda, Bechi og Villarreal (Valencia-regionen)

Den 28. april 1992 offentliggjordes i Castellón-provinsens officielle bulletin en teknisk rapport om det projekterede kloaksystem og rensningsanlæg, der skal betjene byerne Onda, Bechi og Villarreal (Plana Baixa-området).

Det fremhæves i denne rapport, at det projekterede anlæg ikke har tilstrækkelig kapacitet til at kunne rense det samlede kommunale og industrielle spildevand fra de tre byer, samt at der ikke er foretaget nogen undersøgelse af dette rensningsanlægs miljøvirkninger, hvilket er i modstrid med såvel EF's som Valencia-regionens lovgivning (kongeligt dekret nr. 1302/86 om vurdering af miljøvirkninger).

Det planlagte byggeri af dette rensningsanlæg med tilhørende kloaksystem har fået tildelt en væsentlig EF-støtte via EFRU.

Vil Kommissionen tage initiativ til at sikre, at der i forbindelse med det forelagte projekt foretages den obligatoriske VVM-undersøgelse, samt at anlægget får tilstrækkelig kapacitet til at kunne rense det samlede kommunale og industrielle spildevand.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
 (19. juli 1993)

I henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾, skal rensningsanlægsprojekter underkastes en vurdering af virkninger på miljøet, når medlemsstaterne anser det for nødvendigt.

I forbindelse med samfinansieringsproceduren under EFRU af rensningsanlægget, der skal opføres i Valencia-regionen, og som spørgsmålet vedrører, har Kommissionen bedt de spanske myndigheder om at sende den resultaterne af den vurdering af virkninger på miljøet, der er blevet foretaget.

I svaret af 24. juni 1993 meddelte de nævnte myndigheder, at undersøgelsen af virkningerne på miljøet, der var foretaget af Det Polytekniske Universitet i Valencia, var afsluttet for så vidt angår de tekniske aspekter, men man afvæntede endnu resultaterne af den offentlige høring, før den endelige redegørelse om virkninger kunne afgives.

Med hensyn til anden del af forespørgslen foreslår Kommissionen det ærede medlem at henvende sig til de nationale

kompetente myndigheder, der har ansvaret for den type afgørelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3212/92
af Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (6. januar 1993)
 (93/C 292/32)

Om: Sponsorering af kulturelle aktiviteter

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet med henblik på at fremme sponsoreringen af kulturelle aktiviteter i forlængelse af den resolution, Rådet af kulturministre vedtog den 13. november 1986 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 320 af 13. 12. 1986, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
 (29. juli 1993)

Ved resolutionen af 13. november 1986 og konklusionerne fra mødet i Rådet den 27. maj 1988 for kulturministrene fremhævedes det betydningsfulde i, at private virksomheder sponsorer kulturelle aktiviteter i almindelighed og herunder bestræbelserne på at værne om Europas kulturarv. Ministrene mindede om, at denne form for støtte ikke erstatter den nuværende offentlige støtte til kulturen, men er et supplement til den.

Kommissionen har valgt at støtte en foranstaltning vedrørende oprettelsen af et europæisk net af foreninger og organisationer, der beskæftiger sig med sponsorering. Hensigten er at fremme udvekslingen og spredningen af oplysninger om de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer på dette område.

I første omgang forpligtede Kommissionen sig derfor til i en periode på tre år at støtte oprettelsen af Det Europæiske Udvalg for Erhvervslivets Tilnærmelse til Kulturen (CE-REC). Nettets medlemmer er en lang række foreninger og organisationer i medlemsstaterne, der på nationalt plan arbejder på at fremme sponsorering. Den nævnte treårsperiode udløb i slutningen af 1992.

I fremtiden vil forventede initiativer på området blive støttet i henhold til de prioriteringer, Rådet og Europa-Parlamentet henholdsvis den 12. november 1992 og den 21. januar 1993 opstillede for transnationale kulturnet som en opfølgning af Kommissionens meddelelse om nye perspektiver for Fællesskabets indsats på kulturområdet ⁽¹⁾ og bl.a. via del III i

Kalejdoskop-programmet (opmuntring til oprettelsen af net).

Kommissionen har også i samarbejde med de portugisiske myndigheder afholdt en konference den 2. og 3. april 1992 om sponsorvirksomhed på kulturområdet i Europa.

Formålet med konferencen var at give personer, der er involveret i sponsorvirksomhed, lejlighed til at udveksle erfaringer og finde frem til, hvilke typer foranstaltninger der kan træffes på EF-plan for at fremme sponsorering.

Dette spørgsmål er i øjeblikket til nærmere behandling i Kulturudvalget.

(¹) Dok. KOM(92) 149 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3226/92

af Diego de los Santos López (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 292/33)

Om: Beskyttelse af risdyrkingen i EF

I de seneste år har EF støttet indførelsen af nye arter inden for rissektoren.

Som følge heraf har risdyrkerne modtaget støtte til dyrkning af arten »indica« på bekostning af arten »japonica«. Formålet var at tilfredsstille de europæiske forbrugere, hvis efterspørgsel var rettet mod dette produkt, som EF har et underskud af.

I overensstemmelse med anbefalingerne fra EF blev der i områder af Andalusien som Bajo Guadalquivir og Marismas del Guadalquivir gjort en stor indsats for at gennemføre omlægningen.

I dag er disse områder i lighed med flere andre i EF ramt af en alvorlig krise som følge af massiv indførsel af ris af denne art, samtidig med at støtteordningen er blevet indstillet. Der er mistanke om, at en betydelig del af denne indførsel finder sted på ulovlig vis.

Kan Kommissionen give oplysninger om omfang og oprindelse af den ris, der er blevet indført i løbet af de seneste produktionsår?

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at kontrollere indførsels oprindelse og for at hindre, at EF-markedet påføres alvorlige skader?

Råder Kommissionen over oplysninger om indførslen fra Curaçao?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(4. juni 1993)

Efter at der i fem år er ydet direkte producentstøtte for at fremme sortsomstillingen, kan EF-produktionen af indicaris nu dække 40 % af efterspørgslen efter denne rissort.

Af denne mængde produceres halvdelen i Sevilla-området, som skal konkurrere med de importprodukter, der tidligere udgjorde den eneste forsyningskilde for Fællesskabets nordlige lande.

Nedenstående tabel viser udviklingen i indførelsen af indicaris, der er faldet i de senere år, sikkert som følge af den påbegyndte EF-produktion.

Der opkræves reguleringsafgift for alle importprodukter, som underkastes de sædvanlige toldformaliteter.

Importen fra De Nederlandske Antiller (Curaçao), der er fritaget for reguleringsafgiften i henhold til Rådets afgørelse af 25. juli 1991, androg 50 981 tons i perioden april 1992 til 16. februar 1993. For tiden anvender EF en minimumsimportpris på 550 ecu/ton på ris med oprindelse i De Nederlandske Antiller. Foranstaltningen gælder indtil 31. august 1993.

Import af indica-ris (mio. ton)	Importprodukternes oprindelse (%)	
1988: 350	USA	60
1989: 325	Thailand	15
1990: 316	Indien	8
1991: 297	Surinam	7
	Guyana	4
	Andre	6

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3246/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 292/34)

Om: Forsoningen med den europæiske arv

På tærsklen til det tredje årtusind e.K. og på et tidspunkt, hvor Den Europæiske Union opbygges, er tiden kommet til,

at Europas folk forsones med deres kulturelle arv, med de kulturelle goder, de har arvet og råder over, eller som de vil erhverve. Har Kommissionen i betragtning af, at dette er nødvendigt, og i så fald med hvilke midler, til hensigt at imødegå den nuværende forvirring og/eller ligegyldighed hos de europæiske folk angående det gamle kontinents kultur?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(30. juli 1993)

Den forespørgsel, det ærede medlem har stillet, kan bedst besvares ved hjælp af teksten til artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Union, hvori det pålægges Fællesskabet at bidrage til, »at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet det respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv«.

Kommissionen vil derfor ansøre til yderligere samarbejde mellem EF's medlemsstater indbyrdes samt om nødvendigt støtte og komplettere deres foranstaltninger med henblik på at skabe bedre kendskab til og større udbredelse af de europæiske folks kultur og historie. I sin meddelelse »Nye perspektiver for Fællesskabets indsats på kulturområdet«⁽¹⁾ har Kommissionen allerede fremsat forslag til en række forskellige initiativer, som i givet fald kan føres ud i livet på et senere tidspunkt, efter at traktaten om Den Europæiske Union er blevet ratificeret.

Midlerne til gennemførelse af denne politik er for øjeblikket ret begrænsede, og det er op til de ansvarlige myndigheder at træffe de budgetmæssige forholdsregler, der skal til, hvis dette EF-initiativ skal fremmes.

(¹) Dok. KOM(92) 149 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3309/92

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 292/35)

Om: Arbejder i Preveli-området

Preveli-området og omegn syd for Rethymnon på Kreta er kendt for Kourtalio-tiko-slugten (Europas næststørste palmeskov) og for Preveli-søen med den sjældne flora og fauna.

I dette område er der allerede påbegyndt konstruktion af vandingsarbejder, som indgår i regionalprogrammet og finansieres af de integrerede Middelhavsprogrammer for Kreta. Arbejdet tilsigter udnyttelse af størstedelen af det resterende vand. Fordi:

- Preveli-søen, som beskyttes af græsk lov (Græsk statstidende nr. 1242/18. 10. 1973), allerede har lidt en første

skade i 1992 på grund af et vandingsarbejde, som anvendte to tredjedele af vandet fra Kourtalio-tiko-slugten, en mængde, som oprindeligt løb ud i den

- resultaterne af redueringen af den vandmængde, som det skønnes vil løbe ud i søen, er indlysende. Den i forhold til den oprindelige mængde meget ringe vandmængde kan ikke garantere, at vådbiotopen og floraen bevares, og området vil blive radikalt og uopretteligt skadet
- forbedring, udvikling og beskyttelse af det fysiske miljø i Kourtalio-tiko-slugten og Preveli-søen integreres i ENVIREG-fællesskabsprogrammet på ENVIREG-udvalgets møde den 11. juni 1992 og mere konkret i afdelingen »Biotoper på Kreta« med et samlet budget på 225 mio. dr.
- der ifølge udtalelser fra Ingeniørforbundets afdeling for Vestkreta ikke er foretaget en miljøindvirkningsundersøgelse

bedes Kommissionen oplyse, hvorledes en integrering af det konkrete område i ENVIREG med henblik på beskyttelse af biotoper på den ene side og på den anden side i de integrerede Middelhavsprogrammer for Kreta med henblik på finansiering af et udviklingsprojekt med negative indvirkninger på miljøet kan forenes, samt hvorledes den inden for rammerne af sin kompetence har til hensigt at gribe ind for at anmode om, at arbejdet afbrydes, indtil der er udarbejdet en miljøindvirkningsundersøgelse og hindre, at området ødelægges?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(9. juli 1993)

Kommissionen bekræfter over for det ærede medlem, at strukturfondene (EUGFL) skal medfinansiere vandingsprojektet »Kourtalio-tis« i forbindelse med det operationelle flerfundsprogram for Kreta.

Med hensyn til miljøaspekterne informerede de græske myndigheder Kommissionen om, at de kompetente myndigheder vil lade udarbejde en miljøundersøgelse. Betingelserne for projektets gennemførelse skal naturligvis præciseres nærmere, når resultaterne af miljøundersøgelsen foreligger.

Medfinansieringen af det pågældende biotopprojekt i ENVIREG-programmet er udtryk for Kommissionens ønske om at beskytte det pågældende område.

Kommissionen vil tage hensyn til resultaterne af miljøundersøgelsen, inden der afsættes yderligere EF-midler til vandingsprojektet i »Kourtalio-tis«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3320/92

af Concepció Ferrer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 292/36)

Om: Spanske forslag til planer under INTERREG-programmet til fordel for toldfunktionærer

Et af de særlige mål med INTERREG-programmet er at fremme foranstaltninger vedrørende uddannelse og beskæftigelse af arbejdstagere, der er berørt af den afskaffelse af Fællesskabets indre grænser, som gennemførelsen af det indre marked fører med sig.

Allerede i foråret 1991 skulle medlemsstaterne have forelagt Kommissionen deres programmer hertil.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken type planer Spanien har forelagt på dette område, og hvilke der er blevet godkendt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(16. juli 1993)

INTERREG-initiativet gør det ganske rigtigt muligt at støtte foranstaltninger inden for uddannelse og jobskabelse til fordel for personer, der er berørt af grænsekontrollens afskaffelse, herunder toldklarere og speditører.

Programmerne for samarbejde med Portugal og Frankrig, der hører under INTERREG, omfatter ikke specifikke foranstaltninger for toldklarere og speditører, da der ikke er fastlagt nogen intervention fra Socialfonden. Der er dog grund til at understrege, at de projekter, der er forelagt af de spanske myndigheder inden for rammerne af dette initiativ, først og fremmest har til formål at opstille de fremherskende økonomiske aktiviteter inden afskaffelsen af grænsekontrollen. Det burde således være lettere for de pågældende erhvervsdrivende at finde anden beskæftigelse.

For øvrigt har Rådet den 17. december 1992 vedtaget en særlig forordning med en bevilling på 30 mio. ecu, der er afsat til at samfinansiere omstillingen eller omstrukturen af de virksomheder, der er hårdest ramt af grænsekontrollens afskaffelse. I denne forbindelse har de spanske myndigheder forelagt et større antal konkrete projekter, der på nuværende tidspunkt er til behandling i Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3333/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. januar 1993)

(93/C 292/37)

Om: Grækenlands pålæggelse af en særlig skat på flybiletter

Hotelværter og turistkontorer og især personer, der rejser med fly, klager over, at de græske myndigheder har lagt en særlig skat på flybiletter for at samle nationale midler til opførelsen af Athens nye lufthavn i Sparta. Har Kommissionen til hensigt at anmode om, at denne skat fjernes, eftersom den udgør en krænkelse af konkurrencereglerne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(7. juli 1993)

Grækenland har ikke underrettet Kommissionen om indførelsen af den afgift, som det ærede medlem henviser til.

Med hensyn til Fællesskabets fiskale bestemmelser, idet det drejer sig om en afgift, der opkræves i forbindelse med udstedelse af en flyvebillet, og som ikke har nogen forbindelse med transportydelsens omkostninger, kan den hverken analyseres som en moms eller som en omsætningsafgift, der er forbudt i henhold til artikel 33 i det sjette moms-direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾.

Da denne afgift i øvrigt ser ud til at skulle analyseres som en afgift for tjenesteydelser, kan en eventuel diskriminering mellem national og international transport kun undersøges i henhold til EØF-traktatens artikel 95, som kun omhandler varer.

Såfremt indtægten af denne afgift skal tjene til forudfinansiering af lufthavnen i Sparta, skal denne afgift betragtes som en lufthavnsafgift af særlig karakter. Selv om der ikke i øjeblikket findes nogen fællesskabsbestemmelser om lufthavnsafgifter eller gebyrer, kan denne afgift, såfremt den pålægges for at diskriminere nationale passagerer og EF-passagerer, udgøre en overtrædelse af EØF-traktatens artikel 7.

Kommissionens tjenestegrene har nu anmodet de græske myndigheder om at give dem alle nyttige oplysninger for at kunne foretage en detaljeret undersøgelse af denne sag.

Kommissionen overvejer i øjeblikket muligheden for at indføre en fællesskabsramme for luftfartsgebyrer, som kan anvendes for luftfartsydelser inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3364/92

af David Martin (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. januar 1993)

(93/C 292/38)

Om: Politikken med hensyn til udlånsbiblioteker og EF-dokumenter

Fællesskabet forsyner for øjeblikket en række biblioteker i De Forenede Stater med engelske udgaver af sine publikationer. I nogle tilfælde er disse dokumenter stærkt efterspurgt og udgør vigtigt kildemateriale for forskere, der arbejder inden for EF-relaterede områder. Dokumenterne udleveres gratis og bidrager i høj grad til at øge kendskabet til Fællesskabet på den anden side af Atlanterhavet og til at fremme forståelsen for Fællesskabet og dets politik.

De udgifter, der er forbundet med udleveringen af denne dokumentation er nået op på et meget højt niveau, og De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor har tilsyneladende vedtaget, at det ikke længere har råd til at sende gratis eksemplarer af alle sine dokumenter til udlånsbiblioteker. Dette skaber problemer for nogle universitetsbiblioteker i De Forenede Stater, der er blevet afhængige af oplysningerne, men som ikke er i stand til selv at dække udgifterne.

Kan Kommissionen oplyse

1. Om den har undersøgt muligheden af at løse det økonomiske problem ved at sende større dokumenter i form af CD-ROM?
2. Om den har overvejet at forhandle med den amerikanske regering og andre større lande om indgåelse af en gensidig aftale for de europæiske udlånsbibliotekers vedkommende?
3. Om den vil stille dokumenter, som for øjeblikket klassificeres som SEK-dokumenter, men som ikke er af fortrolig art, til rådighed for et større publikum — herunder udlånsbiblioteker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(26. juli 1993)

1. Eurostat har i de sidste 2½ år haft mulighed for at oplagre statistiske oplysninger på CD-ROM: Fra og med 1991 har der været offentliggjort en månedlig CD-ROM med detaljerede statistiske oplysninger om Fællesskabets handel med tredjelande fra 1976 til i dag. Disse oplysninger stammer fra databasen Comext.

En generel CD-ROM blev offentliggjort i marts 1993 med oplysninger fra Fællesskabets statistik på alle områder. Denne CD-ROM er en slags elektronisk statistisk ordbog.

2. Kommissionen har ikke for øjeblikket planer om at indføre en sådan ordning, men vil eventuelt overveje det i fremtiden.

3. Eurostats SEK-dokumenter er de såkaldte »statistiske dokumenter«, der indeholder de mest detaljerede statistikker og kun er af interesse for specialister. Med hensyn til udlånsbiblioteker måtte Eurostat ophøre med den gratis uddeling af statistiske dokumenter af budgetmæssige årsager. I stedet har Eurostat gjort opmærksom på, at ethvert kontaktorgan (såsom GD X for udlånsbibliotekerne) er ansvarligt for at vælge, reproducere og distribuere statistiske dokumenter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3471/92

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1993)

(93/C 292/39)

Om: Kommissionens initiativret

Ifølge en ledende artikel in The Independent (»Big drama, narrow stage«, den 6. oktober 1992) forelagde Kommissionen i 1992 i alt 535 forslag for Rådet.

»(...) Kommissionen konstaterede, at det kun havde iværksat 30 foranstaltninger, svarende til 6 %, selvom nogle af forslagene var vigtige. For de øvriges vedkommende hidrørte det største antal fra anvendelsen af internationale aftaler. Mange af de øvrige skyldtes anmodninger fra eller afgørelser truffet af Rådet (...).«

1. Hvor mange forslag har Kommissionen forelagt på eget initiativ, hvor mange på Rådets anmodning, og hvor mange udspringer af gennemførelsen af en international aftale?
2. Har Kommissionen også forelagt forslag på anmodning fra Europa-Parlamentet? Hvilke er der i bekræftende fald tale om?
3. Hvilke forslag har Kommissionen udarbejdet på eget initiativ?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(5. august 1993)

Kommissionen vil gerne erindre om, at den i henhold til traktatens artikel 155 har beføjelse til at tage initiativer til lovgivning på de i EØF-traktaten fastsatte områder. Kommissionen har derfor det retlige og politiske ansvar for sine forslag, uanset om de er udarbejdet efter anmodning fra Rådet, Europa-Parlamentet eller de økonomiske beslutningstagere (jf. Kommissionens meddelelse om nærhedsprincippet ⁽¹⁾).

Under udøvelsen af sine beføjelser til at tage initiativer til lovgivning tager Kommissionen imidlertid hensyn til en række faktorer såsom de økonomiske beslutningstageres behov, anmodninger fra andre institutioner eller resultaterne af internationale forhandlinger. De tal i artiklen, der omtales af det ærede medlem, skal ses i denne sammenhæng.

Der kan ikke drages nogen sammenligning mellem de kommissionsforslag, der udarbejdes efter anmodning fra Rådet og fra Europa-Parlamentet. For det første anmoder Europa-Parlamentet i sine beslutninger Kommissionen om at tage en række initiativer lige fra en særlig budgetmæssig foranstaltning til udarbejdelsen af et strategisk dokument (og ikke nødvendigvis at foreslå en retsakt). Det dokument, som Kommissionen hvert halve år udarbejder om sin videre behandling af Europa-Parlamentets beslutninger, viser, at Kommissionen i vid udstrækning efterkommer Parlamentets anmodninger. For det andet tager Kommissionen initiativ til at efterkomme anmodninger, der stammer fra både Rådet og Europa-Parlamentet (f.eks. forslag vedrørende sikkerhed til søs eller handlingsprogrammet for færdselssikkerhed).

(¹) SEK(92) 1990 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3472/92

af Bartho Pronk (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1993)

(93/C 292/40)

Om: Udtalelser fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg

I hvor mange tilfælde og i forbindelse med hvilke direktiver har Kommissionen i løbet af de seneste to år taget hensyn til udtalelserne fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(15. juli 1993)

Mellem den 1. januar 1991 og den 31. december 1992 ændrede Kommissionen 111 direktivforslag, som Det Økonomiske og Sociale Udvalg havde afgivet en udtalelse om. Ændringerne fordeler sig således:

- i 82 tilfælde foretog Kommissionen ændringer, som var blevet foreslået i ØSU's udtalelse. I 17 af disse tilfælde henvises der direkte til ØSU's udtalelse
- for ti af direktivforslagenes vedkommende var ØSU's udtalelse positiv, og ændringen skyldtes Europa-Parlamentets udtalelse

— i de resterende 19 tilfælde fulgte Kommissionen ikke ØSU's udtalelse.

Kommissionen sender en fortegnelse over de pågældende direktivforslag direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3487/92

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1993)

(93/C 292/41)

Om: Hurtig landevejsforbindelse mellem Galicien og det centrale Europa via den kantabriske kyst

På grund af sin geografiske beliggenhed er den spanske region Galicien et af de områder, hvor afstanden til de vigtigste økonomiske centre i EF er størst. Regionens beliggenhed i atlantbuen har altid været et argument for enhver foranstaltning, der vil kunne fremme forbindelserne til nervecentrene i EF-landenes økonomi.

Imidlertid må den galiciske drøm om en forbindelse med det centrale Europa ved hjælp af en hurtig landevejsforbindelse langs det kantabriske kystområde vente på sin opfyldelse trods de folkelige krav overalt i Galicien om anlæg af en sådan vejforbindelse.

Mener Kommissionen ikke på baggrund af ovenstående og EF-projekterne om gennemførelse af større infrastrukturanlæg til styrkelse af den økonomiske udvikling i alle EF-landene, at den burde føje en motorvejsforbindelse, som sammenknytter Galicien med EF's centrum langs den kantabriske kyst, til fortegnelsen over væsentlige infrastrukturer i EF for at knytte den afsides liggende galiciske økonomi til de mest fremskredne økonomiske områder i EF, som netop befinder sig i det centrale Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Abel Matutes

(5. august 1993)

Det vejfsnit, som det ærede medlem henviser til, er med på det transeuropæiske vejnet, som er til drøftelse i Rådet.

Det er imidlertid den spanske regerings eller de regionale myndigheders opgave at forelægge støtteprojekter for Den Europæiske Investeringsbank som led i den nye midlertidige lånemekanisme, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Edinburgh for 1993—1994.

Med den nye mekanisme vil man kunne yde støtte til investeringer i transeuropæiske transportnet og andre investeringer i sektoren for at forbedre adgangen til de pågældende områder. For at sætte gang i finansieringen vil EIB specielt tage hensyn til projekter, som allerede er under gennemførelse, eller som kan iværksættes på meget kort sigt.

Den spanske regering vil kunne indgive en ansøgning inden for rammerne af Samhørighedsfonden, hvis den finder, at et projekt vedrører det transeuropæiske net og fremmer forbindelsen og driftssamarbejdet mellem de forskellige spanske transportnet og adgangen til disse net, i betragtning af nødvendigheden af at skabe forbindelse mellem Galicien og de centrale områder i EF.

Der kan i givet fald indsendes ansøgning om finansiering under EUGFL for det motorvejsafsnit vedrørende Galicien, Asturien og Cantabria, som det ærede medlem nævner, i forbindelse med fondens foranstaltninger for 1994—1999.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3506/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1993)

(93/C 292/42)

Om: Nyttens af forskellige tilpasninger inden for fiskeriet

Har Kommissionen under henvisning til konklusionerne fra Rådet (fiskeri) vedrørende en reform af den fælles fiskeripolitik, samt til at det er nødvendigt at bevare grundlæggende elementer i gennemførelsen af den, som f.eks. princippet om relativ stabilisering, systemet med totalt tilladte fangster (TAC) og kvoter (QUOTAS), og ordningen med undtagelser fra bestemmelsen om fri adgang til tolv-milezonen, undersøgt nytten af forskellige tilpasninger, som tilpasninger af de flerårige TAC og kvoter, samt tilpasninger vedrørende geografisk bestemmelse af ressourcerne og tilpasninger i gennemførelsen af mikrokvoterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(15. april 1993)

For at kanalisere debatten i Fællesskabets institutioner og instanser om en eventuel reform af bestemmelserne om bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne fremlagde Kommissionen i 1991 en rapport om den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾ på grundlag af artikel 8 i forordning (EØF) nr. 170/83⁽²⁾.

Når Kommissionen ved den lejlighed udvidede målområdet for sin analyse, var det især for at identificere alle større og fundamentale problemer, der er karakteristiske for den fælles fiskeripolitik. Kommissionen kunne på baggrund af de udtalelser, den modtog, foreslå en række retningslinjer, på grundlag af hvilke Rådet efter høring af Parlamentet kunne vedtage de reviderede rammebestemmelser, som kan bidrage til at løse de således udpegede problemer.

Med forordning (EØF) nr. 3760/92⁽³⁾ vil det være muligt på én gang at bevare EF-bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik i forordning (EØF) nr. 170/83 og at iværksætte de nødvendige reformer.

Efter artikel 4 og 8 vil Kommissionen under hensyn til videskabelige, tekniske og økonomiske udtalelser kunne foreslå en begrænsning af udnyttelsesraterne for visse fiskerier ved i det nødvendige omfang at begrænse fangsterne og/eller fiskeriindsatsen med henblik på at opnå en større effektivitet og gennemsigtighed. Kommissionen kan således på et flerårigt grundlag i hvert enkelt tilfælde udpege de mål, der ønskes opfyldt, og de bedst egnede strategier og forvaltningsredskaber.

Hvad angår fordelingen af disse begrænsninger mellem medlemsstaterne, vil Kommissionen, idet princippet om relativ stabilitet overholdes, nu kunne foreslå en række justeringer af visse fordelingsnøgler, som ønsket af de berørte medlemsstater, for at tage hensyn til minikvoterne og den regelmæssige udveksling af kvoter siden 1983, når blot den samlede ligevægt mellem andelene overholdes.

(1) Dok. SEK(91) 2288 endelig udg.

(2) EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983.

(3) EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 17/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. februar 1993)

(93/C 292/43)

Om: Økonomisk støtte fra Kommissionen til avisen »Befrielse«

Ved fronten i Sarajevo udgiver en modig journalist Slatko Disdarevits under kugleregn avisen »Oslobodjenje« sammen med serbere, kroater og muhamedanere.

Ville Kommissionen kunne yde økonomisk støtte til det forsøg, som viser en tro på fred på krigsskuepladsen, og sammen med internationale journalistorganisationer foreslå, at der uddeles en ærespris?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(27. juli 1993)

Kommissionen deler det ærede medlems følelser over for det arbejde, der udføres af de muslimske, kroatisk og serbiske journalister, der udgiver avisen »Oslobodienie« i Sarajevo.

Avisen støttes af en ikke-statslig organisation i en af EF's medlemsstater. Denne organisation leverer bl.a. det papir, avisen trykkes på. Kommissionen yder finansiel støtte til udgifterne hertil.

I betragtning af de store menneskelige tragedier, der udspiller sig i det tidligere Jugoslavien, og den udbredte og uafbrudte anvendelse af vold og grusomhed, vil Felix Houphouët-Boigny-prisen, som tildeles af UNESCO for en særlig indsats for freden, i 1993 sandsynligvis gå til journalisterne på Sarajevo-avisen »Oslobodienie«, der er blevet et symbol på kampen mod nationalistisk og etnisk fanatisme.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 24/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. februar 1993)

(93/C 292/44)

Om: Fremtiden for Interrail

De europæiske organisationer er urolige for fremtiden for Interrail, som er et afgørende element i forbindelse med de unges bevægelighed i Europa, og anmoder om en rimelig støtte til jernbanerne, især i Sydeuropa. Vil Kommissionen under henvisning til, at de unge har megen gavn af disse rejser, beskæftige sig med spørgsmålet og yde støtte til Interrail-nettet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(30. juli 1993)

På et møde i passagerudvalget under Den Internationale Jernbaneunion (UIC) i april 1992 meddelte nogle jernbaner, der deltager i Interrail-ordningen, at de ville trække sig ud af ordningen fra og med 1993.

Men på UIC's bestyrelsesmøde i Warszawa den 1. oktober 1992 besluttede jernbanernes generaldirektører at bevare ordningen og udvikle den til et system, der bedre egnede sig for unge menneskers forventninger og rejsevaner i Europa. Bestyrelsen besluttede midlertidigt at bevare den nuværende

Interrail-ordning i 1993, for at have et pusterum til at udarbejde en mere fleksibel ordning.

Indførelse og ophævelse af jernbanebilletter som »Interrail« er en del af jernbaneselskabernes uafhængige drift. Kommissionen har intet retligt grundlag for og ingen midler til rådighed til at subsidiere en sådan aktivitet.

Men Kommissionen ville beklage det, hvis jernbaneselskaberne ikke længere tilbød Interrail eller en lignende ordning, fordi den anser Interrail-billetten for en god reklame for en miljøvenlig transportform og et glimrende middel for unge mennesker til at lære Europa at kende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 40/93

af Florus Wijsenbeek og Rui Amaral (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1993)

(93/C 292/45)

Om: De undtagelser, som Kommissionen har indrømmet inden for søfartssektoren

Kommissionen har ved en bred fortolkning af forordning (EØF) nr. 4056/86⁽¹⁾ indrømmet en række undtagelser inden for søfartssektoren. En sådan praksis risikerer at svække EF-handelsflåden, som er i stærk tilbagegang.

Denne praksis med at indrømme undtagelser er i øvrigt ikke begrænset til søfartssektoren, idet den også anvendes inden for landtransport.

1. Kan Kommissionen begrunde denne afgørelse, som er i modstrid med liberaliseringen inden for søfartssektoren?
2. Vil Kommissionen eventuelt være rede til at ændre denne uheldige afgørelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(10. august 1993)

I henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 indrømmes der gruppefritagelse af visse aftaler med medlemmer af linjekonferencer. Denne fritagelse blev begrundet med den stabiliserende rolle, linjekonferencerne spiller for

søtransport i fast linjefart. Forordningen anvendes udelukkende på søtransport. Konferencemedlemmernes virksomhed på andre områder er således ikke omfattet af fritagelsen.

Kommissionen finder det ikke for øjeblikket formålstjenligt at foreslå en udvidelse af anvendelsesområdet for denne forordning, men det kan i denne forbindelse nævnes, at den er ved at finde en afbalanceret løsning på problemet med multimodal transport.

Kommissionen agter ikke at tage spørgsmålet om gruppefritagelse for linjekonferencer op igen.

Det ligger Kommissionen meget på sinde at styrke EF-flåden og liberalisere sø- og landtransporten, og den vil ikke handle i strid med disse mål.

informations- og kommunikationsstrategi, således som det ærede medlem efterlyser.

Desuden har det kommissionsmedlem, der er ansvarlig for AV-sektoren, information, kommunikation og kultur, haft en række møder med Europa-Parlamentets formand om disse emner. Kommissionen har stor respekt for det arbejde med De Europæiske Fællesskabers informationspolitik, der finder sted i Europa-Parlamentets udvalg om kultur, ungdom, uddannelse og medier ⁽¹⁾.

Kommissionen mener derfor, at de rammer, der allerede er afstukket for den fremtidige debat om og justering af indsatsen, imødekommer det ærede medlems ønske.

⁽¹⁾ DOK. EN/FR/221/221401.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 42/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1993)

(93/C 292/46)

Om: Fællesskabsinstitutionernes informationspolitik

I alle medlemslandene har modstanderne af ratifikation af traktaten om Den Europæiske Union, der blev undertegnet i Maastricht, fremsat generel kritik om manglende information af offentligheden og mangel på forberedende debatter. Hvad enten denne kritik er berettiget eller ej, har der i offentligheden bredt sig en opfattelse af, at der hersker stor mangel på information om opbygningen af det fælles Europa. Under disse omstændigheder er det nødvendigt at gennemføre en dybtgående vurdering af informationsstrukturer, -programmer og aktiviteter i Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet. Kunne Kommissionen udfærdige en meddelelse til Rådet og Parlamentet om udarbejdelse af en samlet plan for styrkelse af den offentlige meningsdannelse i Europa og intensiveret information af offentligheden samt i forbindelse hermed opfordre medlemsstaternes regeringer til at samarbejde om denne fælles udfordring om at holde offentligheden informeret og dermed gøre den medansvarlig for udviklingen af Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(6. juli 1993)

Kommissionen bidrog til drøftelserne om åbenhed på Det Europæiske Råds møde i København og har udformet en ny

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 176/93

af Joaquim Miranda da Silva (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. februar 1993)

(93/C 292/47)

Om: Støtte fra SIBR (Sistema de Incentivos de Base Regional), som medfinansieres af EF

I henhold til en undersøgelse foretaget i SIESI (Sindicato das Indústrias Eléctricas do Sul) i Portugal, som har været offentliggjort i den portugisiske presse, opfyldes betingelserne for tildeling af SIBR-støtte ikke, og de hermed forbundne forventninger om oprettelse af arbejdspladser gøres således til skamme.

Nogle virksomheder, som havde forpligtet sig til at opretholde arbejdspladser i en vis periode og i den forbindelse modtog betydelige støttebeløb, har i mellemtiden fået lov til at afskedige arbejdstagere (tilfældet med Siemens i Evora); der er tilfælde, hvor der er givet støtte til ukendte og rent faktisk ikke-eksisterende virksomheder (Portsol, Norelco); i atter andre tilfælde lå antallet af oprettede arbejdspladser langt under det antal, de pågældende virksomheder, der modtog støtten, havde forpligtet sig til (Ford Electrónica, Delco-Remy, Tronitec).

Har Kommissionen kendskab til disse forhold? Hvordan føres der kontrol hermed og af hvem? Hvilke foranstaltninger er der truffet i forbindelse med manglende overholdelse af de indgåede forpligtelser, eller i de tilfælde, hvor virksomheder bevisligt har modtaget støtte i strid mod reglerne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(16. juli 1993)**

Kommissionen blev opmærksom på den af Sindicato das Industrias Electricas do Sul foretagne undersøgelse gennem artikler i pressen og reaktioner offentliggjort af ministeriet for fysisk planlægning og forvaltning, ministeriet for industri og energi og IAPMEI (instituttet for støtte af små og mellemstore virksomheder og investeringer).

I henhold til artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 ⁽¹⁾ skal Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger til:

- regelmæssigt at konstatere, om de af Fællesskabet finansierede aktioner er gennemført korrekt
- at forebygge og forfølge uregelmæssigheder
- at få tilbagebetalt midler, der er gået tabt som følge af misbrug eller forsømmelighed.

Endvidere er det i artikel 23 fastsat, at medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes i den henseende, og især om sagens forløb i tilfælde af administrativ og retslig forfølgning.

Som led i partnerskabet har Kommissionen anmodet de portugisiske myndigheder om at afklare, hvorledes det forholder sig med de forhold, der omtales i undersøgelsen.

Hvis en støttemodtager ikke opfylder de forpligtelser, der knytter sig til støtten, eller i tilfælde, hvor der foreligger bevis for svig, kan støtten inddrages, og der kan i givet fald indledes retsforfølgning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

fælde vil lokaløkonomien på Syros lide et indtægtstab på 55 %, underleverandørbranchen vil bryde sammen, og antallet af arbejdsløse vil blive forøget med 1.000. Skibsværftet på Syros har, set i forhold til Fællesskabet som helhed, en beskeden kapacitet, men det har meget stor betydning for øens økonomi. Omstillingen og løsningen af de socio-økonomiske problemer på Syros som følge af værftslukningen eller en personaleindskrænkning vil kræve betydelige omkostninger.

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående oplyse, om Fællesskabet agter at ændre ovennævnte beslutning, navnlig for så vidt angår skibsværftet på Syros?

Hvilke fællesskabsforanstaltninger og hvilke konkrete investeringsforslag foreligger der for Syros, og agter man, i betragtning af, at der her truer med at blive skabt et nyt industriområde i tilbagegang, at finansiere disse via bevilninger, og frem for alt via den nye fællesskabsstøtteramme, der skal afbøde de socioøkonomiske konsekvenser af en eventuel lukning eller kraftig indskrænkning af antallet af beskæftigede i virksomheden?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(23. juni 1993)**

Kommissionen har forståelse for de alvorlige problemer, befolkningen på Syros står over for i den nuværende situation, men Kommissionen er ikke i stand til at ændre sin beslutning vedrørende Neorion-værftet. Som bekendt har Rådet i artikel 10 i det syvende direktiv bestemt, at støtte, der ikke er forbundet med nye kontrakter, og som overstiger det støtteloft, der gælder for andre medlemsstater, kan ydes til græske skibsværfter i 1991, såfremt støtten ydes med henblik på finansiel strukturlægning af disse skibsværfter inden for et program for systematisk og specifik strukturlægning, der er forbundet med afhændelse af skibsværfter ved salg. Kommissionen kunne godkende støtten til værftet, der bestod i en gældsnedskrivning på 16,5 mia. dr., da den græske regering traf beslutningen om at yde støtten før udgangen af 1991 og forpligtede sig til at sælge eller lukke værftet før den 31. marts 1993.

Da Kommissionens beslutning er baseret på det eksisterende retsgrundlag (syvende direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien) og på den græske regerings tilsagn, kan Kommissionen ikke ændre sit standpunkt.

For så vidt angår modforanstaltninger er Kommissionen rede til, inden for rammerne af EØF-traktatens artikel 92 og 93, at undersøge ethvert forslag, som den græske regering ønsker at fremsætte med henblik på at sikre beskæftigelse for de ansatte, der måtte miste deres arbejde, såsom omskoling og beskæftigelsestilskud. Skulle de græske myn-

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 210/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1993)

(93/C 292/48)

Om: Konsekvenserne af lukningen af skibsværftet på Syros

Den græske industriminister har på regeringens vegne meddelt, at salget af skibsværftet på Syros er tvingende nødvendigt som følge af akkumulerende gældssætning og på grund af landets tilsagn over for Fællesskabet om salget af samtlige skibsværfter på nær ét, som anvendes i forsvarsøjemed. Ydermere er det almindeligt kendt, at regeringen, såfremt skibsværftet ikke er solgt inden den 31. marts 1993, i henhold til artikel 7 og 10 i det syvende direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien over for Fællesskabet har forpligtet sig til at lukke det og at sælge dets værdier. I så til-

digheder anmode om finansiel støtte til sådanne foranstaltninger, vil Kommissionen være parat til at undersøge anmodningen i lyset af den nye fællesskabsstøtteramme.

skabsretten, navnlig reglerne om frie varebevægelser (EØF-traktatens artikel 30).

(¹) EFT nr. C 281 af 4. 11. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 236/93

af Juan de Dios Ramírez-Heredia (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. februar 1993)
(93/C 292/49)

Om: Fri bevægelighed for køretøjer

Kommissionen bedes i forbindelse med ophævelsen af de indre grænser den 1. januar 1993 oplyse følgende:

1. En EF-borger ejer en bil, som lovligt og endeligt er indregistreret i Belgien. Skal den pågældende foretage nyindregistrering, hvis han beslutter sig til at slå sig ned i Spanien? Hvis han nogle år senere slår sig ned i Nederlandene, skal han da for tredje gang lade bilen omregistrere og forsyne med nederlandske nummerplader?
2. En spansk statsborger køber en brugt bil i Tyskland. Skal han på ny indregistrere bilen i Spanien for at kunne anvende den permanent i sit hjemland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(27. juli 1993)

Som det fremgår af Kommissionens fortolkende meddelelse om godkendelse og registrering af køretøjer, som tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat (¹), skal et køretøj indregistreres i det land, hvor ejeren har sin sædvanlige bopæl.

Denne forpligtelse gælder fortsat efter den 1. januar 1993, hvoraf følger, at en person, som ejer et køretøj, der er lovligt indregistreret i Belgien, og beslutter at slå sig ned i Spanien, skal lade køretøjet indregistrere i Spanien, når den periode for midlertidig indførsel, der er fastsat i vedkommende medlemsstats lovgivning, er udløbet.

Hvis samme person herefter beslutter at flytte til Nederlandene, skal han ifølge gældende regler lade køretøjet indregistrere i Nederlandene.

En spansk statsborger, som køber et brugt køretøj i Tyskland, hvor det allerede er indregistreret, skal, for frit at kunne benytte køretøjet i Spanien, lade det indregistrere i Spanien, hvis Spanien er hans bopælsland.

Kommissionens tjenestegrene påser naturligvis, at indregistrering af køretøjer, der tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat, sker under overholdelse af fælles-

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 256/93

af Pierre Bernard-Reymond (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. februar 1993)
(93/C 292/50)

Om: Forenkling af de administrative procedurer med henblik på at forbedre betingelserne for den frie bevægelighed i Fællesskabet

Et af de vigtigste mål for Fællesskabet er at fremme den frie bevægelighed for de europæiske borgere med det formål at bestyrke handlen som led i det indre marked og fjernelsen af grænserne.

En ung EF-borger, der opholder sig i Frankrig, skal for at opnå de samme sociale ydelser som en ung franskmænd som f.eks. boligstøtte fremlægge de samme dokumenter som denne og herudover en opholdstilladelse, der ikke kan udstedes, uden han har fremlagt følgende dokumenter:

- fire fotos
- et pas
- en fødselsattest
- en bopælsattest
- et sygesikringsbevis
- en lønseddel eller lign.
- en lægeerklæring.

Vil Kommissionen ud fra dette eksempel meddele, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at forenkle bureaukratiet for de europæiske borgere og navnlig for de unge med henblik på at forbedre betingelserne for den frie bevægelighed inden for Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(27. juli 1993)

En EF-borgers opholdstilladelse er ikke en konstitutiv retsakt, men har udelukkende deklaratorisk karakter, således som EF-Domstolen ved flere lejligheder har påpeget.

En EF-borger, som ifølge EF-retten har ret til ophold i Frankrig, kan således gøre krav på boligtilskud uden at skulle fremlægge en opholdstilladelse. Der kan i denne forbindelse henvises til EF-Domstolens dom C-357/89 af 26. februar 1992 ⁽¹⁾, hvori det statueres, at det i henhold til EØF-traktatens artikel 7 ikke kan stilles som betingelse for en ansøgning om finansiering af studieudgifter, at ansøgeren er i besiddelse af en opholdstilladelse.

Ifølge direktiverne om opholdstilladelse skal enhver medlemsstat udlevere en opholdstilladelse til alle de borgere fra andre medlemsstater, som kan påberåbe sig opholdsret, og som har til hensigt at opholde sig i værtslandet i mere end tre måneder.

Kommissionen vil anmode de franske myndigheder om nærmere oplysninger om den administrative praksis, som det ærede medlem omtaler.

⁽¹⁾ Punkt 41 og 42 i præmisserne. Dommen er endnu ikke offentliggjort.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 303/93

af Mihail Papayannakis (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. marts 1993)

(93/C 292/51)

Om: Finansiering fra strukturfondene og miljø

I forbindelse med spørgsmål H-1051/92 ⁽¹⁾ og H-1135/92 ⁽²⁾ af Banotti om, hvorvidt Kommissionen tager hensyn til direktivet om bevaring af naturtyper og til Bern-konventionen, når den træffer afgørelse om aktioner, der skal finansieres af strukturfondene, svarede den, at den ikke tager hensyn dertil, hvilket i sin tid også var tilfældet i forbindelse med omlægningen af Acheloos-floden, som Kommissionen da også indrømmede. For så vidt angår direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽³⁾ gælder der en overgangsperiode for fuldstændig gennemførelse af direktivet, men i forbindelse med Bern-konventionen fastsatte EF ratifikationen til den 7. maj 1982, og konventionen trådte i kraft den 1. september 1982 på hele EF's område. Med de svar, Kommissionen afgav, indrømmer den, at den overtræder en lovgivning, som den selv har fastlagt og ratificeret, og at den følgelig handler i direkte modstrid med de forpligtelser, der påhviler den i henhold til traktaten. Under alle omstændigheder skal der i henhold til strukturfondsbestemmelserne ved ydelse af støtte tages hensyn til Fællesskabets lovgivning og dets politik.

Kommissionen bedes på denne baggrund besvare følgende:

1. Gælder retningslinjerne og målsætningerne i direktiv 92/43/EØF og i Bern-konventionen, når der træffes

afgørelse om finansiering fra strukturfondene? Selv om der findes frister for gennemførelsen, udgør opfyldelsen af de pågældende målsætninger da en del af Fællesskabets politik eller ej?

2. Hvorledes forklarer Kommissionen den åbenlyse modsætning mellem ovennævnte svar på den ene side og vedtagelsen eller ratificeringen af direktiver og konventioner om naturbeskyttelse på den anden side?
3. Udtrykker de konkrete svar en kommissionstjenestemandes personlige opfattelse, eller udtrykker de Fællesskabets officielle stilling?
4. Hvorledes agter Kommissionen i førstnævnte tilfælde at løse det problem, at dens tjenestemænd skader Det Europæiske Fællesskabs troværdighed? Agter den i sidstnævnte tilfælde klart og tydeligt at informere om sin ændrede politik på miljøområdet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-423 (oktober 1992).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-424 (november 1992).

⁽³⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(7. juli 1993)

Det ærede medlem henvises til det svar, Kommissionen gav på mundtlig forespørgsel O-25/93, som blev stillet på vegne af Europa-Parlamentets udvalg for miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse, vedrørende Fællesskabets miljøpolitik ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-430 (april 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 316/93

af Barry Desmond (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. marts 1993)

(93/C 292/52)

Om: Europapas til pensionister

Vil Kommissionen fortsætte sine bestræbelser for at indføre et europæisk kort for folk over 60 (europapas); i bekræftende fald, hvilken tidsfrist er der blevet sat for dette kort, og kan Kommissionen gøre rede for de nøjagtige detaljer i

europapasset, som skal indføres i forbindelse med Året for Ældre og Solidaritet mellem Generationerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(12. juli 1993)

Kommissionen drøfter stadig indførelsen af et europæisk kort for folk over 60 år (Europapas) med medlemsstaterne, navnlig via Det Rådgivende Udvalg for Ældrespørgsmål, som har indførelsen af dette kort på dagsordenen for hvert møde.

Kommissionen offentliggjorde i juni en vejledning om de vigtigste fordele, som ældre, der rejser i Fællesskabet, har for at skabe fremskridt i løbet af Det Europæiske År for Ældre og for Solidaritet mellem Generationerne (1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 397/93

af Agostino Mantovani, Franco Borgo, Nino Pisoni, Giuseppe Mottola, Joachim Dalsass, Giulio Gallenzi, Eolo Parodi, Mario Forte, Gabriele Sboarina, Andrea Bonetti og Aldo De Matteo (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. marts 1993)
(93/C 292/53)

Om: Forebyggelse af ascospheera apis

Igennem en årrække har der i biavlens i flere europæiske lande kunnet konstateres et stigende antal tilfælde af ascospheriose. Der er tale om en sygdom, som stammer fra ascosphera apis-svampen, og som forårsager stadig større dødelighed blandt bierne.

Siden 1991 har skaderne i store dele af Norditalien (men tilsyneladende spredes sygdommen i alle Italiens regioner og i et stort antal EF-lande) i stigende grad vakt bekymring hos de titusindvis af biavlere, som husker de skader, der i 80'erne blev forårsaget af varroasygen; der var tale om en alvorlig snylter sygdom, som tilintetgjorde hundredetusindvis af bisværme i alle Europas lande.

Kommissionen bedes oplyse, hvordan den vil gennemføre en hensigtsmæssig forebyggelse eller bestille relevant forskning hos videnskabelige institutioner for at hindre yderligere skader på biavlens, ikke kun af hensyn til biavlernes, men også til de landmænd, som ikke kan undvære bierne på grund af disses nødvendige befrugtning af en lang række afgrøder, som er nødvendige for at sikre et rentabelt landbrug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(24. maj 1993)

Ascophera apis, eller kalkyngel, som den også kaldes, er en lidelse hos biyngelen, der giver større eller mindre tab af bier og forsinket udvikling af bifamilier.

Medicinsk behandling, herunder behandling med svampe midler, har generelt ikke nogen virkning, og derfor kan bekæmpelse kun ske gennem omfattende forebyggelse, herunder selektion af »rensebier«, desinficering af tavler hvert år, udskiftning af voks med jævne mellemrum og isolering af bistader fra jorden.

Undersøgelser har vist, at den organisme, der er årsag til kalkyngel, er udbredt. Den blev generelt betragtet som en godartet organisme, der kun havde betydning, hvis bifamilien sundhedstilstand var dårlig. Det vides ikke, hvorfor sygdommen i den seneste tid er blevet så udbredt i de sydlige medlemsstater. Der er en hypotese, der går ud på, at er tale om en sekundær infektion, idet kalkyngel angriber bifamilier, der allerede er blevet svækket af Varroa-miden.

Trods betydelig EF-støtte til forskning er Varroa-problemet endnu ikke blevet løst. Man vil snart begynde at angribe problemet på en ny måde ved at forsøge at selektere Varroa-resistente linjer af honningbier. Dette projekt finansieres via AIR-programmet (særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration inden for landbrug og agroindustri, herunder fiskeri (1992—1996). Der vil mod årets slutning for tredje gang blive indkaldt forslag til AIR-programmet, og hvis en yderligere indsats er berettiget, vil projekter vedrørende Varroa, kalkyngel og andre bisygdomme kunne tages i betragtning.

Ud over forskningsprojekter med omkostningsdeling kan man søge at fremme andre ledsageforanstaltninger såsom udveksling og uddannelse af forskere og afholdelse af workshops om emner, der er relevante for programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 402/93

af Reinhold Bocklet (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. marts 1993)
(93/C 292/54)

Om: Fremme af foranstaltninger i forbindelse med ikrafttrædelsen af det indre marked

I forbindelse med ikrafttrædelsen af det indre marked den 1. januar 1993 fandt der for det meste aftenen før i talrige

byer i Fællesskabet festlige arrangementer sted, som understregede betydningen af denne begivenheder.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke af disse arrangementer den gav fællesskabsstøtte og endvidere:

1. Hvilken form for arrangementer det drejede sig om?
2. I hvilke byer arrangementerne fandt sted?
3. Hvor stor den pågældende fællesskabsstøtte var?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(12. juli 1993)

Der blev gennemført adskillige arrangementer for den brede offentlighed i medlemsstaterne for at markere årsskiftet 1992/93. Kommissionen ydede moralsk eller finansiell støtte til bl.a. følgende:

Beacon Europe

Arrangementet bestod i, at ungdomsorganisationer (spejdere, unge EF-føderalister mv.) ved midnat den 31. december 1992 tændte blus forskellige steder i de tolv medlemsstater (og på Malta og Cypern).

Deltagerne blev også opfordret til at plante tolv træer til minde om denne historiske dag.

Der blev tændt blus både i hovedstæderne og i over tusinde større og mindre lokalsamfund.

Arrangementet fik støtte fra Parlamentet og havde to kommissionsmedlemmer som projektører. Desuden markerede det afslutningen på det officielle program for arrangementer i anledning af det britiske formandskab; blusset i London blev således tændt af den britiske premierminister. Adskillige fremtrædende politikere deltog i arrangementet, og de nationale og lokale medier gav det bred dækning i alle de lande, hvor det fandt sted.

Kommissionen bidrog finansielt med 100 000 ecu.

Det 3. årtusindes lege

Der blev på ca. 500 universiteter i de tolv medlemsstater konkurreret på viden om EF. Vinderne fra de enkelte lande deltog den 19. december 1992 i en europæisk finale i Strasbourg. Vinderpriserne omfattede ERASMUS-stipendier og praktikophold i virksomheder.

Initiativet fik en omfattende mediedækning takket være et nært samarbejde med pressen; deltagerne var også med i en

enquete-undersøgelse, hvis resultater indgik i en publikation om Europas unge.

Kommissionsmedlemmet for uddannelse og ungdomsangelegender var protektor for arrangement, der desuden modtog et finansielt bidrag fra Kommissionen på 70 000 ecu.

Young Federalists Forum

Delegationerne for alle sektioner i Young European Federalists samledes i Rom til en debat om emnet »Europa efter 1993« og til et koncertarrangementet.

Arrangementet modtog et finansielt bidrag på 10 000 ecu.

Silvesterfest Europa ohne Grenzen

Delvis tv-transmitteret musikften i Prinzregententheater i München, ledsaget af forskellige folkelige arrangementer i byens midte under EF's farver.

Kommissionen ydede et finansielt bidrag på 50 000 ecu.

European Community on New Years's Eve

Et populært underholdningsprogram om Europa uden indre grænser, udsendt nytårsaften af den nederlandske fjernsynsstation Veronica, der ud over Nederlandene også kan ses i Belgien.

Producenterne modtog et finansielt bidrag på 30 000 ecu.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 403/93

af Madron Seligman (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. marts 1993)

(93/C 292/55)

Om: Det Forenede Kongerige — begrænset fortegnelse over lægemidler

Den britiske regering har givet meddelelse om, at den agter yderligere at nedskære antallet af lægemidler, der står til rådighed for patienter inden for rammerne af den nationale sygesikringsordning. Den foreslår at udvide antallet af medicinkategorier, inden for hvilke der kun er et begrænset antal lægemidler, der kan ordineres, fra syv til sytten. Dette

vil omfatte større kategorier af medicin som f.eks. svangerskabsforebyggende midler og behandling af hudsygdomme.

Et af formålene med forslagene er, at de få produkter, der vil stå til rådighed for patienter under den nationale sygesikringsordning i de nævnte kategorier, kun kan ordineres ved anvendelse af deres generiske betegnelser. Dette betyder, at ikke blot vil de ordinerende lægers kliniske valg af behandling blive begrænset, men de vil også være ude af stand til at vælge, hvilket fabrikat de ønsker at anvende, eller hvilken producent der skal levere medicinen.

Mener Kommissionen, at patentbeskyttelsen ved hjælp af supplerende beskyttelsescertifikater (SPC) kan forlænges yderligere i visse tilfælde som kompensation for denne krænkelse af den kliniske frihed og patienternes frie valg?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(8. juli 1993)

Artikel 7 i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger ⁽¹⁾ omhandler medlemsstaternes beslutninger om, at individuelle lægemidler eller kategorier af lægemidler ikke refunderes gennem de nationale sygesikringsordninger.

Navnlig skal de nationale myndigheder mindst hver sjette måned tilsende Kommissionen en liste over de produkter, der ikke mere er omfattet af sygesikringsordningen. I denne forbindelse har de britiske myndigheder underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, det ærede medlem nævner.

Da de oplysninger, der dannede grundlag for Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 ⁽²⁾ om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, ikke har ændret sig væsentligt, har Kommissionen ikke i øjeblikket til hensigt at fremsætte nye forslag herom.

Det skal understreges, at formålet med certifikatet er at beskytte nye lægemidler i 15 år fra det tidspunkt, hvor den første markedsføringstilladelse udstedes, uden hensyntagen til, om lægemidlet er omfattet af sygesikringsordningen eller ej.

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 182 af 2. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 407/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. marts 1993)

(93/C 292/56)

Om: EF-arbejdstagere og erhvervstilknyttede pensionsordninger

Hvilke planer har Kommissionen med henblik på at gennemføre dens forslag om, at arbejdstagere i virksomheder, som udstationeres i andre lande inden for EF i tidsrum på op til fem år, skulle kunne forblive medlemmer af deres hjemlands erhvervstilknyttede pensionsordninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(20. juli 1993)

Sidst i 1992 fremkom Kommissionen med et høringsoplæg om problemerne i forbindelse med pensioner for arbejdstagere, der midlertidigt er beskæftiget i andre EF-medlemsstater.

En første drøftelse med medlemsstaternes eksperter fandt sted i april 1993. Efter yderligere drøftelser og høringer vil Kommissionen overveje, hvilket forslag den eventuelt vil fremlægge.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 447/93

af John Cushnahan (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. marts 1993)

(93/C 292/57)

Om: Den arkitektoniske arv — tilskud

Vil Kommissionen i betragtning af kirkernes store betydning som en del af Fællesskabets arkitektoniske arv overveje i en overskuelig fremtid at gøre restaureringen og bevarelsen af disse berettiget til sådanne tilskud?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(22. juli 1993)

I forbindelse med de årlige bestræbelser for at yde støtte til pilotprojekter vedrørende bevaring af Europas arkitektoniske arv har Kommissionen til hensigt at gøre 1995 til

»Året for Restaurering og Bevarelse af Gejstlige Bygninger og Monumenter«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 476/93

af Jessica Larive (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. marts 1993)

(93/C 292/58)

Om: Import af uran

Hvor store mængder uran og beriget uran kan der importeres til EF, uden at Euratoms Agentur behøver at give sin tilladelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(5. juli 1993)

I henhold til bestemmelserne i Euratom-traktatens artikel 52 har Euratoms Forsyningsagentur eneret på at indgå kontrakter om leverancer af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer.

I betragtning af det nukleare brændselskredsløbs verdensomspændende karakter kan brugere heraf i EF i henhold til disse kontrakter indhente leverancer fra lande både i og uden for Fællesskabet. Agenturet offentliggør i sin årsberetning bl.a. data om alle sådanne leverancer, der har fundet sted på EF-plan.

Betydelige mængder nukleart materiale ankommer ligeledes rent fysisk til Fællesskabets territorium til andre formål, f.eks. med henblik på behandling, forarbejdning og formning. Alle eksisterende kontrakter om sådanne operationer skal anmeldes til Forsyningsagenturet i henhold til bestemmelserne i Euratom-traktatens artikel 75.

Al fysisk indførsel til EF af nukleart materiale som led i det civile brændselskredsløb — uanset hvad hensigten med importen heraf måtte være — skal indberettes til Euratoms sikkerhedsdirektorat i henhold til bestemmelserne i Kommissionens forordning (Euratom) nr. 3227/76 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 363 af 31. 12. 1976, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 513/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. marts 1993)

(93/C 292/59)

Om: De vilde fugle i Fællesskabet

Vil Kommissionen under henvisning til, at der i år i Grækenland er blevet dræbt et usædvanligt stort antal vilde

fugle, højst sandsynligt af jægere og især på meget kolde dage, træffe et initiativ med henblik på at skabe en EF-retslig ramme med faste regler i tilfælde af dårligt vejr, brand, osv. for at beskytte de vilde fugle og dyrearter uafhængigt af, hvad medlemslandenes generelle bestemmelser for jagt under normale omstændigheder ellers er?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(8. juli 1993)

Kommissionen minder det ærede medlem om, at den generelle tilrettelæggelse af al jagt i henhold til artikel 7, stk. 4, i »fugledirektivet« (Rådets direktiv 79/409/EØF) ⁽¹⁾ påhviler de regionale eller nationale myndigheder i medlemsstaterne, dog under forudsætning af, at disse overholder princippet om en fornuftig udnyttelse. Kommissionen påtænker derfor ikke at fremsætte noget forslag om særlige forholdsregler med henblik på at sikre en mere vidtgående beskyttelse af fugle under bestemte omstændigheder som for eksempel ugunstige vejrforhold eller skovbrande.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 517/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. marts 1993)

(93/C 292/60)

Om: Skandalen med den græske bomuld

Den græske regering og landbrugsministeriet anklages af næsten hele den græske presse (22. januar 1993) for at dække over de skyldige i bomuldsskandalen. Efter hvad der fremhæves i pressen, nægter de græske myndigheder med Fællesskabets accept at offentliggøre konklusionerne af eller, som den græske vicelandbrugsminister, A. Stavros, ynder at kalde det, »protokollen« over den blandede kontrol, som er blevet udført i flere måneder, fordi de tilsyneladende er bange for fuld gennemskuelse og de sandsynlige reaktioner fra mennesker, som er i besiddelse af oplysninger i sagen. Det skal oplyses, at repræsentanter for andelsvirksomhederne i Grækenland for øjeblikket åbent erklærer, at de mener, at »man vil dække over skandalen«, og at »EUGFL og Fællesskabet vil acceptere en politisk løsning«. De samme repræsentanter tilføjer, at EF tilsyneladende ikke interesserer sig særlig for, om alle de skyldige bliver afsløret, fordi EF i år modtager over 40 mia. dr. fra de

græske bomuldsproducenter på grund af forhøjelsen af medansvarsafgiften, hvorimod de personer, der er »indblandet« i skandalen »har tilegnet sig« omkring 20 mia. dr. Hvordan har Kommissionen til hensigt at behandle hele dette spørgsmål, eftersom det er en meget alvorlig sag? Finder Kommissionen, at det med henblik på at få opklaret hele sagen vil være hensigtsmæssigt foruden til de offentlige græske statsmyndigheder også at henvende sig til fagforenings- og andelsinstanser som f.eks. GESASE (sammenslutningen af landbrugsforeninger), PEGDI (den græske sammenslutning af statsansatte agronomer), PASEGES (Det Panhelleniske Forbund af Landbrugsandelsforeninger), KIDEP (Centralkontoret for Forvaltning af Hjemmemarkedet) osv.? Har Kommissionen til hensigt at udbede sig forklaringer vedrørende sagens behandling indtil i dag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(14. juni 1993)

Som det er blevet forklaret i svar på flere ærede medlemmers spørgsmål i denne sag, foretog Kommissionen en undersøgelse af Dydageps og »Bomuldsstyrelsens« virke og anmodede de græske myndigheder om at foretage en anden administrativ undersøgelse, som Kommissionen deltog i. Resultaterne af disse to undersøgelser viste, at det var nødvendigt at fortsætte efterforskningen, hvilket sker for tiden.

Under undersøgelserne kontaktede Kommissionen de græske offentlige myndigheder samt egreneringsvirksomhederne, spindrierne og producenterne.

Kommissionen har endnu ikke afsluttet ovennævnte undersøgelser, og den vil til sin tid drage de nødvendige konklusioner, enten ved at kræve, at de græske myndigheder inddriver de uretmæssigt modtagne beløb, eller ved at foreslå nødvendige forbedringer i de græske kontrolsystemer, eller ved at ændre EF-reglerne, hvis en sådan ændring skulle vise sig formålstjenlig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 533/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(29. marts 1993)
(93/C 292/61)

Om: De europæiske forfatters fremtid

Hvorledes har Kommissionen under henvisning til det store antal personer, der er arbejdsløse eller underbeskæftigede inden for områder i forbindelse med litterær skaben (forlag, tidsskrifter, radio, fjernsyn osv.) til hensigt at støtte de europæiske forfatters og deres foreningers fremtid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(12. juli 1993)

Forfatternes sociale og økonomiske situation er præget af underbeskæftigelse og uregelmæssige og ekstremt ulige indtægter, hvilket tvinger de fleste af dem til også at have et andet erhverv. Situationen er imidlertid meget forskellig fra én medlemsstat til en anden på grund af forskellene mellem de enkelte medlemsstaters kulturpolitik.

I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet har Kommissionen ingen beføjelser i kultur-, social- og skattepolitiske anliggender, der vedrører forfattere og andre, der er beskæftiget i brancher, der er knyttet til skabende litterær virksomhed.

Ud fra ønsket om at informere disse persongrupper bedre og i håbet om, at visse landes mere avancerede ordninger kan tjene som inspirerende eksempler for andre lande, agter Kommissionen imidlertid inden længe at udsende en »Vejledning for skønlitterære forfattere og oversættere i Europa«, hvori der vil blive gjort rede for de forskellige retslige, skattemæssige og sociale hindringer, der gælder for forfattere og oversættere i EF.

Endvidere uddeler Kommissionen, som led i sin indsats på kulturområdet og i samarbejde med de relevante myndigheder, i forbindelse med »Europæisk Kulturby«-arrangementet »Aristeion-priserne«, europæiske priser i litteratur og litterær oversættelse.

Desuden gennemføres der hvert år et pilotprojekt til støtte for litterær oversættelse for at udbrede kendskabet til de forskellige europæiske landes litteratur.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 551/93
af Panayotis Roumeliotis (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. marts 1993)
(93/C 292/62)

Om: Problemer vedrørende eksport af græske muslinger

Græske muslingeproducenter i det nordlige Grækenland kræver et års forlængelse af EF-direktivet om forpligtelse til kun at lade transport af eksporterede muslinger ske gennem distributionscentrene, indtil distributionscentrene i området er færdigbyggede.

Producenterne foreslår midlertidig transport af produktionen fra distributionscentre i Italien på grund af risikoen for ødelæggelse af de 10 000 tons muslinger, som udgjorde sidste års græske produktion, og hvormed ca. 1 500 mennesker er beskæftiget.

Hvorledes forholder Kommissionen sig til dette forslag?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(16. juli 1993)**

I direktiv 91/492/EØF ⁽¹⁾ fastsættes i artikel 3, litra b), og i bilagets kapitel II, stk. 6, at transport af partier af levende toskallede bløddyr fra produktionsområdet til et ekspeditionscenter er betinget af, at der udstedes et registreringsdokument, som gør det muligt at identificere partierne. Det udstedes af den kompetente myndighed efter anmodning fra producenten og skal indeholde følgende oplysninger:

- producentens identitet og underskrift
- høstningsdatoen
- produktionsområdets beliggenhed med størst mulig nøjagtighed.

Det fastsættes ikke i direktivet, at denne transport ikke kan ske fra én medlemsstat til en anden.

Det af det ærede medlem rejste problem vedrørende høstning af muslinger i det nordlige Grækenland, indtil ekspeditionscentrene i dette område er færdigopførte, kan således løses midlertidigt ved, at muslingerne forsendes via distributionscentre i Italien, som producenterne foreslår. Forsendelsen af muslingerne fra produktionsområderne i Grækenland til ekspeditionscentrene i Italien kan finde sted på grundlag af det registreringsdokument, der er fastsat i direktiv 91/492/EØF, som anført ovenfor. Dette dokument kan udstedes af de græske myndigheder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 557/93
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. marts 1993)
(93/C 292/63)**

Om: Toxin i østers på Atlanterhavskysten

Opdagelse af et toxin i østers på Atlanterhavskysten er ved at antage karakter af en naturkatastrofe.

Alene i Marennes-Oléron-området i Poitou-Charentes er 40 000 arbejdspladser truede.

Denne katastrofe er så meget mere nedslående, som østersavlerne i Charentes har gjort et enormt kvalitetsarbejde (mærkning) og indledt et omfattende program for gennemførelse af europæiske normer.

Hvilke finansielle foranstaltninger er EF-Kommissionen rede til at træffe for at komme de pågældende erhvervsdri-

vende til hjælp? Hvornår kan Kommissionen gribe ind for at afhjælpe denne alvorlige situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(19. maj 1993)**

Kommissionen har nøje fulgt udviklingen i krisesituationen for østersopdrættet i Marennes-Oléron-området i Frankrig og ser med tilfredshed på, at situationen hurtigt er blevet genoprettet på det sundhedsmæssige plan, således at afsætningen af østers har kunnet genoptages.

Hvad angår anmodningen om at yde nødhjælp til østersavlerne, finder Kommissionen ikke, at beslutningen om at forbyde afsætning af østers med oprindelse i Marennes-Oléron-området i 15 dage er tilstrækkeligt grundlag for at anvende bestemmelserne i artikel 32 i forordning (EØF) nr. 4028/86 vedrørende specifikke foranstaltninger ⁽¹⁾.

Hvis den pågældende medlemsstat derimod indgiver et markedsprospekteringsprojekt efter reglerne om støtteberettigelse i forordning (EØF) nr. 4028/86, specielt afsnit IX vedrørende sådanne foranstaltninger, vil Kommissionen naturligvis gennemgå en sådan anmodning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 576/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(31. marts 1993)
(93/C 292/64)**

Om: Ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88

I en supplerende protokol til Maastricht-traktaten fastslås, at forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽¹⁾ om finansiering af industrialiserede områder skal ændres. Påtænker EF's myndigheder at foretage en ændring, der gør det lettere at få penge til rådighed fra strukturfondene i områder, der endnu ikke er industrialiserede — og i så fald hvornår?

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(14. juli 1993)**

I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 2052/88 skal Rådet genbehandle den nævnte forordning på forslag af

Kommissionen inden for en frist, der udløber den 31. december 1993.

Kommissionen fremsendte den 10. marts 1993 forslagene til forordninger ⁽¹⁾ om ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88 og (EØF) nr. 4253/88 ⁽²⁾ til Rådet.

Hvad angår støttekriterierne for de områder, der er ramt af industriel tilbagegang, har Kommissionen ikke foreslået større ændringer til de bestemmelser, der gælder for mål nr. 2. Med de foreslåede støttekriterier indføres der en vis smidighed for bedre at kunne tage hensyn til særlige situationer.

Støttekriterierne for tilbagestående områder (mål nr. 1) forbliver uændrede. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88 omfatter de regionale udviklingsplaner enhver foranstaltning, som vedrører omstillingen af områder, der er ramt af industriel tilbagegang, og udviklingen af landbrugsdistrikter.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 67 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 626/93
af Michel Debattise (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. april 1993)
(93/C 292/65)

Om: Indførsel af tomater fra Marokko

Spanien og især De Kanariske Øer er et vigtigt centrum i EF for gartneriafgrøder under overdækning, navnlig tomater.

Produktionen finder sted i den samme periode (i februar og marts), hvor der fra Marokko sker en indførsel, som er blevet tredoblet de sidste fem år.

Den franske produktion af tidlige grøntsager i landets sydlige del, som traditionelt er effektivt udnyttet, er af stor betydning for økonomien i dette område.

Den franske produktion, som befinder sig i en skruestik mellem en intern EF-produktion og en omfattende indførsel, er nu stærkt svækket, hvad der medfører en betydelig økonomisk ustabilitet i virksomhederne.

Der må findes en positiv løsning på dette nye problem i EF.

Hvorledes forholder det sig med fællesskabspræferencen? Hvilke fremgangsmåder til styring af tomatimporten kan der iværksættes for at regulere udbudet i den periode af vinteren, hvor der ikke gælder nogen referencepris?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(18. maj 1993)

Kommissionen følger nøje udviklingen i EF's markedssituation for tomater i perioden januar—marts og især afsætningen af EF-produktionen.

For 1993 skal det desuden bemærkes, at den generelle prissituation for frugt og grøntsager er særlig trykket, og at vejrforholdene ikke fremmer forbruget.

Med hensyn til marrokkanske tomater viser statistikkerne, at Marokko ikke har forøget sin eksport til EF i den kritiske periode. I 1992 eksporterede landet således i perioden fra 1. januar til udgangen af marts 66 893 tons mod 69 400 tons i 1991.

For 1993 viser de samlede disponible statistikker til udgangen af februar en mængde på 54 656 tons mod 55 239 tons i 1992 og 53 700 tons i 1991. Som følge af forhandlinger mellem EF og Marokko besluttede de marrokkanske eksportører at begrænse deres eksport til EF i marts til 15 300 tons. Den samlede eksport i perioden januar—marts 1993 vil derfor andrage 69 900 tons, dvs. mere eller mindre samme mængde som i 1991 og 1992.

Der kan kun påtænkes eventuelle ændringer af indførselsordningen, hvis der både tages hensyn til udviklingen under forbindelse med Uruguay-runden og de forhandlinger, der blev indledt med leverandørlandene i midelhavsområdet særlig Marokko.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 646/93
af José Vázquez Fouz (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. april 1993)
(93/C 292/66)

Om: Nye fiskeriaftaler med Maghreb-landene

Middelhavspolitikken er et væsentligt led i Fællesskabets samlede politik. Fiskeriet i dette område har derimod ikke den rolle, det burde have, idet der kun er indgået og kun delvist gennemført en aftale med Marokko.

Behovet for at diversificere fiskerflåden, skabe nye fangstpladser og finde alternativer til Marokko kan gøre det tilrådeligt at indgå aftaler med Algeriet og Tunesien, som en

del af fiskerne i Fællesskabet har vist meget stor interesse for.

Deler Kommissionen disse synspunkter?

Er Kommissionen rede til at gøre et forsøg på at iværksætte forhandlinger med Tunesien og Algeriet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(12. juli 1993)

Kommissionen deler fuldt ud det ærede medlems opfattelse af, at EF vil have interesse i at indgå fiskeriaftaler med visse Maghreb-lande.

Rådet har gennem direktiv af 25. november 1985 bemyndiget Kommissionen til at forhandle fiskeriaftaler med flere tredjelande, deriblandt Tunesien og Algeriet, og i løbet af de seneste år har der været flere kontakter med disse to lande om fiskerispørgsmål. De to nævnte lande har dog vist så lille interesse over for sådanne aftaler, at der ikke har været grundlag for at indlede en forhandlingsproces.

Det ærede medlems opmærksomhed henledes på de særlige geopolitiske forhold i Middelhavet (der eksisterer ikke nogen eksklusiv økonomisk zone, bestandene er ret små bl.a. som følge af overfiskning, og der findes en forholdsvis stor national fiskerflåde), som vanskeliggør indførelsen af en fiskeriaftale med disse lande.

Som led af iværksættelsen af en fælles fiskerierordning for Middelhavet udbygger Kommissionen kontakterne med kyststaterne med henblik på en rationel forvaltning af ressourcerne, hvilket måske vil ændre Tunesiens og Algeriets indstilling til eventuelle fiskeriaftaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 656/93
af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. april 1993)

(93/C 292/67)

Om: Pornografiske tv-sendere

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt pornografiske tv-sendere, der transmitterer via satellit, kan tvinges til at indstille transmissionen som værende i strid med direktivet om fjernsyn uden grænser? Agter Kommissionen at undersøge dette spørgsmål nærmere, således at illegal tv-spredning af denne art kan erklæres ulovlig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(6. juli 1993)

I Rådets direktiv 89/552/EØF ⁽¹⁾ koordineres nogle nationale bestemmelser om tv-radiospredningsvirksomhed, herunder via satellit. Det udgør således retsgrundlaget for den slags virksomhed i Fællesskabet, idet der i direktivet fastlægges fælles regler på en række områder. Et af disse »koordinerede områder« er beskyttelse af mindreårige. I artikel 22 hedder det, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de tv-spredningsorganer, som hører under deres myndighed, ikke udsender programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, mentale eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold. I artikel 2, stk. 2 hedder det, at medlemsstaterne skal sikre modtagefrihed og ikke må hindre retransmission på deres område af fjernsynsudsendinger fra andre medlemsstater. Det hedder imidlertid også udtrykkeligt, at retransmissionen kan suspenderes, hvis en fjernsynsudsending fra en anden medlemsstat er en åbenlys, væsentlig og alvorlig overtrædelse af artikel 22.

Der kan ske to ting. Enten kan det tv-radiospredningsorgan, der har overtrådt bestemmelserne, falde ind under den medlemsstats myndighed, der klager, når medlemsstaten kan træffe foranstaltninger over for tv-radiospredningsorganet under anvendelse af national lovgivning, uden at fællesskabslovgivningen kommer ind i billedet. Eller også kan der være tale om programmer, som sendes af et tv-radiospredningsorgan, som falder ind under en anden medlemsstats myndighed, og i så fald hedder det udtrykkeligt i direktivet, at den modtagende medlemsstat under visse særlige omstændigheder kan suspendere en sådan retransmission af den indklagede udsending på dens område.

For nylig underrettede en medlemsstat for første gang (i henhold til artikel 2, stk. 2, i direktivet) Kommissionen om, at den havde til hensigt at indklage et tv-radiospredningsorgan, som efter dens opfattelse overtræder artikel 22. Det er det hidtil eneste eksempel på, at direktivets bestemmelser er brugt til at pålægge en fjernsynskanal restriktioner, som via satellit sender programmer, der påstås at være af pornografisk art.

I betragtning af ovenstående finder Kommissionen, at direktivet skaber en udmærket balance mellem det mål at sikre modtagefriheden — som er en væsentlig del af den ytringsfrihed, der anerkendes i Den Europæiske Menneskerettighedskonventionen — og dets andre mål, som f.eks. beskyttelse af mindreårige.

(1) EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 660/93

af Christine Oddy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. april 1993)

(93/C 292/68)

Om: PHARE-programmet

Hvor stor en andel af deltagerne i PHARE-programmet kommer fra det offentlige hhv. den private sektor?

Hvor mange privatejede selskaber med begrænset ansvar har deltaget i programmet? Hvor er hvert enkelt selskabs respektive hovedkontor beliggende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(6. september 1993)

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat et skema med de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 676/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. april 1993)

(93/C 292/69)

Om: Problemer i forbindelse med nordafrikaneres passage af Gibraltarstrædet om sommeren

Hvert år opstår der alvorlige trafikproblemer på de spanske veje og i havnen i Algeciras på grund af en veritabel strøm af nordafrikanere, der er bosiddende i Europa. 36,1% af de nordafrikanere, der sidste år krydsede Gibraltarstrædet, gjorde det via Algeciras Havn i to omgange på hver fire dage ud af de 62 dage, hvor denne transittrafik afvikledes. Dette gav anledning til alvorlige komplikationer og en lang række tilfælde af forstyrrelse af den offentlige orden. Der må nu træffes minimumsforanstaltninger med henblik på en bedre planlægning og information af de i Europa bosiddende nordafrikanere for at undgå disse vanskeligheder. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at fremme denne koordinering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(15. juli 1993)

Kommissionen har indhentet oplysninger om de hændelser, som det ærede medlem anfører og deler ønsket om at finde

en tilfredsstillende løsning på problemerne i forbindelse med vandrede arbejdstageres transit.

På kort sigt er det ikke desto mindre klart, at en løsning kun er mulig at opnå gennem et tættere samarbejde mellem de berørte medlemsstater og tredjelande.

For så vidt angår grænsesamarbejdet mellem fællesskabsområder og de tilstødende tredjelandes områder offentliggjorde Kommissionen den 16. juni 1993 et diskussionsdokument, hvori der blev anlagt retningslinjer for Fællesskabets fremtidige initiativer, der skal indføres i forbindelse med strukturfondenes bestemmelser fra 1994. I dette dokument anføres der bl.a. valgmuligheder for et nyt initiativ Interreg vedrørende grænsesamarbejde, som sandsynligvis vil omfatte en styrkelse af samarbejdet med de områder, der er beliggende langs med Fællesskabets ydre grænser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 687/93

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. april 1993)

(93/C 292/70)

Om: Overdragelse af brugte biler

Efter gennemførelsen af det indre marked og den frie bevægelighed for varer i EF bedes Kommissionen oplyse, hvordan den vil gøre det lettere for borgerne i EF at overdrage brugte biler?

På nuværende tidspunkt vanskeliggøres en nyindregistrering i køberens hjemland af bureaukratiske procedurer, idet der f.eks. kræves en konsulær bekræftelse af underskrifterne.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(27. juli 1993)

EØF-traktatens regler, nærmere betegnet bestemmelserne om frie varebevægelser, finder også anvendelse på salg af biler mellem EF-statsborgere.

Det fremgår af Kommissionens fortolkende meddelelse om godkendelse og registrering af køretøjer, som tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat⁽¹⁾, at medlemsstaterne inden for en rimelig frist og til rimelige udgifter skal godkende og indregistrere køretøjer, der tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat.

Kommissionen har, ud over den mulighed der har foreligget siden den 1. januar 1993 for at anmode om en EF-typegodkendelse af køretøjer, der gælder i alle medlemsstater, ingen aktuelle planer om at vedtage andre regler på dette område.

Hvis det ærede medlem har nærmere oplysninger om eksempler på administrative procedurer, der stiller sig hindrende i vejen for indregistreringen af biler fra andre medlemsstater, er Kommissionen villig til at undersøge sådanne sager. Med hensyn til gyldigheden af dokumenter skal det understreges, at det i ovennævnte fortolkende meddelelse er præciseret, at medlemsstaterne skal acceptere de dokumenter, der ledsager køretøjet, i den udformning, de har for at være gyldige i den medlemsstat, hvor de er udfærdiget, dog forudsat at de indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at indregistrere køretøjet i indførselsmedlemsstaten.

(¹) EFT nr. C 281 af 4. 11. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 690/93

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. april 1993)

(93/C 292/71)

Om: Anerkendelse af bevis som doktor i tandkirurgi

En fransk statsborger med bopæl på Tahiti (Fransk Polynesien) er indehaver af et kvalifikationsbevis som doktor i tandkirurgi, som i 1968 blev udstedt af det franske medicinske fakultet på jesuiteruniversitetet Sankt Josef i Beirut (Libanon).

Selv om dette bevis anerkendes som havende den samme faglige værdi som det franske statsdiplom, må den pågældende ikke praktisere som tandlæge i Frankrig.

Efter at have bestået de skriftlige og mundtlige eksamener ved afdelingen for odontologi og stomatologi på det katolske universitet i Leuven har den pågældende af de belgiske myndigheder fået sidestillet sit eksamensbevis med det belgiske bevis. Det samme har de britiske og irske myndigheder gjort, ligesom de har givet den pågældende tandlæge ret til at praktisere på deres område.

De franske myndigheder afslår imidlertid at give en sådan tilladelse, idet de påberåber sig artikel 1, stk. 4, i direktiv 78/687/EØF (¹) om samordning af bestemmelserne om virksomhed som tandlæge. Det fremgår af den pågældende artikel, at medlemsstaterne ikke har pligt til at godkende en uddannelse, hvis denne er erhvervet i et tredjeland, eftersom den anerkendende medlemsstat ikke har beføjelser til at kontrollere uddannelsen på samme måde som en uddannelse, der erhverves på dens eget område. Imidlertid har den pågældende bl.a. aflagt eksamener i Belgien, inden han opnåede sin godkendelse.

Anerkender de franske myndigheder ikke det belgiske kvalifikationsbevis for tandlæger?

Mener Kommissionen ikke, at disse bestemmelser i EF-retten bør gøres mere fleksible, eftersom de langtfra opfylder ånden i Maastricht-traktaten og unionsborgerskabet?

Kunne der ikke indføres en bestemmelse om, at godkendelse skulle være obligatorisk, når mindst to medlemsstater sidestillede et kvalifikationsbevis med deres eget bevis?

(¹) EFT nr. L 233 af 24. 8. 1978, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(20. juli 1993)

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, er den pågældende ikke indehaver af det belgiske eksamensbevis »Licencié en Science Dentaire«, som de franske myndigheder automatisk skal anerkende i henhold til direktiv 78/686/EØF (¹), men de kompetente nationale myndigheder har blot anerkendt den pågældendes eksamensbevis som værende på tilsvarende niveau på det nationale område. Også i Det Forenede Kongerige og Irland er den pågældendes eksamensbevis kun blevet anerkendt som værende på tilsvarende niveau og ikke som det i direktivet fastsatte eksamensbevis.

Det europæiske statsborgerskab indebærer ikke nødvendigvis, at der skal være en fællesskabsordning, som forpligter medlemsstaterne til automatisk indbyrdes at anerkende uddannelser, der opnås i tredjelande, og som derfor ikke er under fællesskabskontrol. Til forskel fra de generelle anerkendelsesordninger, der er genstand for direktiv 89/48/EØF (²) og 92/51/EØF (³), kræver den automatiske anerkendelse af eksamensbeviser, der er fastsat i tandlægedirektiverne, ikke blot en samordning af uddannelserne — som er gennemført ved direktiv 78/687/EØF for så vidt angår tandlægerne — men også en kontrol med disse uddannelser.

Når det drejer sig om uddannelser, der er opnået uden for Fællesskabet, kræver en sådan kontrol et nært samarbejde med myndighederne i tredjelande. Et sådant samarbejde findes endnu ikke på fællesskabsplan.

Kommissionen har gjort udvalget af højere embedsmænd inden for sundhedsvæsenet (⁴) opmærksom på det hensigtsmæssige i at ændre det pågældende direktiv samt andre specifikke direktiver for visse professioner inden for sundhedsvæsenet, især i retning af direktiv 89/49/EØF og 92/51/EØF, der indfører generelle ordninger for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser. Disse to generelle direktiver fastsætter nemlig, at medlemsstaterne indbyrdes kan anerkende eksamensbeviser for uddannelser, der ikke overvejende har fundet sted i Fællesskabet, såfremt indehaveren har en erhvervs erfaring af tre års varighed, attesteret af den medlemsstat, som har anerkendt et uddannelsesbevis udstedt i et tredjeland. Denne anerkendelse er dog ikke automatisk, således som den der er fastsat i tandlægedirektivet, fordi de to generelle direktiver ikke fastsætter nogen

minimal samordning af uddannelserne og derfor gør det muligt for værtslandet under visse betingelser at kræve kompensationsforanstaltninger i tilfælde af betydelige forskelle i uddannelserne.

De grundige drøftelser, der har været i dette udvalg, har ikke gjort det muligt at opnå bred enighed, som ville gøre det muligt at forelægge Rådet et forslag, hvorved de specifikke direktiver blev tilpasset til de generelle direktiver hvad angår anerkendelsen af eksamensbeviser fra tredjelande.

Det er dog klart, at en medlemsstats anerkendelse, ja endog to eller flere medlemsstaters anerkendelse, udgør et fællesskabelement, som værtslandet ikke må ignorere ved at afslå at undersøge den pågældende uddannelse, selv om det ifølge gældende fællesskabsret ikke har pligt til automatisk at anerkende sådanne eksamensbeviser i henhold til direktiv 78/686/EØF. Dette er ikke tilfældet i den pågældende sag, da de franske myndigheder, så vidt Kommissionen er orienteret, har behandlet den pågældende sag og formelt meddelt den pågældende deres afgørelse.

(¹) EFT nr. L 233 af 24. 8. 1978.

(²) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

(³) EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

(⁴) Nedsat ved Rådets afgørelse af 16. juni 1975 (EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975), ændret ved Rådets afgørelse af 25. juni 1978 (EFT nr. L 233 af 24. 8. 1978), hvad angår tandlæger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 748/93

af Jean-Pierre Raffin (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1993)

(93/C 292/72)

Om: EF's deltagelse i et infrastrukturprojekt i Sydamerika (Hidrovia)

Som svar på skriftlig forespørgsel nr. 2509/90 (¹) af Carlos Pimenta anførte Kommissionen, at den undersøgte to spørgsmål i forbindelse med sin deltagelse i projektet:

- støtte til institutionelle aspekter
- finansiering af en undersøgelse af Hidrovia-projektets indvirkning på Pantanal-området.

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt den er nået i forbindelse med disse to punkter?

Kommissionen har indbudt repræsentanter for de fem berørte lande til en konference om sejlbare vandveje samt til besøg på stedet. Kan Kommissionen give nærmere oplys-

ninger om indhold og resultater af disse repræsentanternes besøg?

Har Kommissionen for at undgå ødelæggelse af Pantanal-området, som er verdens største vådområde, overvejet at undersøge alternative løsninger til en regulering af Paraguay-floden, eller er den eventuelt parat hertil?

(¹) EFT nr. C 141 af 30. 5. 1991, s. 12.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(29. juli 1993)

Som det ærede medlem nævner, havde Kommissionen i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2509/90 påpeget, at den agtede at støtte to projekter vedrørende de institutionelle aspekter og miljøet som led i samarbejdet om Hidrovia-projektet.

Udviklingen i mellemtiden har imidlertid betydet, at den mellemstatslige komité for Hidrovia-projektet (CIH) og Den Interamerikanske Udviklingsbank (IBD) har undertegnet en aftale, i hvilken de ovennævnte punkter figurerer, og det betyder automatisk, at Kommissionen ikke længere har med sagen at gøre.

Derimod fandt der i maj 1990 et vandreseminar sted i Europa, i hvilket deltog 15 teknikere (heraf tre repræsentanter for hver land, der deltager i CIH). De pågældende teknikere fik under denne studierejse lejlighed til at orientere sig om de væsentligste resultater inden for indre vandveje, søhavne og flodhavne i Fællesskabets forskellige lande.

Kommissionen er meget opsat på, at Pantanal-spørgsmålet gøres til til genstand for den opmærksomhed, det fortjener.

Det er klart, at Kommissionen er rede til at hjælpe de latinamerikanske myndigheder i undersøgelsen af løsninger, der kan bidrage til at bevare Pantanal-området eller i det mindste til at reducere følgevirkningerne til et minimum.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 752/93

af Lode Van Outrive (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1993)

(93/C 292/73)

Om: Gennemførelsen af Rådets resolution om beskyttelse af Fællesskabernes økonomiske interesser og nærmere bestemt gennemførelsen af bestemmelserne i punkt 9

I resolutionen af 13. november 1991 (¹) understreger Rådet, at »det er presserende, at Kommissionen i løbet af 1992

afslutter den undersøgelse, som nu er i gang«. Hvilken undersøgelse drejer det sig om? Hvad er årsagerne til, at undersøgelsen tilsyneladende endnu ikke er afsluttet?

Er det muligt at få forelagt denne undersøgelse?

(¹) EFT nr. C 328 af 17. 12. 1991, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**

(26. juli 1993)

Den undersøgelse, som Rådet (justitsministrene) i punkt 9 i resolutionen af 13. november 1991 anmoder Kommissionen om at afslutte i løbet af 1992, vedrører de administrative og strafferetlige sanktioner, som medlemsstaterne anvender, samt de generelle principper i EF's sanktionsordning. Denne undersøgelse blev afsluttet i oktober 1992.

Undersøgelsen vil blive fremsendt til Rådet og Parlamentet i slutningen af juni/begyndelsen af juli, samtidig med den sammenlignende undersøgelse af de love og administrative bestemmelser, der anvendes i forbindelse med svig til skade for EF's budget. Denne undersøgelse er omhandlet i samme resolutions punkt 9, 10 og 11, og har til formål at vise, »om der bør træffes forholdsregler for at nå frem til større overensstemmelse mellem bestemmelserne«. De rapporter, som ligger til grund for de to undersøgelses konklusioner, vil ligeledes blive fremsendt. Rapporterne fra den undersøgelse, der omtales af det ærede medlem, er ved at blive forberedt til offentliggørelse af EF's Publikationskontor og vil således snart foreligge.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 768/93

af Anne André (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1993)

(93/C 292/74)

Om: Tysk moms

Fra den 1. januar 1993 ser bustransportfirmaer sig stillet over for en ensidig beslutning fra de tyske myndigheders side, der indebærer en momsforøgelse på 86 % for ruter, som via Tyskland passerer en af Fællesskabets ydre grænser.

Kan Kommissionen klart oplyse, om der ved denne holdning fra de tyske myndigheders side er indført en diskrimination af ikke-statsborgere i forhold til statsborgerne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 942/93

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1993)

(93/C 292/75)

Om: Moms på bustransport gennem Tyskland

Fra den 1. januar 1993 konfronteres belgiske busvognmænd med en moms-forhøjelse på ikke mindre end 86 % for bustransport gennem Tyskland til tredjelande.

Denne forhøjelse er en slags konkurrenceforvridning, eftersom de belgiske vognmænd derved skal betale en højere moms pr. kørt kilometer end tyske virksomheder af samme art.

Har Kommissionen kendskab til disse ændringer? Hvad agter Kommissionen at gøre for at bringe denne konkurrenceforvridning til ophør?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 983/93

af Gérard Deprez (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1993)

(93/C 292/76)

Om: Busturisme: Moms på omsætningen i »transport«-virksomheder i Tyskland

Forbundsrepublikken Tyskland har ved afgørelse af 1. januar 1993 om moms på omsætningen i »transport«-virksomheder forhøjet satsen fra 14 % til 15 % og ændret afgiftsansættelsen (8,67 i stedet for 5 pfennig pr. personkilometer), hvilke indebærer en forhøjelse af momsen for turistbusser, der passerer den tyske grænse, fra 0,7 til 1,3 pfennig pr. person-kilometer.

Har Kommissionen kendskab til, at de tyske toldembedsmænd kræver betaling af denne moms ved grænsepassage af turistbusser, der kører i transit gennem Tyskland, for at passere en af EF's ydre grænser?

Er Kommissionen enig i, at momsen (15 %) for en tysk bus (gennemsnitlig pris for ydelsen: 2 DM pr. km) som følge heraf vil beløbe sig til 0,3 DM pr. km, medens en belgisk bus f.eks. skal betale 1,3 pfennig × 37 (gennemsnitligt passagerantal ifølge de officielle statistikker fra Ministeriet for Kommunikation), vil være 48,1 pfennig, hvilket betyder en merudgift på 60 % for den belgiske vognmand?

Mener Kommissionen ikke, at der her er tale om forskelsbehandling af vognmænd, alt efter om de er etablerede i den

pågældende medlemsstat, og at denne situation er i modstrid med artikel 27 i det sjette momsdirektiv?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Christiane Scrivener på skriftlig forespørgsel nr. 768/93, nr. 942/93 og nr. 983/93 (19. juli 1993)

Kommissionen har allerede henvendt sig til de tyske myndigheder med henblik på en ny gennemgang af de siden 1. januar 1993 gældende regler vedrørende den nuværende standardsatsordning for personbefordringsydelse, der udføres af afgiftspligtige fællesskabsvirksomheder i Tyskland med et tredjeland som bestemmelsessted (Østrig, Schweiz, Polen, Tjekkiet osv.).

Såfremt disse henvendelser ikke giver en tilfredsstillende løsning, der bringer den nuværende differentierede afgiftsordning til ophør, agter Kommissionen at tage ethvert nødvendigt skridt til, at fællesskabslovgivningen og bestemmelserne for det indre marked bliver overholdt.

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på, at den den 30. september 1992 fremlagde et forslag vedrørende moms på personbefordring ⁽¹⁾, der tager sigte på at ophæve den nuværende ordning, hvorefter momsen er beregnet på et territorialt grundlag, og i stedet indføre en ordning, hvorefter momsen betales i afrejselandet. Europa-Parlamentet har i øvrigt afgivet en positiv udtalelse til dette forslag på plenarmødet i januar.

Denne lovtekst vil gøre det muligt at løse det rejste problem, og mindske de pågældende erhvervs administrative byrder betydeligt.

(1) Dok. KOM(92) 416.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 776/93 af Yves Verwaerde (LDR) til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (15. april 1993) (93/C 292/77)

Om: Status over faglige uddannelsesforanstaltninger til fordel for EF-tjenestemænd i 1992

Kan Kommissionen for 1992 oplyse antallet af tjenestemænd — med angivelse af beskæftigelse —, som har deltaget i faglige uddannelsesforanstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert (5. juli 1993)

Det antal tjenestemænd, midlertidigt ansatte og hjælpeansatte, der har deltaget i uddannelseskurser, der er tilrettelagt af Kommissionen og afholdt i Bruxelles, fremgår af nedenstående tabel.

Tabel 1 viser antallet af deltagere, fordelt på køn og kategori, i alle uddannelseskurser undtagen sprogkurserne.

Tabel 2 viser antallet af deltagere fordelt på køn og kategori i Kommissionens sprogkurser.

Til det samlede antal i tabel 1, nemlig 4 178 personer, skal lægges det antal personer fra alle kategorier, der deltog i nedenstående to uddannelsesforanstaltninger, der er indeholdt i Kommissionens program for personaleuddannelse i 1992:

- en konferencerække om vigtige aktuelle emner i Europa og i verden (en i 1992): 200 deltagere.
- almindelige uddannelseskurser: Standardkurser (et program i moduler vedrørende Kommissionens vigtigste aktivitetsområder): 3 100 deltagere.

TABEL 1

Uddannelsesforanstaltninger — 1. januar til 31. december 1992

Antal personer, der har afsluttet et uddannelseskursus

Kategori	Mænd	Kvinder	I alt
A	1 164	276	1 440
L	294	354	648
B	450	277	727
C	166	1 001	1 167
D	111	26	137
Hjælpeansatte	26	33	59
I alt	2 211	1 967	4 178

TABEL 2

Sprogkursus — 1. januar til 31. december 1992

Antal personer, der har afsluttet et uddannelseskursus

Kategori	Mænd	Kvinder	I alt
A	495	118	613
L	220	278	498
B	244	190	434
C	69	784	853
D	40	11	51
Hjælpeansatte	42	79	121
I alt	1 110	1 460	2 570

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 785/93

af Peter Crampton (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1993)

(93/C 292/78)

Om: Kvoten for sej

De seneste tre år har Frankrig ikke en gang udnyttet halvdelen af sin kvote for sej.

Er der udsigt til, at kvoten vil blive omfordelt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(18. juni 1993)

I artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur ⁽¹⁾ hedder det, at fiskerimulighederne skal fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at der sikres relativ stabilitet, idet der dog efter anmodning kan tages hensyn til udviklingen i minikvoter og regelmæssige kvoteudvekslinger siden 1983.

Frankrig har en relativ stor andel af TAC for sej i Nordsøen, og dette kan derfor ikke betragtes som en minikvote. Ikke desto mindre har Frankrig siden 1986 udvekslet visse mængder, fra 320 tons til 3 450 tons, med andre medlemsstater, især Belgien, Danmark, Tyskland og Det Forenede Kongerige, og dette kunne danne grundlag for en vis

justering af fremtidige fordelingsnøgler, hvis de berørte medlemsstater anmoder herom.

⁽¹⁾ EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 791/93

af Barry Desmond (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1993)

(93/C 292/79)

Om: Uddannelse af kvalificerede sygeplejersker

I skriftlig forespørgsel nr. 1784/91 ⁽¹⁾ rejste Diego de los Santos López spørgsmålet om en mulig overtrædelse af artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 77/453/EØF ⁽²⁾ som ændret ved direktiv 89/595/EØF ⁽³⁾, hvori der tales om »en speciel heltidsuddannelse . . . som skal strække sig over tre års studier eller 4 600 timers teoretisk og klinisk undervisning«. Det blev fastslået, at i Spaniens tilfælde varer denne uddannelsesperiode ganske vist tre år, men den omfatter kun mellem 1 800 og 2 700 timer.

Ifølge Kommissionens svar havde Spanien indført en treårig uddannelse, og derfor behøvede uddannelsesperioden ikke at omfatte 4 600 timer.

1. Vil Kommissionen bestræbe sig på at sikre, at dersom der skal ske en gensidig godkendelse af eksamensbeviser som en integrerende del af gennemførelsen af det indre marked, må der være ensartede vilkår på områder som de nævnte, hvor der i Spanien udstedes eksamensbeviser med tilsvarende værdi?
2. Kommissionen oplyste, at den ville orientere det pågældende medlem om sine yderligere foranstaltninger i denne sag. Er dette fortsat Kommissionens opfattelse, og vil den desuden meddele, om den har modtaget yderligere oplysninger fra de spanske myndigheder?

⁽¹⁾ EFT nr. C 323 af 13. 12. 1991, s. 39.⁽²⁾ EFT nr. L 176 af 15. 7. 1977, s. 8.⁽³⁾ EFT nr. L 341 af 23. 11. 1989, s. 30.Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(16. juli 1993)

1. Kommissionen bestræber sig på at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i EØF-traktaten og de retsakter, der er vedtaget i medfør af denne, overholdes. Den sørger bl.a. for, at uddannelsespro-

grammet for sygeplejersker med ansvaret for den almene sundheds- og sygepleje, der er fastlagt i direktiv 77/453/EØF, gennemføres korrekt af medlemsstaterne for at opnå en samordning af sygeplejerskeuddannelsen i alle medlemsstaterne som fastsat i sygeplejerskedirektivet.

I øjeblikket har Kommissionen ikke kendskab til oplysninger, som giver den anledning til at tro, at der er andre medlemsstater end Spanien, der ikke overholder direktiv 77/453/EØF.

2. Med henvisning til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1784/91 vil det ærede medlem forstå, at det er Kommissionens opfattelse, at en medlemsstat har valgt mellem perioden på tre år eller 4 600 timer for at opfylde forpligtelserne i direktiv 77/453/EØF. Vælger en medlemsstat den første mulighed, skal den imidlertid garantere kvaliteten og standarden af den uddannelse, der foreskrives i direktivet. De spanske myndigheder har reageret på den henvendelse fra Kommissionen, der henvises til i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1784/91. Kommissionen føler sig ikke overbevist af de spanske myndigheders argumenter med hensyn til EF-retten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 799/93

af José Vázquez Fouz og Manuel Medina Ortega (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. april 1993)
(93/C 292/80)

Om: Støtte til sektoren for små pelagiske arter

Kommissionen og Rådet har uden tvivl kendskab til den markeds- og produktionskrise, der i EF hersker inden for sektoren for små pelagiske arter såsom sardiner, makrel og sild, navnlig i Spanien, Irland, Frankrig, Det Forenede Kongerige og Tyskland.

Krisen har især ramt den ikke-industrielle kanariske flåde, der i hovedsagen er hjemmehørende i Arrecife på Lanzarote. Dette skyldes, at efterspørgslen efter disse arter, der især anvendes til konserver, er faldet kraftigt, da der er store lagre af sardinkonserver, der ikke kan afsættes på grund af krisen på de traditionelle afrikanske markeder, den vanskelige situation på markederne i østlandene og et generelt fald i efterspørgslen.

Det lader derfor til, at Kommissionen og Rådet bør træffe hasteforanstaltninger, ligesom det af andre årsager er sket inden for det fælles marked for frisk og frossen fisk.

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger med henblik på at løse den krise, der på nuværende tidspunkt hersker inden for sektoren for små pelagiske arter?

Vil den tage umiddelbare skridt til at løse problemerne for sardinkonserversektoren i Arrecife på Lanzarote?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yannis Paleokrassas

(22. juni 1993)

For at få et overblik over situationen på markedet for små pelagiske arter har Kommissionens tjenestegrene udarbejdet to arbejdsdokumenter. Det ene vedrører markedet for sardin⁽¹⁾, og det andet vedrører markedet for sild og makrel⁽²⁾.

Disse to dokumenter, som skal gennemgås af en ekspertgruppe i Rådet, udgør et grundlag for overvejelser og drøftelser, som giver Kommissionen mulighed for, under hensyn til resultaterne af de kommende drøftelser, i givet fald at fremsætte passende forslag.

I forbindelse med gennemgangen af disse dokumenter er Kommissionen indstillet på samarbejde af enhver art og vil i øvrigt med henblik herpå tage kontakt med de berørte erhvervskredse.

Der er ikke for øjeblikket planer om at træffe særlige foranstaltninger til imødegåelse af de specifikke problemer inden for sektoren af småfiskeri og sardinkonserver i Arrecife på Lanzarote. Der bør findes passende løsninger i forbindelse med den samlede gennemgang af situationen for fiskerisektoren.

⁽¹⁾ Dok. SEK(92) 2221.

⁽²⁾ Dok. SEK(93) 430.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 801/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. april 1993)
(93/C 292/81)

Om: Definition på sekundære råmaterialer

Kan Kommissionen give en definition på, hvad der menes med »sekundære råmaterialer« i forbindelse med affaldsdeponering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yannis Paleokrassas

(6. juli 1993)

Bortskaffelse af affald er omfattet af Rådets direktiv 75/442/EØF⁽¹⁾ som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF⁽²⁾. Direktiv 75/442/EØF indeholder i artikel 1, litra a), en definition på begrebet »affald«. Den samme definition benyttes i direktivforslaget om affaldsdeponering. Da disse direktiver vedrører affald og ikke sekundære råmaterialer, er der ikke planlagt nogen definition på dette sidstnævnte begreb.

Kommissionen er imidlertid opmærksom på, at det er vigtigt at få begreberne »produkt«, »sekundært råmateriale« og »affald« specificeret nærmere, samt om muligt at få fastlagt nøjagtige grænser mellem disse begreber. For øjeblikket granskes dette spørgsmål indgående på internationalt plan, såvel af Kommissionen som af andre organisationer, herunder navnlig OECD.

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 802/93

af Agostino Mantovani, Mauro Chiabrande, Franco Borgo,
Mario Forte, Gerardo Gaibisso, Ferruccio Pisoni
og Gabriele Sboarina (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1993)

(93/C 292/82)

Om: Kvotebestemmelser i den fælles markedsordning for tobak

Med Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 ⁽¹⁾ er der sket radikale ændringer af den fælles markedsordning for tobak, foruden afskaffelse af interventionsorganets opkøb også af præmierne til forarbejdningsindustrien. Forarbejdningspræmien er erstattet af en produktionspræmie, som udbetales, når producenten leverer tobakken til forarbejdningsvirksomheden.

Kommissionen bedes derfor besvare følgende spørgsmål:

1. Indebærer artikel 9 og 10 i forordning (EØF) nr. 3477/92 ⁽²⁾, som pålægger forarbejdningsvirksomhederne — med risiko for i modsat fald ikke at få tildelt forarbejdningskvoten (artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3477/92) — at varetage udstedelsen af og kontrollen med producenternes dyrkningsattester, hverken fører til forvridding af kvoteordningen ved at lovliggøre forarbejdnings- og produktionskvoter samtidig, og navnlig heller ikke, at forarbejdningsvirksomhederne påtvinges et kostbart arbejde og et tungt ansvar, nemlig vedrørende akter, som er retsdyldige, og som kan få retslige følger (afsnit IV, »Overførsel af rettigheder« i forordning (EØF) nr. 3477/92).
2. Er der ikke en alvorlig modsætning mellem artikel 10, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3477/92 og artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92, idet det med henblik på at sikre producenternes kontraktfrihed kan ske, at de enkelte forarbejdningsvirksomheders kvote overskrides med heraf følgende overtrædelse af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2075/92 og mulighed for dannelse af oligopol til skade for økonomien i denne sektor?

⁽¹⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 70.

⁽²⁾ EFT nr. L 351 af 2. 12. 1992, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 803/93

af Agostino Mantovani, Mauro Chiabrande, Franco Borgo,
Mario Forte, Gerardo Gaibisso, Giuseppe Mottola,
Ferruccio Pisoni og Gabriele Sboarina (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1993)

(93/C 292/83)

Om: Omkostninger og forskudsbetalinger i forbindelse med den fælles markedsordning for tobak

Med Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 er der sket radikale ændringer af den fælles markedsordning for tobak, foruden afskaffelse af interventionsorganets opkøb også af præmierne til forarbejdningsindustrien. Forarbejdningspræmien er erstattet af en produktionspræmie, som udbetales, når producenten leverer tobakken til forarbejdningsvirksomheden.

Kommissionen bedes derfor besvare følgende spørgsmål:

1. Er det ved udarbejdelsen og vedtagelsen af bestemmelserne i artikel 6 og 7 i forordning (EØF) nr. 2075/92 samt artikel 9, 10, 12 og 16 i forordning (EØF) nr. 3477/92 søgt undgået, at omkostningerne for borgerne kommer til at overskride, hvad der er rimeligt for, at den pågældende offentlige interesse sker fyldest (princippet om akters forholdsmæssighed), under hensyntagen til at forarbejdningsindustrien under den fælles markedsordning ikke modtager støtte og ikke nyder godt af nogen form for præferencer eller fortrinsstilling, men skal lægge penge ud til finansiering af EF-udgifter (præmiebeløb).
2. Indebærer den manglende samordning af artikel 16 og artikel 12, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3478/92 ⁽¹⁾ ikke en voldsom forskelsbehandling mellem de forarbejdningsvirksomheder, som har udbetalt præmie til producenterne uden at anmode om forskud, og dem, som har modtaget forskud med dertil hørende sikkerhed, som følge af bestemmelserne i nævnte artikel 12, stk. 1? Indebærer desuden artikel 15 i forordning (EØF) nr. 3478/92, at der skal betales renter til EUGFL for forarbejdningsvirksomhedens regning,

hvis udbetalingen af præmien til producenten sker senere end seks uger efter udbetalingen af forskuddet?

(¹) EFT nr. L 351 af 2. 12. 1992, s. 17.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
på skriftlig forespørgsel nr. 802/93 og nr. 803/93
(24. juni 1993)

De spørgsmål, de ærede medlemmer rejser, er omfattet af en klage, der er indgivet af nogle italienske forarbejdningsvirksomheder. Kommissionens holdning vil i nærmere detaljer fremgå af svarskriftet til Domstolen. Kommissionen vil dog gerne understrege, at de nævnte bestemmelser efter dens opfattelse er fuldt ud i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 805/93
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. april 1993)
(93/C 292/84)

Om: Køb af varer i andre medlemsstater

Under et frokostmøde den 11. december 1992 i Bruxelles beskæftigede kommissionsmedlem Christiane Scrivener sig med ophævelsen af de indre grænser fra 1. januar 1993 og sagde, at der ikke mere ville være nogen toldkontrol af varerne; de rejsende kunne uden videre købe de varer, som de ønskede, i en anden medlemsstat, i hvert fald når der var tale om varer til eget brug (refereret af Michel Cuperley i »La lettre d'Europe Avenir«, nr. 24, februar 1993).

Mener Kommissionen på baggrund af erfaringerne fra de første to måneder af 1993, at disse forudsigelser er gået i opfyldelse, og at de indre grænser mellem de tolv medlemsstater altså tillader fri bevægelighed for varer købt af borgerne i disse stater, hvis disse erklærer, at de er til eget brug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(5. juli 1993)

Efter Kommissionens opfattelse har fællesskabslovgivningen vedrørende afskaffelse af told- og afgiftskontrol ved EF's indre grænser fra den 1. januar 1993 fungeret

tilfredsstillende med hensyn til privatpersoners ret til at købe varer til eget forbrug og transportere dem til en anden medlemsstat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 807/93
af João Cravinho (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. april 1993)
(93/C 292/85)

Om: Forsinkelser i udbetalinger fra ESF til erhvervsuddannelsesorganisationer i Portugal

For nylig blev jeg kontaktet af nogle portugisiske erhvervsuddannelsesorganisationer, som i flere måneder har ventet på udbetalinger fra det portugisiske Departement for ESF-Anliggender, og som havde fået at vide, at udbetalingerne ikke kunne foretages, fordi de pågældende fællesskabsmidler ikke var overført fra EF til Portugal.

De informerede mig ligeledes om, at Institutet for Beskæftigelse og Erhvervsuddannelse (IEFP) på grund af manglende bevillinger ikke mere godkendte uddannelsesforanstaltninger fra en stor del af de private organisationers side. Nogle af disse organisationer anses for at være af strategisk betydning for landet på grund af både kvaliteten og den innovative karakter af deres uddannelsesforanstaltninger, men de er indtil videre tvunget til at nedskære deres aktiviteter for et uvist tidsrum.

Da et af formålene med reformen af 1988 var at afskaffe erhvervsuddannelsens karakter af en slags sæsonaktivitet ved hjælp af to instrumenter — planlægning og sikring af finansieringen over en fireårig periode — kan denne situation kun betragtes som unormal.

Offentligheden i Portugal tillægger Kommissionen skylden for denne tingenes tilstand. I hvor høj grad er Kommissionen virkelig ansvarlig herfor? Hvilket ansvar har de portugisiske myndigheder, navnlig IEFP, i givet fald for disse forsinkelser? Kan Kommissionen forelægge detaljerede oplysninger som begrundelse for eller forklaring på betalingsforsinkelserne i de forskellige tilfælde? Hvilke korrektive foranstaltninger er der truffet? Vil der blive udbetalt erstatning for de tab, som systemets dårlige funktion har medført? Hvor store er de beløb, hvis udbetaling på nuværende tidspunkt er forsinket?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(21. juni 1993)

Der er i Portugal i de seneste to år sket en meget kraftig stigning i finansieringsaktiviteterne. De seneste oplysninger

fra medlemsstaten til Kommissionen viser, at de forpligtelser, som er indgået på nationalt niveau, for visse programmers vedkommende har nået det planlagte niveau. Medlemsstaten kan således blive tvunget til at træffe foranstaltninger, hvormed det kan undgås, at der sker en overskridelse af de beløb, der er fastsat i finansieringsplanerne for programmerne. Kommissionen har imidlertid ikke kendskab til nogen begrænsning af adgangen til de operationelle programmer, der administreres af IEFP.

Hvad angår overførslerne fra ESF, kan Kommissionen bekræfte, at der ikke foreligger nogen forsinkelse med hensyn til behandlingen af anmodninger fra Portugal om betalinger.

Anvendelsen af bevillingerne for 1993 og udbetalingen af beløb til visse programmer, som endnu ikke er igangsat, er betinget af de portugisiske myndigheders fremlæggelse af nye finansieringsplaner fastlagt på baggrund af beslutninger truffet af det udvalg, der fører tilsyn med fællesskabsstøtterammen af 4. december 1992, samt fremlæggelse af saldoer for 1991 og certifikater for iværksættelse for 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 808/93

af Sérgio Ribeiro (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. april 1993)

(93/C 292/86)

Om: Hvidvaskning af narkopenge i Portugal

Hvidvaskning af penge omhandles både i Europarådets konvention, i forskellige af Europa-Parlamentets beslutninger og ikke mindst i Rådets direktiv 91/308/EØF ⁽¹⁾ om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge.

Der er tale om aktiviteter, som det er vanskeligt at efterspore, fordi de udføres af kriminelle organisationer, der arbejder i største hemmelighed.

De europæiske lande er i stadig højere grad skueplads for hvidvaskning og geninvestering af sorte penge.

Har Kommissionen kendskab til situationen omkring bekæmpelsen af disse aktiviteter i Portugal? Har den kendskab til de lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger, der er truffet til gennemførelse af ovennævnte direktiv, og anser den dem for tilstrækkelige?

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 28. 6. 1991, s. 77.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(10. august 1993)

Kommissionen har kendskab til, at Portugal, som har ratificeret Wien-konventionen mod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, har kriminaliseret hvidvaskning af udbyttet af narkohandel ved sidste års slutning. Derimod er Europarådets konvention om hæleri og efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, som dækker ikke blot udbyttet af narkohandel, men også udbytte af strafbar virksomhed, endnu ikke ratificeret af Portugal.

For så vidt angår Rådets direktiv om hvidvaskning af penge, har Portugal endnu ikke meddelt, hvilke nationale foranstaltninger der er truffet til gennemførelse af direktivet. Kommissionen har derfor indledt den i EØF-traktatens artikel 169 fastsatte procedure.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 810/93

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. april 1993)

(93/C 292/87)

Om: Tysk anordning om emballage

Den 21. november 1991 indgav jeg skriftlig forespørgsel nr. 2718/91 ⁽¹⁾, som drejede sig om, hvorvidt de tyske anordninger om emballage var i modstrid med EØF-traktatens artikel 30 til 36 og 85. Den 27. marts 1992 svarede Martin Bangemann på Kommissionens vegne, at Kommissionen havde iværksat en undersøgelse af, om anordningerne var forenelige med traktaten, og at jeg ville blive underrettet om det endelige resultat af undersøgelsen. Til dato, næsten et år senere, har jeg endnu ikke modtaget noget supplerende svar, i det forløbne år har Kommissionen ikke desto mindre haft tilstrækkelig tid til at afslutte undersøgelsen. Derfor opfordrer jeg Kommissionen til snarest muligt at give et klart svar på spørgsmålet om denne anordnings forenelighed med EØF-traktaten.

⁽¹⁾ EFT nr. C 162 af 29. 6. 1992, s. 26.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(15. juli 1993)

Kommissionen er endnu ikke i stand til at meddele det ærede medlem det endelige resultat af undersøgelsen af de tyske bestemmelser om emballage. Problemerne vedrørende

emballage og emballageaffald er ømtålelige såvel med hensyn til miljøbeskyttelse som med hensyn til frie varebevægelser.

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på det forslag til direktiv om emballage og emballageaffald (KOM(92) 278 endelig udg.), som blev forelagt Rådet den 24. august 1992 ⁽¹⁾. Forslaget omhandler de målsætninger og principper, som Kommissionen anvender med hensyn til frie varebevægelser og miljøbeskyttelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 263 af 12. 10. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 812/93

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. april 1993)

(93/C 292/88)

Om: EF-støtte til Sint-Janshospitaal (Brugge/Belgien)

Jeg takker Kommissionen for svaret på min skriftlige forespørgsel nr. 422/91 ⁽¹⁾.

1. Det fremgår af svaret, at Kommissionen på dette stadium ikke har modtaget nogen oplysninger, der kan så tvivl om ansøgernes troværdighed. Dette var situationen i oktober 1991. Råder Kommissionen nu over nye oplysninger?
2. Jeg gentager anden del af min oprindelige forespørgsel, som jeg kun har fået et ufuldstændigt svar på. (Kommissionen oplyste kun navnet på bedømmelsesudvalgets formand og ikke navnene på bedømmelsesudvalgets medlemmer). Kan Kommissionen oplyse, hvilke personer der var medlem af det bedømmelsesudvalg, der behandlede denne sag?

⁽¹⁾ EFT nr. C 20 af 27. 1. 1992, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af João de Deus Pinheiro

(26. juli 1993)

Kommissionen råder på nuværende tidspunkt over supplerende oplysninger om projektet vedrørende Sint-Janshospitaal i Brugge (Belgien). Restaureringsarbejdet er nu tilendebragt, og bygningen, der danner ramme om forskellige kulturarrangementer, er åben for offentligheden.

Kommissionen tillader sig at minde om, at den i sit svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 422/91 forklarede, hvorfor den ikke oplyser navnene på bedømmelsesudvalgets medlemmer. Kun navnet på udvalgets formand oplyses. På daværende tidspunkt var formanden Yves Bairret, chefinspektør for historiske monumenter og internationalt anerkendt ekspert på området for bevarelse af den arkitektoniske kulturarv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 813/93

af Ben Visser (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. april 1993)

(93/C 292/89)

Om: Import af tunkonserver (canned tuna)

Ved forordning (EØF) nr. 3759/92 ⁽¹⁾ indførtes der bl.a. importkvoter for tunkonserver. Importkvoterne gælder for en fireårig periode fra den 1. januar 1993. Kvoten for 1991 andrager 74 000 tons. Ifølge forordningen gælder kvoten ikke for AVS-landene, som også er fritaget for importafgifter. Kvoterne gælder derimod for ASEAN-landene. Som referenceår lægges kvoterne for 1991 til grund. Disse forhøjes årligt med mindst 6 % på grundlag af forbruget i EF.

ASEAN-landene protesterer mod indførelsen af importkvoter, da disse er i strid med GATT-reglerne (artikel I vedrørende mestbegunstigelsesbehandling, da AVS-landene er undtaget, og artikel IX), og da ASEAN-landene behandles mindre gunstigt end AVS-landene, landene i Andesgruppen og de mellemamerikanske lande.

1. Hvorfor er der truffet afgørelse om indførelse af en kvote for tunkonserver pr. 1. januar 1993? Berettiger situationen i denne gren af fiskerierhvervet til, at der indføres kvoter?
2. Er indførelsen af importkvoter for tunkonserver i strid med GATT-reglerne?
3. Behandles ASEAN-landene i virkeligheden mindre gunstigt end andre grupper af lande?
4. Er Kommissionen om nødvendigt villig til at forhøje kvoterne for ASEAN-landene, således at disse lande ikke længere udsættes for en mindre gunstig behandling?

⁽¹⁾ EFT nr. L 388 af 31. 12. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(7. juli 1993)

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 af 17. december 1992 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter blev der indført en fællesskabsordning for import af konserver fremstillet af visse tunarter, jf. artikel 21. Formålet hermed er at kontrollere stigningen i importen af dette produkt i en overgangsperiode på fire år, inden den fuldstændige liberalisering af fællesskabsmarkedet.

- Denne ordning skulle fra 1. januar 1992 erstatte en række nationale kvantitative restriktioner, som visse medlemsstater havde opretholdt for dette produkt, og som var blevet anmeldt til GATT.

Ordningen skulle sætte EF-industrien i stand til at tilpasse sig den øgede internationale konkurrence, når EF-markedet liberaliseres fuldstændigt.

- Denne ordning strider ikke imod GATT-bestemmelserne, for så vidt som:

- der er tale om en foranstaltning af begrænset varighed, som skal sikre overgangen fra anvendelse af nationale restriktive bestemmelser uden tidsbegrænsning til den fuldstændige liberalisering af fællesskabsmarkedet
- den sikrer en årlig forøgelse af de mængder, som kan importeres
- dens gyldighedsområde for så vidt angår det berørte produkt er identisk med gyldighedsområdet for de nationale kvantitative restriktioner, som den afløser.

- ASEAN-landene behandles ikke mindre gunstigt end de øvrige tredjelande, eftersom kontingenter anvendes over for alle, uden hensyntagen til produkternes oprindelse.

Ordningen kan dog ikke gøres gældende over for de tredjelande, som har indgået aftaler med Fællesskabet om ophævelse af enhver kvantitativ restriktion, såsom Lomé-konventionen eller associeringsaftalerne, ligesom de nationale kvantitative restriktioner heller ikke fandt anvendelse på disse lande.

- Kontingenter, som er beregnet på grundlag af de officielle udenrigshandelsstatistikker, har vist sig at være mindre end markedsbehovet på grund af de senere års ulovlig trafik med produkter med oprindelse i ASEAN-landene: tunkonserver angives som rygtribet bonit, hvorved der opnås toldnedsættelse i henhold til ordningen med de generelle præferencer. Kontingenter vil kunne ændres inden for rammerne af de procedurer, der i øjeblikket anvendes til imødegåelse af svig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 814/93
af Jessica Larive (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. april 1993)
(93/C 292/90)

Om: Europæisk kampagne til fremme af bøger og læsning

Kan Kommissionen oplyse, hvornår den europæiske kampagne til fremme af bøger og læsning indledes i København?

Kan Kommissionen nærmere angive, hvilke initiativer EF vil tage med henblik på denne kampagne?

Kan Kommissionen oplyse, hvordan Europa-Parlamentets beslutning af 21. januar 1993 (dok. A3-0159/92) om fremme af bøger og læsning vil indgå i den Europæiske kampagne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(15. juli 1993)

Den europæiske kampagne til fremme af bøger og læsning »Læsegåde« blev åbnet officielt den 22. april 1993 af den danske kulturminister Jytte Hilden i overværelse af alle medlemsstaternes kulturministre og et kommissionsmedlem.

I løbet af de 18 måneder, kampagnen varer, vil der blive taget forskellige initiativer som f.eks. foranstaltninger, der skal fremme de unges læselyst, tiltag, der skal støtte små forlagsvirksomheder og fremme udarbejdelsen af bogstatistikker, samt støtte til audiovisuelle medier og bøger.

Kommissionen har til hensigt at tage hensyn til Europa-Parlamentets beslutning om fremme af bøger og læsning (dok. A3-0159/92) ved udformning af sine fremtidige foranstaltninger i den udstrækning, midlerne tillader, og traktaten indeholder beføjelser hertil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 817/93
af Peter Crampton (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. april 1993)
(93/C 292/91)

Om: Fiskeri — indstilling af indførsel fra tredjelande

Vil Kommissionen, dersom mindstepriserne for indførsel ikke er i stand til at afværge forringelsen af situationen på

markedet i EF's fiskerisektor, overveje delvis at indstille importen af fiskerivarer fra tredjelande i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(5. juli 1993)

Efter Kommissionen opfattelse kan den nuværende krise på EF's marked for hvidfisk tilskrives flere forskellige faktorer.

En faktor har været visse medlemsstaters import fra tredjelande til meget lave priser. Ifølge de oplysninger, som medlemsstaterne råder over, har der dog ikke været nogen unormal stigning i de importerede mængder i løbet af det første kvartal i 1993.

På denne baggrund finder Kommissionen det ikke nødvendigt på nuværende tidspunkt at træffe andre foranstaltninger end dem, som allerede blev iværksat den 25. februar og den 12. og 25. marts 1993.

Ud over de foranstaltninger til forvaltning af markedet, som Kommissionen har iværksat, vedtog Ministerrådet den 18. marts 1993 at henstille til medlemsstaterne om at forbedre den eksisterende nationale kontrol med henblik på at overholde ovennævnte foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 818/93

af Peter Crampton (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. april 1993)

(93/C 292/92)

Om: Fiskeri — fransk støtte til fiskeriindustrien

Den franske fiskeriminister gav i februar 1993 meddelelse om en økonomisk pakkeløsning på 272 mio. ffr. (36 mio. £) til fordel for det franske fiskerierhverv.

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt denne støtte til det franske fiskerierhverv er i strid med EF's bestemmelser om statsstøtte? Hvordan forholder Kommissionen sig til medlemsstaternes ret til at yde en sådan støtte til erhvervet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(5. juli 1993)

Kommissionen kan over for det ærede medlem bekræfte, at de franske myndigheder i overensstemmelse med procedu-

ren i artikel 93, stk. 3, i EØF-traktaten har givet meddelelse om et forslag til foranstaltninger i forbindelse med krisen på markedet for fiskerivarer. Siden efteråret 1992, specielt siden februar 1993, har der således været en kraftig prisnedgang på det europæiske marked for fiskerivarer.

Kommissionen vil tage stilling til denne sag hurtigst muligt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EØF-traktaten.

Med hensyn til spørgsmålet om statsstøttes forenelighed med EF-retten har Kommissionen offentliggjort retningslinjer for gennemgangen af national støtte til fiskeri- og akvakultursektorerne ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 152 af 17. 6. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 820/93

af Sérgio Ribeiro (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. april 1993)

(93/C 292/93)

Om: Den økonomiske og sociale situation i Marinha Grande kommune (Portugal)

Marinha Grande, som er beliggende på den centrale del af Portugals kyst, har rodfæstede traditioner inden for industri, navnlig glasindustri.

Disse meget gamle traditioner videreføres i en højteknologisektor, nemlig formgivning.

De to sektorer har sammen med plastic-, stål- og slibeindustrien afgørende betydning for samfundet i Marinha Grande og Leiria-distriktet.

Der kan imidlertid konstateres en krise og/eller tydelige krisetegn i de nævnte sektorer, navnlig i glasindustrien, på grund af mangelen på en industripolitik og beskyttelsesforanstaltninger over for den veritable invasion af varer fra de østeuropæiske lande, Tyrkiet og Mexico, som er lande, der ud over at praktisere social dumping anvender nationale og andre former for incitament, som Portugal har givet afkald på, herunder valutakurspolitikken.

Efter lukningen af Irmaos Stephens-fabrikken, der også fungerede som uddannelsessted, og som var et decideret overgreb på den historiske og industrielle kulturarv, og efter de beklagelige hændelser i forbindelse med auktionen er der en overhængende risiko for lukning af betydelige anlæg, hvor der for øjeblikket er 1 000 ansatte, og som kun overlever ved ikke at betale bidrag til social sikring, ligesom der nu begynder at ske en forsinkelse af lønudbetalingen.

Den sandsynlige udgang af denne situation vil få katastrofale økonomiske og sociale virkninger for denne del af Portugal, og det er derfor nødvendigt at forebygge disse ved at gribe ind i tide.

Kommissionen bedes oplyse, om den vil overveje hurtigst muligt at yde økonomiske støtte til en grundig undersøgelse af den økonomiske og sociale situation i Marinha Grande og øjeblikkeligt at vedtage forebyggende foranstaltninger i samråd med de nationale myndigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(15. juli 1993)

Kommissionen vil være villig til at overveje muligheden af en undersøgelse af den økonomiske og sociale situation i Marinha Grande, hvis de portugisiske myndigheder fremsætter forslag herom.

sektorer, vil den søge at løse nogle af den kemiske industris og de øvrige industrisektors problemer ved hjælp af programmer som vækstinitiativet og ved en hurtig afslutning af GATT's Uruguay-runde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 835/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. april 1993)
(93/C 292/95)

Om: Kretas energiproblemer

Den græske ø Kreta står over for alvorlige energiproblemer. Der findes f.eks. landsbyer, som ikke har elektrisk lys, og der hersker frygt for, at der vil opstå elektrisk blackout til sommer, når turistsæsonen er på sit højeste. I henhold til specialister kan disse energiproblemer løses ved udnyttelse af solenergi, vindkraft og de naturlige ressourcer og ved anvendelse af naturgas. Vil Kommissionen på denne baggrund oplyse, om den græske regering har forelagt den nogen programmer med henblik på en samlet (eller endog delvis) EF-finansieret løsning på disse problemer?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 834/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. april 1993)
(93/C 292/94)

Om: Fællesskabets kemiske industri

Størstedelen af Fællesskabets kemiske industri gennemgår et vanskeligt år, navnlig med hensyn til eksporten, som vil falde fra i alt 4,1 % af den samlede EF-eksport sidste år til 2,5 % i år. Som følge af disse vanskeligheder ventes der øget arbejdsløshed inden for denne gren, hvilket allerede fremgår af de relevante indikatorer: sidste år var der inden for denne industrigren en stigning i arbejdsløsheden på 1,4 %, og i år skønnes denne stigning at blive på 1,5 %. I betragtning af, at den europæiske kemiske industri beskæftiger 2,1 mio. arbejdere, agter Kommissionen da snarest muligt at træffe foranstaltninger til støtte for denne industri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(24. juni 1993)

Som det ærede medlem har fremhævet i sin forespørgsel, er elforsyningen på Kreta et ømtåleligt problem, dels på grund af den voldsomme stigning i øens elforbrug, dels på grund af den øgede efterspørgsel i sommermånederne, som er højsæsonen for turister, og endelig på grund af manglende samkøringsforbindelser med og dermed elforsyning fra det græske fastland.

I forbindelse med VALOREN-programmet (EFRU) forelagde de græske myndigheder Kommissionen et projekt om oprettelse af en vindmøllepark på Kreta med en kapacitet på 5,1 MW. Kommissionen indvilgede i at støtte projektet, og det er nu blevet afsluttet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(12. juli 1993)

Kommissionen er klar over, at den kemiske industri i Europa i øjeblikket er i vanskeligheder ligesom en række andre industrisektorer. Da Kommissionen fører en horisontal industripolitik fremfor at tage initiativer for de enkelte

Et projekt om tilslutning af transmissionsnettet på Kreta til det tilsvarende på Peloponnes var oprindeligt planlagt under den nuværende fællesskabsramme (FSR) for Grækenland. Projektet blev imidlertid indstillet, da det statslige elselskab i stedet valgte at bygge et nyt elværk på øen.

Kommissionen er desuden blevet forelagt et antal projekter om energiforsyning og fremme af vedvarende energi, der først og fremmest er af lokal karakter, og som hører under Kommissionens energiprogrammer (THERMIE og de regionale energiprogrammer). Kommissionen har inden for de seneste par år godkendt adskillige sådanne projekter med henblik på medfinansiering.

De græske myndigheder vil få mulighed for at rejse spørgsmålet om energiforsyning på Kreta igen under de kommende diskussioner i forbindelse med udarbejdelsen af EF's nye støtteprogram for perioden 1994—1999.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 839/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. april 1993)
(93/C 292/96)

Om: Det gamle amfiteater i Thessaloniki

For ganske nylig blev det gamle amfiteater i Apelles Street i Thessaloniki fyldt op med sand, som blev bragt hen til stedet af lastvogne, og faldt dermed som offer for entreprenørens følelsesløshed og det græske kulturministeriums ligegyldighed. I betragtning af, at den pågældende aktion fandt sted, for at der kan opføres en beboelsesejendom på stedet, vil Kommissionen da tage affære og udvirke, at de græske myndigheder bevarer de arkæologiske fund i Apelles Street, som udgør en del af ikke alene Grækenlands, men også Europas historiske kulturarv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(6. juli 1993)

Kommissionens opgave i forbindelse med beskyttelsen af kulturarven er klart defineret i Rådets konklusioner af 12. november 1992 om »retningslinjer for Fællesskabets indsats på kulturområdet« og i artikel 128 i Maastricht-traktaten (der er under ratificering).

Denne opgave, der består i at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og supplere deres indsats, er formuleret under hensyntagen til, at medlemsstaterne spiller den helt dominerende rolle i forbindelse med indsatsen på kulturområdet og Fællesskabet kun en sekundær.

Derfor må Kommissionen erindre det ærede medlem om, at den ikke har beføjelse til at tage initiativ til en indsats til fordel for det omtalte antikke amfiteater i Thessaloniki,

ligesom den heller ikke kan gribe ind over for de græske myndigheder i sagen. Ansvar for forvaltning og beskyttelse af historisk vigtige monumenter og arealer ligger udelukkende hos de relevante nationale, regionale og lokale myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 841/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. april 1993)
(93/C 292/97)

Om: Situationen i Cameroun og EF's økonomiske støtte

På baggrund af Europa-Parlamentets seneste beslutninger om demokratiseringsprocessen in Cameroun og EF-udenrigsministerenes erklæring, hvori der udtrykkes bekymring over den politiske udvikling i dette land, vil Kommissionen da kræve, at EF's økonomiske støtte til Cameroun tages op til fornyet overvejelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(14. juli 1991)

Kommissionen følger på nært hold den politiske situations udvikling i Cameroun. Den håber, at den undersøgelse, som Parlamentet foreslog i dets beslutning af 17. december 1992 snart vil kunne gennemføres. Rapporten fra denne undersøgelse burde gøre det muligt for Fællesskabets instanser at gøre rede for demokratiseringsprocessen i Cameroun og for Fællesskabets og dets medlemsstaters indstilling til deres samarbejde med dette land.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 845/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. april 1993)
(93/C 292/98)

Om: Vådområde omdannes til racerbane

Et vådområde på øen Lesbos er på en besynderlig måde i færd med at blive omdannet til racerbane for gokarts, samtidig med at Ministeriet for Ægæerhavet og EF gennem IPM (de integrerede Middelsprogrammer) har bevilliget 4

mio. dr. med henblik på beskyttelse og udvikling af området. Hvor utroligt det end måtte lyde, forekommer dette i det inderste af Gera-bugten på et 16 ar stort terræn i et område, der er kendt som vådområdet Dipi-Larsos. Det bør understreges, at vådområdet er omfattet af en lang række programmer og aktiviteter, som er foranstaltet af universiteter og organisationer, bl.a. FN, WWF og Gulandris-museet. I henhold til en undersøgelse foretaget af Andreas Troubis, professor i miljøspørgsmål ved Det Ægæiske Universitet, er det område, som en privatperson nu har valgt til opførelse af racerbanen, kun velegnet til dyrkelse af landbrugsprodukter. Hvad har Kommissionen til hensigt at gøre med henblik på at redde vådområdet fra ovennævnte uoverlagte omdannelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(16. juli 1993)

Biotopen »Dipi Lazsos« i Geras-bugten (øen Lesbos) er ikke blevet udpeget som værende af særlig betydning på EF-plan i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle, som for tiden er det eneste gældende retsgrundlag for indgriben fra Fællesskabets side med henblik på naturfredning. Grækenland har da heller ikke fredet den pågældende zone som særligt beskyttet område i henhold til samme direktivs artikel 4.

Følgelig påhviler det de græske myndigheder at iværksætte de nødvendige foranstaltninger med henblik på bæredygtig brug og beskyttelse af den pågældende biotop. Indgriben fra EF's side kan først blive mulig efter juni 1994 under forudsætning af, at Rådets direktiv 92/43/EØF⁽²⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter da kommer til at gælde for den pågældende lokalitet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 854/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. april 1993)

(93/C 292/99)

Om: Regelramme for spørgsmål vedrørende kapitalbevægelse

Eftersom der straks bør skabes en regelramme for en række spørgsmål vedrørende kapitalbevægelse bedes Kommissionen oplyse, om medlemslandenes centralbanker har fuldstændt offentliggørelsen af beslutninger om gennemførelse af foranstaltninger som følge af det indre marked?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(15. juli 1993)

De nationale foranstaltninger til gennemførelse af de af Rådet godkendte direktiver om frie kapitalbevægelser på bankområdet er blevet vedtaget af medlemsstaterne enten i form af love eller administrative bestemmelser nedfældet i kongelige eller præsidentielle dekretter eller i ministerielle bekendtgørelser. Gennemførelsen er blevet suppleret med forskellige bestemmelser vedtaget af centralbankerne eller af banktilsynsmyndighederne.

Rådets direktiv 88/361/EØF⁽¹⁾ om gennemførelse af traktatens artikel 67 om frie varebevægelser har siden den 1. juli 1990 været gennemført i de fleste medlemsstater. Hvad angår de fire medlemsstater, der indrømmedes en overgangsperiode indtil udgangen af 1992, fandt den endelige gennemførelse sted i begyndelsen af 1993 i Spanien og Irland og i begyndelsen af maj i Portugal. Grækenland, der for visse transaktioners vedkommende fik indrømmet en supplerende overgangsperiode frem til 30. juni 1994, er gået i gang med gennemførelsen, idet der er blevet vedtaget et præsidentielt dekret af 23. marts 1993. I øvrigt skal det nævnes, at den græske nationalbank — den 7. maj 1993 — offentliggjorde en række cirkulærer om erklæringer og kontrolforanstaltninger i forbindelse med kapitalbevægelser.

På bankområdet er de af medlemsstaterne vedtagne gennemførelsesbestemmelser blevet suppleret med en række praktiske bestemmelser (cirkulærer, bekendtgørelser og lignende) vedtaget af banktilsynsmyndighederne, som i syv af EF-landene henhører under centralbankerne. De fleste af dem har ligeledes udvekslet såkaldte »memoranda of understanding« med henblik på at præcisere de nærmere vilkår for det samarbejde, der skal finde sted som led i den gensidige anerkendelse, der er foreskrevet i EF-direktiverne.

Pr. 1. juni 1993 var Spanien det eneste land, der endnu ikke fuldt ud har gennemført Rådets andet bankdirektiv⁽²⁾, hvilket indtil dato har været til hinder for, at den spanske centralbank har kunnet indgå de såkaldte »memoranda of understanding« med de andre medlemsstaters centralbanker.

⁽¹⁾ EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988.

⁽²⁾ EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 856/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. april 1993)

(93/C 292/100)

Om: Underudlejning af ansatte

Ifølge ansatte i Den Græske Nationalbank vil Nationalbankens administration med en arbejdskontrakt ansætte

25—30 lavtlønnede programmører i datterselskabet Ethno Data, og de vil derefter blive underudlejet til moderselskabet Nationalbanken. Hvad har Kommissionen til hensigt at gøre i betragtning af, at udlejning af arbejdskraft kun kan minde om slaveri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(11. august 1993)

Der findes ingen fællesskabsbestemmelser om retningslinjerne for udlejning af arbejdstagere. Kommissionen kan derfor ikke gribe ind i den pågældende sag.

Spørgsmål om aflønning behandles ligeledes på nationalt plan. Det skal dog bemærkes, at det i Fællesskabspagten om Arbejdstagernes Grundlæggende Arbejdsmarkedsmæssige og Sociale Rettigheder understreges, at enhver beskæftigelse skal være rimeligt aflønnet. Kommissionen er ved at udarbejde en udtalelse om dette spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 894/93
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. april 1993)
(93/C 292/101)

Om: Diskriminering af kvinder i arbejdskontrakter

Til trods for EF's bestemmelser og principper på dette område kan der på arbejdsmarkedet stadig konstateres tydelige eksempler på diskriminering, som først og fremmest rammer kvinder. Principperne om ligebehandling kan altså stadig ikke siges at blive efterlevet på tilfredstillende vis, for så vidt angår kvinders ønske om at blive behandlet på samme vilkår som mænd i arbejdsmæssig sammenhæng.

Et klart eksempel herpå kan findes i den spanske region Andalucía, hvor 30% af de arbejdskontrakter, der indgås, stadig indeholder diskriminerende bestemmelser over for kvinder, hvorved den manglende ligebehandling af erhvervsaktive kvinder således får det blå stempel.

Hvad mener Kommissionen om, at denne diskriminering af kvinder på arbejdsmarkedet således accepteres officielt, og at EF's målsætninger om ligebehandling undergraves på denne måde? Hvilke henstillinger vil den kunne rette til de

respektive officielle instanser i Spanien for at få dem til ikke at acceptere diskriminering af kvinder i arbejdskontrakter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(10. juni 1993)

I direktiv 75/117/EØF⁽¹⁾ og 76/207/EØF⁽²⁾ anerkendes de kollektive overenskomsters betydning i Fællesskabet som instrumenter til sikring af princippet om ligebehandling for så vidt angår løn og arbejdsvilkår.

I artikel 4 i direktiv 75/117 bestemmes det, at »medlemsstatene træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de bestemmelser i kollektive overenskomster . . ., der er i strid med ligelønsprincippet, anses som ugyldige, kan erklæres ugyldige eller ændres.«

Denne formulering findes ligeledes i artikel 3, litra b), artikel 3, litra b), artikel 4, litra b), og artikel 5, litra b), i direktiv 76/207/EØF om ligebehandling.

Den spanske lovgivning omfatter bestemmelser, i henhold til hvilke overenskomster, der indeholder diskriminerende bestemmelser, er ugyldige, samt en procedure der gør det muligt at bestride en overenskomst eller ændre de diskriminerende bestemmelser (artikel 17 og 90.5 i lov 8/80 af 10. marts »Estatuto de los Trabajadores«).

Kommissionen mener derfor, at Spanien har vedtaget de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af ovennævnte bestemmelser i fællesskabsdirektiverne.

Det er dog muligt, at de kollektive overenskomster i Spanien fortsat indeholder indirekte diskriminerende bestemmelser, såsom undervurdering af kvinders arbejde, der er vanskelige at påvise.

Kommissionen har for at kunne råde over de seneste oplysninger om dette vigtige spørgsmål bestilt en undersøgelse af virkningerne af ligestillingsbestemmelserne og de diskriminerende bestemmelser i de spanske overenskomster (1990—1992). Når denne undersøgelse er afsluttet, vil Kommissionen fremsende en kopi til det ærede parlamentsmedlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 45 af 19. 2. 1975.

⁽²⁾ EFT nr. L 39 af 14. 1. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 907/93

af Anne André-Léonhard (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. april 1993)

(93/C 292/102)

Om: Bilafgifter

Ifølge en undersøgelse, som er offentliggjort af sammenslutningen af europæiske bilkonstruktører, udlignes den delvise harmonisering af momssatserne gennem de supplerende afgifter, der er gældende i visse lande, hvilket skaber egentlige skattemæssige uligheder inden for EF. De samme uligheder bemærkes på det europæiske brugtbilmarked.

Har Kommissionen til hensigt at træffe foranstaltninger for at harmonisere bilafgifterne i de tolv fællesskabsmedlemslande, hvor forskellene inden for det indre marked for øjeblikket er åbenlyse?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1079/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1993)

(93/C 292/103)

Om: Bilafgiftsniveauet

Den europæiske bilindustri foreslår, at afgiftsniveauet for biler i EF's medlemsstater undersøges på ny, i et forsøg på at fjerne prisforskellene. Bilindustrien erklærer, at indførelsen af det indre marked fra 1. januar 1993 ikke har haft den ringeste indflydelse på bilafgifterne og tilføjer, at de forskellige afgiftsniveauer er hovedårsagen til udsving i pris på europæiske biler i EF. Kan Kommissionen oplyse, om den vil undersøge bilafgiftsniveauerne i EF's medlemslande igen?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

på skriftlig forespørgsel nr. 907/93 og nr. 1079/93

(19. juli 1993)

I forbindelse med den indbyrdes tilnærmelse af de indirekte afgifter, som er sket samtidig med afskaffelsen af de skattemæssige grænser og gennemførelsen af det indre marked, er forskellen mellem de gældende momsstater for biler reduceret betydeligt:

— i 1987 lå momssatserne for motorkøretøjer på mellem 12 og 38 %

— fra 1. januar 1993 lå disse satser på mellem 15 og 25 %; hvilket viser, at forskellen i momssatserne er reduceret fra 26 point til 10 point.

Med hensyn til de øvrige afgifter ved køb af nye køretøjer, der kan være tale om i visse EF-lande, har man ikke fundet det nødvendigt at tilnærme dem i forbindelse med forberedelsen af det store indre marked, for så vidt som opkrævningen af disse afgifter ikke indebærer nogen kontrol ved grænserne. Kommissionen vil imidlertid undersøge disse afgifters indvirkning på det indre markedes funktion i den rapport, som den inden længe skal aflægge til Rådet om den nye momsordnings funktion for så vidt angår nye køretøjer.

Med hensyn til brugte biler har det indre marked og afskaffelsen af de skattemæssige grænser betydet, at privatpersoner nu har tilladelse til frit at købe en brugt bil i enhver medlemsstat og medtage den til bopælslandet uden at skulle betale moms, i modsætning til hvad der var tilfældet før den 31. december 1992, jf. Schuldommen.

I øvrigt indeholder udkastet til syvende momsdirektiv fælles beskatningsregler for brugte køretøjer. Dette forslag drøftes i øjeblikket i Rådet, og Kommissionen håber stærkt, at det vil kunne vedtages snarest muligt, da det er af stor betydning for det indre markedes funktion.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1016/93

af Iñigo Mendez de Vigo (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. maj 1993)

(93/C 292/104)

Om: Kommissionsformand Jacques Delors nylige udtalelser vedrørende forhandlinger mellem EF og Marokko

Kommissionens formand, Jacques Delors, meddelte for nylig under sit besøg i Marokko, at der var indledt forhandlinger mellem Kommissionen og dette land med henblik på at etablere et snævert samarbejde inden for forskellige områder, herunder landbrug.

Har Kommissionen i tilstrækkeligt omfang vurderet følgerne af en sådan aftale for landbruget i EF's medlemsstater og navnlig i ultraperiferne ømråder såsom De Kanariske Øer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(30. juli 1993)

Under Kommissionens formand, Jacques Delors, besøg i Marokko den 25. til 27. februar 1993 stod betydningen af

nærmere forbindelser mellem Fællesskabet og Marokko, også på landbrugsområdet, i centrum for drøftelserne.

Et sådant nærmere samarbejde, der særlig sigter på at udnytte parternes komplementaritet, kan være af betydning for begge parter.

Kommissionen vil føre tilsyn med, at et sådant samarbejde ikke kommer til at stride mod europæiske interesser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1057/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. maj 1993)

(93/C 292/105)

Om: Begrænsninger for sammenslutningerne i Grækenland og konsekvenserne af dette for landmændene

Strukturinterventionernes succes afhænger af, i hvor høj grad de interesserede befolkningsgrupper — med deres organisationer i spidsen — kan mobiliseres til at øge deres indtjening. Landbrugsorganisationerne i Grækenland har form af sammenslutninger. Erfaringen viser, at jo mere produktbeskyttelsen og prisstøtten begrænses, og markedet underlægges konkurrencevilkår, desto mere nødvendige bliver sammenslutningerne for landmændene. Inden for EF står sammenslutninger for 60 % af koncentrationen, forarbejdningen og handlen med den samlede landbrugsproduktion. Selv om sammenslutninger har langt mindre indflydelse i Grækenland, så er der kredse inden for staten, der med ethvert middel søger at fjerne de største af dem (f.eks. Kydep, Olivendyrkernes sammenslutning og Keosoe). Vil Kommissionen på baggrund af ovenstående udtrykke Fællesskabets dybe bekymring over den græske stats begrænsende politik over for sammenslutningerne i Grækenland, uden at den (staten) tager hensyn til de deraf følgende uheldige konsekvenser for strukturinterventionerne og den græske landbefolkning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(15. juli 1993)

EF's landbrugsbestemmelser, både med hensyn til de fælles markedsordninger og strukturpolitikken, anerkender producentorganisationernes eller producentsammenslutningernes, herunder andelsforetagendernes, rolle og betydning.

På strukturområdet giver EF-forordningerne mulighed for at yde igangsætningsstøtte til producentsammenslutninger eller -organisationer i regioner, hvor der eksisterer strukturelle mangler i forbindelse med koncentrationen af udbudet og afsætningen af landbrugsprodukter. I Grækenland er 23 producentsammenslutninger og 321 organisationer blevet anerkendt, og størsteparten heraf er andelsforetagender.

Inden for frugt- og grøntsagssektoren deltager producentorganisationerne i markedsreguleringen og foretager tilbagekøb i forbindelse med intervention. Således blev der for produktionsåret 1992/93 (opgørelse pr. 23. april 1993) i alt trukket 1 042 197 tons tilbage af de græske organisationer. Inden for olivenoliesektoren tager producentforeninger og -sammenslutninger del i forvaltningen af fællesskabsstøtte, der gives til produktion, og de kan få til opgave at udføre foranstaltninger med henblik på at forbedre olivenolies kvaliteten.

Med hensyn til andelsforetagenders økonomiske aktivitet og deres mulige finansiering træffer medlemsstaterne beslutning om ydelse af national støtte under iagttagelse af EF-bestemmelserne.

I hvert fald kan man konstatere, at de EF-bestemmelser, der vedrører fremme af andelsbevægelsen, har fået en meget gunstig modtagelse i Grækenland. I lyset af dette kan Kommissionen ikke bekræfte, at den græske andelsbevægelse er blevet afskaffet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1076/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. maj 1993)

(93/C 292/106)

Om: Nationalparken ved Sounion i Attika

Nationalparken ved Sounion i Attika trues ifølge beskyldninger, fremsat for nylig af borgmestrene i Laurion og Keratea, med udstykning til bebyggelse. Hvorledes agter Kommissionen at vise sin interesse for nationalparken ved Sounion, så den undgår udstykning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(7. juli 1993)

Grækenland har endnu ikke udpeget det pågældende område som særligt beskyttet område i medfør af artikel 4 i Rådets direktiv 79/409/EØF (1) om beskyttelse af vilde fugle, som i dag foreløbig er eneste gældende retsgrundlag for EF's indgriben i forbindelse med naturfredning. Området er heller ikke udpeget som af betydning på fællesskabsplan i henhold til ovennævnte direktiv.

I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet (EØF-traktatens artikel 130 R, punkt 4,) er det derfor de græske myndigheder, der har ansvaret for, at der træffes de nødvendige foranstaltninger med hensyn til hensigtsmæssig brug og beskyttelse af den berørte biotop.

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1077/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1993)

(93/C 292/107)

Om: Hjælpeprogrammer for lokale særpræg

Kan Kommissionen oplyse, om den mener, der gennemføres nok hjælpeprogrammer for de lokale særpræg — traditioner, sæder og skikke, folkløse — så hvert enkelt land i det efterhånden Forenede Europa ikke mister sin identitet, men er en inspirationskilde for den fremtidige udvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(11. august 1993)

I henhold til artikel 128, der indeholder bestemmelser om kultur, i traktaten om Den Europæiske Union (som er ved at blive ratificeret) »bidrager Fællesskabet til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet det respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv«.

I overensstemmelse med nærhedsprincippet tilkommer det først og fremmest medlemsstaterne, som bedst kan fastslå betydningen af indsatsen og de foranstaltninger, der skal gennemføres på dette område, at fremhæve og bevare deres lokale særpræg, traditioner, skikke og nationale folkløse.

Såfremt medlemsstaterne efter fælles aftale skulle finde det nødvendigt, at disse foranstaltninger understøttes og suppleres på fællesskabplan, f.eks. for at fremhæve nogle markante sider af den europæiske kulturarv, er det imidlertid ikke udelukket, at Kommissionen kan foranlediges til at fremsætte forslag på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1087/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1993)

(93/C 292/108)

Om: Rettighederne for borgere fra øerne på Imbros og Tenedos

De borgere fra Imbros og Tenedos, der i dag lever i Grækenland, fordrevne fra deres hjemegn, har besluttet at gøre krav på de rettigheder, som de har i henhold til Lausanne-traktaten. På baggrund af den pågældende traktats artikel 14 har de besluttet at oprette græske imbriske administrative myndigheder. Kan Rådet tilslutte sig grækerne fra Imbros og Tenedos' bestræbelser med hensyn til de rettigheder, de har i henhold til Lausanne-traktaten?

Svar

(28 september 1993)

Fællesskabet har ingen beføjelser med hensyn til de spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem har forelagt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1108/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1993)

(93/C 292/109)

Om: Kommissionen og interessegrupperne

Kommissionen har netop i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjort en meddelelse om en »dialog mellem Kommissionen og interessegrupperne« i forbindelse med de nye retningslinjer om gennemsigtighed i Fællesskabets aktiviteter (¹).

Det grundlæggende problem er ikke indholdet af meddelelsen, men den i realiteten fast indarbejdede praksis, Kommissionen har fulgt i sine direkte kontakter med interessegrupperne.

Inden for Fællesskabets institutioner er der allerede et særligt forum, hvor interessegrupperne kan komme til orde, nemlig Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Ville det ikke rent institutionelt være mere korrekt, om Kommissionen samlede og plejede alle sine kontakter til »interessegrupperne« i ØSU, som derved også kunne få nyt liv, fremfor at øge kontakterne til »interessegrupperne« hver for sig, med alle de problemer, dette medfører i form af »pression« og manglende repræsentativitet?

(¹) EFT nr. C 63 af 5. 3. 1993.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(29. juli 1993)

I henhold til traktaten er Det Økonomiske og Sociale Udvalg det institutionelle forum, hvor arbejdstagere og arbejdsgivere kan give deres mening til kende. Der er imidlertid mange grupper, som ofte repræsenterer sær- og øjeblikksinteresser, der føler et behov for en uafhængig, direkte og uformel kontakt med institutionerne — også når der ikke foreligger forslag eller retningslinjer til en EF-politik.

Den meddelelse, som det ærede medlem henviser til, er udarbejdet for at kaste lys over den eksisterende kontakt mellem Kommissionen og interessegrupperne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1137/93

af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. maj 1993)
(93/C 292/110)

Om: Den Europæiske Socialfond: tildeling af midler under målsætning nr. 3 og 4

Kommissionen bedes opregne antallet af tildelinger fra Socialfonden til hver af medlemsstaterne under målsætning nr. 3 og 4 på grundlag af den nyeste tilgængelige årsstatistik.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(7. juli 1993)

Den Europæiske Socialfond

Beløb afsat til de enkelte medlemsstater i 1993 inden for fællesskabsstøtterammerne for mål nr. 3 og 4

Medlemsstat	mio. ecu
Belgien	89,4
Danmark	50,8
Tyskland	293,9
Spanien	288,7
Frankrig	447,1
Italien	300,0
Luxembourg	3,6
Nederlandene	117,9
Det Forenede Kongerige	525,7
I alt	2 117,1

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1172/93
af Panayotis Roumeliotis (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. maj 1993)
(93/C 292/111)

Om: Ødelæggelser efter jordskælv i Pirgos Ilias

Efter tre ødelæggende jordskælv den 26. marts 1993 i Pirgos Ilias er der sket omfattende ødelæggelser på mange bygninger.

Efter de første vurderinger er 21 % af bygningerne dømt til nedrivning, 17 % er midlertidigt ubeboelige og 62 % er beboelige, men stærkt beskadigede.

Den totale skade andrager 25 mio. dr., og de fleste indbyggere overnatter i det fri under dårlige vejrforhold.

Hvorledes agter Kommissionen at hjælpe i denne usædvanlige nødsituation.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(6. september 1993)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på mundtlig forespørgsel H-494/93 af Sotiris Kostopoulos under spørgetiden på mødet i maj 1993 i Europa-Parlamentet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-431 (maj 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1186/93
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. maj 1993)
(93/C 292/112)

Om: Europæisk sygesikringskort til brug i akutte tilfælde

Kommissionen bedes oplyse, hvor langt man er nået med indførelsen af et europæisk sygesikringskort til brug i akutte tilfælde i henhold til Rådets konklusioner af 29. september 1989?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(8. juli 1993)

Siden der blev afgivet svar på skriftligt spørgsmål nr. 2017/90 ⁽¹⁾ og nr. 1508/91 ⁽²⁾ af Zeller, er der sket store

fremskridt med hensyn til indførelsen af et europæisk sygesikringskort til brug i akutte tilfælde. Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring har løst de administrative og juridiske problemer. Der findes stadig problemer på grund af forskellene i teknologisk udvikling medlemsstaterne imellem. Arbejdsgrupper under Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring beskæftiger sig med at finde løsninger på disse teknologiske problemer, men der vil endnu gå nogen tid, før dette mål er nået.

(¹) EFT nr. C 35 af 11. 2. 1991.

(²) EFT nr. C 311 af 2. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1306/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juni 1993)

(93/C 292/113)

Om: Europæisk charter uden Grækenland

Det europæiske charter, som for nylig udgjorde et emblem for den fælleseuropæiske konference for motorkørere, beskrev Europa uden Grækenland. Dette forhold blev der gjort opmærksom på under den fælleseuropæiske transportkonference, der afholdtes i Rom den 25. til 27. februar 1993. De europæiske konferencearrangører, der projekterede chartret, bærer givetvis det største ansvar. Vil Kommissionen på denne baggrund sørge for, at Fællesskabet træffer foranstaltninger for at få slige fænomener endegyldigt ryddet af vejen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(27. juli 1993)

Kommissionen udgiver et politisk kort over Det Europæiske Fællesskab. Mange forlag beder om tilladelse til at reproducere det, hvad de almindeligvis får, eller de bruger det som model ved fremstilling af egne kort.

Kommissionen har imidlertid hverken ret til eller mulighed for at skride ind over for ukorrekte Europakort, der udgives af private forlag eller arrangører af konferencer mv.

Kommissionen kan altså ikke gribe ind i situationer af den art, det ærede medlem omtaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1382/93

af Wilfried Telkämper (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. juni 1993)

(93/C 292/114)

Om: Det forhold, at EDF repræsenterede EF's energisektor under EXPO 92

Hvilke grunde var der til, at energisektoren under EXPO 92 i Sevilla inden for EF's officielle udstillingsprogram i første række blev repræsenteret af EDF, skønt dette selskab med sin ensidige atomkraftpolitik på ingen måde er repræsentativt eller kan gøre krav herpå?

Hvem har ansvaret for denne beslutning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(29. juli 1993)

Udstillingen i EF's pavillon på EXPO 92 i Sevilla var af global art og rummede ingen tekniske underopdelinger som f.eks. energi eller andet, som det ærede medlem synes at mene.

EDF var sammen med EF's Sparekasseforening den ene af de to sponsorer for Fællesskabets pavillon, som var blevet udvalgt efter en længere hvervekampagne foretaget af det officielle kontor for EXPO 92, Telemundi. Et stort antal deltagere i udstillingen, heri indbefattet EF-medlemsstaterne, associerede sig med finansieringsparterne af denne art.

Beslutningen herom blev truffet af generalkommissæren for EF's deltagelse i EXPO 92 i Sevilla, efter at en debat om princippet om et sådant partnerskab havde fundet sted i Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1392/93

af Madron Seligman (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. juni 1993)

(93/C 292/115)

Om: Kommissionens ansvar for, at Maastricht-traktaten bliver en succes

I svaret på forespørgsel nr. 1986/92 (¹) (uforskammet opførelse i lufthavnen på Rhodos) undskyldte Kommissionen

sig atter en gang med, at den ikke havde kompetence til at gribe ind i en sag, hvor borgere i en medlemsstat blev behandlet på urimelig vis i en anden medlemsstat.

Jeg har modtaget lignende svar på en række forespørgsler, f.eks. skriftlig forespørgsel nr. 1268/92 ⁽²⁾ om postordrebe- dragerier på tværs af grænserne og skriftlig forespørgsel nr. 2885/91 ⁽³⁾ om forskelsbehandling af britiske piloter i Frankrig og Tyskland. Mange parlamentsmedlemmer har desuden klaget over den manglende religionsfrihed i en bestemt medlemsstat, hvilket medfører en uacceptabel grad af forfølgelse.

Efter min mening har Kommissionen ved at indtage denne tilsyneladende selvtilfredse holdning til de klare beviser på, at det indre marked undergraves i væsentlige henseender, undladt at skabe et gunstigt klima, som kan fremme ratificeringen af Maastricht-traktaten, og imødegå den kritik, der er fremsat i adskillige medlemsstater vedrørende det »demokratiske underskud«.

Hvis borgernes berettigede klager fremføres gennem deres demokratisk valgte medlemmer af Europa-Parlamentet, men de ikke mærker, at der bliver gjort noget for at bedre situationen under påskud af, at Kommissionen er »uden kompetence« (selv om dette retligt set er korrekt), så mister borgerne illusionerne og bliver kyniske og stemmer imod en yderligere integration i Fællesskabet. Denne kynisme øges, når Kommissionen klart har omfattende beføjelser på mange andre aktivitetsområder, som berører almindelige mennesker i EF.

Kommissionen støtter i teorien princippet om menneskeret- tigheder i tredjelande. Hvornår vil Kommissionen henstille til Rådet, at den bliver i stand til at sikre europæiske borgeres rettigheder i EF?

⁽¹⁾ EFT nr. C 90 af 31. 3. 1993, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. C 345 af 30. 12. 1992, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. C 269 af 19. 10. 1992, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João De Deus Pinheiro

(29. juli 1993)

Under henvisning til den række spørgsmål, som det ærede medlem tidligere har stillet, skal Kommissionen under- strege, at den altid er taknemmelig over for parlamentsmed- lemmer, der gør den opmærksom på problemer og skuffel- ser, som EF-borgere kommer ud for, når de har kontakt med myndigheder og politi i medlemsstaterne. Dette gælder ganske særligt, når de nægtes rettigheder og muligheder, de har i henhold til traktaterne. Det ærede medlem vil sikkert

være den første til at acceptere, at Kommissionen kun kan handle i henhold til de beføjelser, den har i henhold til traktaterne. Dette princip er i øvrigt af største vigtighed i forbindelse med de nationale procedurer til ratificering af Maastricht-traktaten.

Alle medlemsstaters retssystem er baseret på respekten for menneskerettigheder og demokrati. Deres borgere har mulighed for at klage til domstolene eller benytte sig af administrative procedurer som f.eks. ombudsmanden eller andragender til Parlamentet, hvis de nægtes grundlæggende rettigheder eller fordele, som de har i henhold til deres lands forfatning eller love eller i henhold til EF-retten og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Kommissio- nen finder ikke, at den, som foreslået af det ærede medlem, bør søge at blive en udøvende magt, der kan gennemtvinge overholdelsen af menneskerettighederne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1402/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. juni 1993)

(93/C 292/116)

Om: Bortskaffelse af affald fra atomkraftværker i forbin- delse med nedlukning

1. Hvor store beløb har driftsledelsen på de enkelte europæiske atomkraftværker hidtil henlagt med henblik på nedlukning af reaktorerne og den endelige deponering af det radioaktive affald, der opstår i forbindelse hermed?
2. Hvor store beløb agter driftsledelsen at henlægge indtil nedlukningen af atomkraftværkerne?
3. Foreligger der europæiske erfaringer med nedlukning af en letvandsreaktor med en effekt på over 400 MW, der har været i drift i mere end et år? Hvor store omkostninger medførte i bekræftende fald nedlukningen og bortskaffelsen af reaktoren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(29. juli 1993)

1. & 2. I de EF-medlemsstater, hvor der findes kerne- kraftværker, henlægges der midler til deres nedlukning. Bestemmelser, procedurer og beløb i forbindelse med disse midler varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, afhængigt af kernekraftindustriens struktur som enten

privat eller offentlig sektor samt af omfanget af den pågældende medlemsstats nukleare program.

3. Intet letvandsreaktoranlæg (LWR) med en effekt på over 400 MW er hidtil blevet demonteret. Det største kernekraftværk, som for øjeblikket er under nedbrydning, er kogendevandsreaktoren Gundremmingen KRB-A (250 MW). Dette kraftværk er ét af de fire nedluknings-pilotforsøg, der gennemføres som led i EF's F & U-program for nedlukning af kernekraftværker (1989—1993). Nedlukningen af KRB-A skal efter tidsplanen afsluttes i 1999; de samlede omkostninger på 250 mio. DM er et overslag, som er udarbejdet for ganske nylig (1992).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1403/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. juni 1993)

(93/C 292/117)

Om: Bortskaffelse af affald fra atomkraftværker i forbindelse med nedlukning

1. Hvorledes vurderer Kommissionen amerikanske atomkrafteksperter's udsagn om, at omkostningerne ved nedlukning af et atomkraftværk er næsten lige så høje som udgifterne til opførelse af et atomkraftværk, og hvilke undersøgelser bygger Kommissionen sin vurdering af dette udsagn på?

2. Hvilke prisforhøjelser på elproduktion pr. kWh ville atomkraftværkerne være nødsaget til at gennemføre, hvis atomkraftværkernes driftsledelse med henblik på nedlukning efter en driftsperiode på 25 år måtte kalkulere med henlæggelser svarende til de inflationskorrigerede byggeomkostninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(29. juli 1993)

1. Undersøgelser, der er foretaget som led i EF's F&U-program, samt skøn, der er blevet stillet til rådighed for OECD/NEA af en række forskellige stater, herunder også USA, har systematisk godtgjort, at omkostningerne i forbindelse med afmontering af et kernekraftanlæg, efter at dette har afsluttet sin normale drift, er betydelig lavere end omkostningerne i forbindelse med opførelse af et nyt kernekraftværk på samme tidspunkt.

2. Tilvejebringelse af midler til dækning af de anslåede omkostninger ved nedlukning udgør omkring 1% af omkostningerne ved elproduktion og er på forhånd indregnet i elprisen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1409/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1993)

(93/C 292/118)

Om: Kontrolgrupper inden for landbruget

Hvilke skridt har Kommissionen taget til fremme af oprettelsen af kontrolgrupper inden for landbruget i Herefordshire, Worcestershire og West Gloucestershire?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1410/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1993)

(93/C 292/119)

Om: Støtte til fælles indkøb af landbrugsmaskiner

Hvilken form for støtte yder Kommissionen til fælles indkøb af landbrugsmaskiner (dvs. kooperativers fælleseje af anlæg og maskiner inden for landbrug) i Herefordshire, Worcestershire og West Gloucestershire?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
på skriftlig forespørgsel nr. 1409/93 og nr. 1410/93

(9. juli 1993)

Kommissionen er klar over, at der er ved at blive oprettet kontrolgrupper inden for landbruget for at forhindre forbrydelser og vandalisme. Selv om Kommissionen støtter sigtet med sådanne grupper, kan den dog ikke tilbyde nogen finansiel bistand.

Kommissionen støtter oprettelsen af landbrugskooperativer og især kooperativer for fælles ejerskab og udnyttelse af landbrugsmaskiner i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91⁽¹⁾. Gennemførelsen af denne forordning henhører under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen er klar over, at der i forbindelse med pilotprogrammet »Marches Countryside Employment Programme« under den engelske kommission for forudvikling af landdistrikterne er blevet oprettet en maskinring i Severn og Wye. Kommissionen bidrager ikke til dette projekt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1429/93

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1993)

(93/C 292/120)

Om: Forhandlingerne foranlediget af Kommissionen mellem (Tjekko-)Slovakiet og Ungarn om Gacikovo-kraftværket

På baggrund af den alvorlige situation i forbindelse med Donau-dæmningen — som bl.a. karakteriseres af uoverensstemmelsen med hensyn til, hvor alvorlige følgerne for drikkevandsforsyningen og sumpskovene vil være, Slovakiets mulighed for ensidigt at regulere vandgennemstrømningen, den tilsyneladende modsætning mellem muligheden for at producere elektricitet og samtidig opretholde Donaus gamle vandniveau, værkets symbolske betydning for begge lande, propagandatendenserne i informationerne til befolkningen på begge sider af grænsen og spændingerne som følge heraf samt følgerne af denne situation for de internationale politiske forbindelser i området — er det absolut nødvendigt at få besvaret følgende spørgsmål:

Kan Kommissionen oplyse, hvordan mæglingen indtil nu er forløbet, og er der planer om en udvidet undersøgelse om følgerne af de alternativer, ekspertkommissionen har forelagt?

Anser Kommissionen det for muligt at iværksætte en oplysningskampagne sammen med de slovakiske og ungarske myndigheder, så befolkningen på begge sider af grænsen på grundlag af korrekte informationer får mulighed for at bidrage til de drøftelser, som skal føre til en løsning af konflikten?

Vil Kommissionen i betragtning af den internationale betydning af det naturområde, der findes det pågældende sted langs med Donau, tage eller støtte initiativer med henblik på at erklære dette område for et internationalt naturområde, hvis beskyttelse er underlagt en international kommission?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(10. august 1993)

Kommissionen skal henvise til den erklæring, den afgav på plenarforsamlingen den 11. marts 1993.

Siden da har både den slovakiske og ungarske regering efter deres parlamenters godkendelse indgået en særlig aftale om, at sagen skulle indbringes for den internationale domstol i Haag. Der søges tillige opnået en aftale om en midlertidig

vandforvaltningsordning, indtil den internationale domstol når til en afgørelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1466/93

af Maartje van Putten (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1993)

(93/C 292/121)

Om: TVE's forslag om videoer om miljø og udvikling

For at fremme forståelsen i AVS-staterne af emner vedrørende miljø og udvikling i almindelighed har det spanske tv-selskab TVE stillet Kommissionen et forslag om fortsat at udsende videoer om disse emner gratis til forevisning lokalt i AVS-stater. Selv om de nationale bevilgende myndigheder, formanden for Udviklingsudvalget og en række medlemmer af Europa-Parlamentet har tilsagt dette initiativ deres støtte, er der endnu ikke stillet midler til rådighed.

Må jeg spørge Kommissionen, om den vil undersøge mulighederne for at støtte denne meget vigtige aktion, som giver indsigt i god ledelse og fordelene ved et demokratisk styre?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(30. juli 1993)

Som svar på en anmodning fra TVE om finansiel bistand fra EUF's regionale midler til projektet »Moving Pictures in the developing world« har Kommissionen ikke blot undersøgt muligheden for at yde finansiel bistand, men også at yde anden støtte tilpasset projektets egne kendetegn.

I 1989 bidrog budgetposten »Økologi i udviklingslandene« med 81 500 ecu til forsøgsfasen i dette projekt. Det betydelige beløb på 200 000 ecu om året i to år, som der er anmodet om for anden fase, kan ikke komme i betragtning med hensyn til en sådan finansiering, da det ikke indgår blandt de prioriteter, Udvalget har fastlagt for programmeringen via budgetposten.

Kommissionen skal tilføje, at der til projektet allerede er ydet driftsstøtte via ordningen for bistand til ikke-statslige organisationer til et samlet beløb på 185 000 ecu plus en ekstra bistand på ca. 30 000 ecu via budgetposten »miljø«.

I betragtning heraf og af den omstændighed, at TVE allerede har modtaget andre finansielle bidrag, kan projektet ikke anbefales med henblik på yderligere støtte i denne anden fase.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1477/93

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1993)

(93/C 292/122)

Om: Den Internationale Migrationsorganisations virke i forbindelse med FN's aktionsplan for Mozambique

FN's generalsekretær har opfordret Den Internationale Migrationsorganisation (IMO) til at udarbejde en hurtig aktionsplan for Mozambique. Dette initiativ omfatter den frivillige tilbagevenden af fordrevne inden for landets grænser og støtte både til disse flygtninge og til hjemsendte soldater, som måtte have behov for en sådan støtte.

1. Deler Kommissionen den opfattelse, at denne plan udgør et værdifuldt initiativ?
2. Agter Kommissionen at støtte denne aktionsplan, når der skal træffes beslutninger om materiel og finansiel bistand til Mozambique?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(15. juli 1993)

Kommissionen har modtaget planen fra IMO samt analysen ligesom andre projekter inden for denne sektor.

1. Kommissionen bruger alle disponible midler for at fremme de mozambiske flytninges retur til det område, de kommer fra. I denne forbindelse går Kommissionen ind for genintegrationspolitikken og koncentrerer alle sine bestræbelser om at rehabilitere de sociale og økonomiske modtagelsesstrukturer i Mozambique, idet disse infrastrukturer ikke blot medvirker til flytninges retur, men ligeledes tjener til fordel for tvangsforflyttede personer i landet (som er mere talrige og dårligere stillet end flygtningene). Ud fra dette synspunkt er den af IMO foreslåede plan acceptabel.

2. Kommissionen vil finansielt støtte de i IMO-planen foreslåede foranstaltninger, som indgår i bistanden til de sårbare befolkningsgrupper, der ankommer til eller som allerede befinder sig i Mozambique, efter de samme kriterier som de projekter, der er foreslået af andre nationale eller internationale organer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1553/93

af Alex Smith (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(15. juni 1993)

(93/C 292/123)

Om: Østrigs våbenleveringer til Irak

Agter Rådet at gøre Østrigs tiltrædelse af Det Europæiske Fællesskab betinget af, at dette land aflægger fuld rapport om den rolle, som østrigske industrier har spillet i forbindelse med levering af udstyr og våben til Irak?

Svar

(28. september 1993)

Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union indebærer, at Østrig forpligtes til fuldt ud at anvende gældende fællesskabsret, som hvad Irak angår også omfatter en handelsembargo. Embargoen er blevet vedtaget i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 661 (1990), som bl.a. omfatter udstyr og våben; resolutionen er bindende for alle De Forenede Nationers medlemmer, og dermed også Østrig.

I forbindelse med de politiske drøftelser med ansøgerlandene blev der den 23. april 1993 i Bruxelles afholdt et møde på ekspertplan mellem EF-trojkaen og de fire ansøgerlande (inklusive Østrig) om udførsel af konventionelle våben. Selv om man ikke specielt kom ind på våbenembargoen mod Irak, drøftede man embargoer mod tredjelande generelt, og det fremgik af drøftelsen, at såvel Fællesskabet og dets medlemsstater som ansøgerlandene har vedtaget ensartede kriterier i dette spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1566/93

af Mauro Chiabrand, Bryan Cassidy (PPE)

og Tullio Regge (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(93/C 292/124)

Om: Fri bevægelighed inden for EF

Forespørgerne har den 25. marts 1993 modtaget Rådets svar på skriftlig forespørgsel nr. 66/93 ⁽¹⁾ af 9. februar 1993 om det italienske toldvæsen i Modanes (italiensk-franske grænse) beslaglæggelse af et køretøj, der var indregistreret i Frankrig og ført af en italiensk statsborger (Cordero).

Dette svar finder forespørgerne mangelfuldt og utilfredsstillende, idet problemet allerede tidligere var blevet behandlet i Kommissionen — Generaldirektoratet for Toldunionen og Indirekte Beskatning (XXI-01), som med en skrivelse af 20. november 1992, protokol SI/mss CE/EM/92/cordero, i helt andre vendinger og efter forespørgernes opfattelse på en mere realistisk og positiv måde havde underrettet den italienske regering herom.

Undertegnede anmoder derfor om yderligere præciseringer og redegørelse og under alle omstændigheder om et entydigt svar på spørgsmålet.

(¹) EFT nr. C 101 af 13. 4. 1993, s. 42.

Svar

(28. september 1993)

Rådet skitserede i sit svar på det ærede medlems tidligere forespørgsel de almindelige regler, som var i kraft på det tidspunkt, hvor den af det ærede medlem omtalte episode fandt sted.

Som Rådet allerede tidligere har svaret, er de begrænsninger, der gælder, hvis en statsborger i en medlemsstat anvender et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat, nemlig desværre en følge af, at motorkøretøjer fortsat er belagt med andre nationale afgifter end moms, der jo er harmoniseret på fællesskabsplan.

I det foreliggende tilfælde er det toldmyndighederne, som har pligt til at anvende de gældende nationale bestemmelser, medens det er Kommissionen, som kontrollerer disse bestemmelsers overensstemmelse med fællesskabsretten. Rådet noterer sig, at Kommissionen har givet de berørte parter en indgående forklaring i denne sag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1588/93

af Raymonde Dury

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(18. juni 1993)

(93/C 292/125)

Om: Komité til udvælgelse af kunstværker til Rådets nye bygninger

Rådet for De Europæiske Fællesskaber har i år udskrevet en konkurrence for kunstnere. Formålet med konkurrencen er at modtage forslag fra kunstnere, der er »borgere« i EF's medlemsstater, til kunstværker til Rådets nye bygning, der er under opførelse i Bruxelles.

Kunstværkerne udvælges af en komité, der er udpeget af Rådet. Denne komité består af et fast medlem og en stedfortræder fra hver medlemsstat. Udvalgelseskomitéen

har nedsat nationale arbejdsgrupper med kooperede assessorer, der skal opstille en liste over kunstnere, som kan deltage i konkurrencen.

Kan Rådet oplyse, hvilke ministre, der har beføjelser og kapacitet til at træffe denne afgørelse? Hvilke kriterier har ligget til grund for udpegelsen af udvalgelseskomitéens medlemmer, og hvorledes er de blevet valgt?

Kan det endelig være rigtigt over for kunstnerne og rimeligt i en beslutningsprocedure, at denne udvalgelseskomité uanset dens medlemmers kvalifikationer ikke skal give nogen begrundelse for sit valg?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1719/93

af Klaus Wettig

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(29. juni 1993)

(93/C 292/126)

Om: Kunstnerkonkurrence (93/s. 21-3373/FR): Den nye bygning til Rådet for De Europæiske Fællesskaber og dets tjenestegrene

I supplement til *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (¹) har Rådet under rubrikken »Almindelige oplysninger« offentliggjort en kunstnerkonkurrence i forbindelse med opførelsen af Rådets nye bygning i Bruxelles.

På grund af deres særlige individuelle karakter er organisationsstrukturen for kunstnere i medlemsstaterne mindre udpræget end de øvrige erhvervsgrænes. De nationale kunstnersammenslutninger lider endvidere ofte af manglende ressourcer. Kunstneres muligheder for regelmæssigt at informere sig om offentlige udbud, f.eks. gennem abonnement på *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, er derfor begrænset.

1. Kan en sådan bekendtgørelse bortset fra *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og det tyske »Bundesanzeiger« ikke offentliggøres i fagspecifikke medier, således at de interesserede kredse får bedre adgang hertil?
2. Efter hvilke kriterier er det i den ovennævnte bekendtgørelse nævnte udvalgelsesudvalg sammensat?

(¹) EFT nr. S 21 af 30. 1. 1993, s. 48.

Samlet svar

på skriftlig forespørgsel nr. 1588/93 og nr. 1719/93

(28. september 1993)

De ærede parlamentsmedlemmer gøres opmærksomme på, at Udvalget til Udvalgelse af Kunstværkerne blev nedsat

ved Rådets afgørelse af 12. juni 1989. I henhold til denne afgørelse består udvalget af femten medlemmer, der fordeler sig som følger:

- en repræsentant for hver medlemsstat
- en repræsentant for bygningens arkitekter
- en repræsentant for Generalsekretariatet for Rådet og
- en repræsentant for dettes personaleudvalg.

Medlemmerne er udpeget af de stater eller organer, de repræsenterer; der er på samme måde udpeget en suppleant for hvert enkelt medlem.

I henhold til samme afgørelse af 12. juni 1989 har udvalget til opgave at udvælge kunstværkerne ved hjælp af en konkurrence, der er åben for alle kunstnere fra medlemsstaterne.

Hvorledes dette skal foregå i praksis, er det udvalgets opgave at afgøre. I den forbindelse har Udvalget til Udvælgelse af Kunstværkerne udarbejdet konkurrence-reglerne, som man har besluttet at offentliggøre i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udvalget har endvidere opfordret de nationale arbejdsgrupper til at sikre, at konkurrencemeddelelsen formidles via fagtidsskrifter i deres respektive lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1619/93

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. juni 1993)

(93/C 292/127)

Om: Kontrol med anvendelsen af beløb, der udbetales som nødhjælp

Kan Kommissionen i forbindelse med finanskontrollen med anvendelsen af de beløb, Fællesskabet udbetaler som nødhjælp, oplyse, hvilke ordninger der er iværksat med henblik på at kontrollere den korrekte anvendelse af de beløb, der udbetales gennem ikke-statslige organisationer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(26. juli 1993)

Kommissionen anvender i forbindelse med den humanitære nødhjælp nøjagtig samme kontrolsystem som i forbindelse med anden fællesskabspolitik i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen og de interne regler for budgetgennemførelsen.

Desuden foretager Revisionsretten en revision på det humanitære område på samme måde som for andre fællesskabsaktiviteter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1646/93

af Llewellyn Smith (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(22. juni 1993)

(93/C 292/128)

Om: Fællesskabets plutoniumpolitik

Vil Rådet som en prioritet tage Fællesskabets politik med genanvendelse af plutonium til nukleart brændsel — som fastlagt i KOM(85) 401 endelig udg. — op til fornyet overvejelse på baggrund af de betydelige ændringer i energiforsyningspolitikken, uranpriserne og bekymringerne med hensyn til spredning som følge af handelen med plutonium siden 1985?

Svar

(30. september 1993)

Det ærede parlamentsmedlems spørgsmål angår det vejledende program for kerneenergi i henhold til Euratom-traktatens artikel 40. Programmet blev udarbejdet af Kommissionen, som offentliggjorde det i 1985 efter at have indhentet udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Det er Kommissionens opgave regelmæssigt at ajourføre dette program, der er af vejledende karakter; den seneste ajourføring fandt sted i 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1696/93

af John Hume (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(93/C 292/129)

Om: Andelslånekasser i Irland og Det Forenede Kongerige

Kan Kommissionen bekræfte, at

1. Det ikke umiddelbart vil have nogen virkning for den nuværende ordning, hvor andelslånekasserne i Irland og Det Forenede Kongerige er undtaget fra det første EØF-bankdirektiv, at Rådet vedtager Kommissionens ændrede forslag til Rådets forordning om statuten for det europæiske kooperative selskab?

2. Hvis der oprettes et europæisk kooperativt selskab, som i Irland eller Det Forenede Kongerige er en andelslånekasse i henhold til forordningen om det europæiske kooperative selskab, når den blev vedtaget, så vil denne andelslånekasse være omfattet af den nuværende undtagelse fra det første EØF-bankdirektiv for andelslånekasser i Irland og Det Forenede Kongerige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(22. juli 1993)

Kommissionen kan bekræfte, at det ikke umiddelbart vil have nogen virkning for den nuværende ordning, hvor andelslånekasserne i Irland og Det Forenede Kongerige er undtaget fra første bankdirektiv (77/780/EØF) ⁽¹⁾, at Rådet vedtager forordningen om statuten for det europæiske kooperative selskab.

En sådan undtagelse vil ikke blive direkte påvirket af, at en bestående andelslånekasse i Irland eller Det Forenede Kongerige omdannes til et europæisk kooperativt selskab, når ovennævnte forordning er vedtaget.

⁽¹⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1699/93

af Dorothee Piermont (ARC)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(28. juni 1993)
(93/C 292/130)

Om: Radioaktiv bestråling af ekstraarbejdere ved EBS i Forbach (Frankrig)

Under reparationer på partikelacceleratoren hos EBS i Forbach blev to ekstraarbejdere, Daniel Leroy og Giovanni Nespola, udsat for svær bestråling med B-stråler og fik varige sundhedsskader. Partikelacceleratoren opfyldte ikke normerne, var ikke anmeldt til de ansvarlige kontrolmyndigheder og var ikke forsynet med sikkerhedsudstyr til måling af stråling, som personer, der arbejdede i den, var udsat for.

De to ekstraarbejdere var ikke forsikrede, og de var overhovedet ikke blevet informeret om den sundhedsfare, der var forbundet med reparationerne. Virksomheden har hidtil vægret sig ved i det mindste at betale ofrene en erstatning og drage den pågældende generaldirektør og bestyrelsesformand samt administratoren til ansvar.

Ved hjælp af hvilke bestemmelser og kontrolmekanismer vil Rådet forhindre, at der fremover opstår lignende ulykker?

Hvilke forholdsregler vil Rådet træffe for at sikre, at der ydes ofrene og deres familier en rimelig erstatning, og at de ansvarlige drages til ansvar herfor ved domstolene?

Svar

(28. september 1993)

Forhindring af ulykker som den, det ærede medlem nævner, er omfattet af bestemmelserne i direktiv 80/836/Euratom, ændret ved direktiv 84/467/Euratom, for så vidt angår fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling, og bestemmelserne i direktiv 90/641/Euratom af 4. december 1990 om strålebeskyttelse af eksterne arbejdstagere, der udsættes for risici for ioniserende stråling under deres arbejde i et kontrolleret område.

De civil- og strafferetlige konsekvenser af sådanne ulykker henhører under den pågældende medlemsstats kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1800/93

af Leo Tindemans (PPE), Alberto Micheli (PPE),
sir Christopher Prout (PPE), Pierre Bernard-Reymond (PPE)
og Friedrich Merz (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1993)

(93/C 292/131)

Om: Maltas ansøgning om tiltrædelse af EF

Overvejer Rådet at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Malta på samme tid som med EFTA-landene?

Svar

(30. september 1993)

Med hensyn til udvidelsen med andre lande end EFTA-landene fandt Det Europæiske Råd allerede på samlingen i Lissabon, at der, hvis det skal lykkes at tage udfordringerne op i forbindelse med en Europæisk Union bestående af et øget antal medlemsstater, sideløbende må ske fremskridt med hensyn til Unionens interne udvikling og med disse andre landes forberedelser forud for medlemskabet. Hvad angår Malta vedtog Det Europæiske Råd i Lissabon desuden, at forbindelserne med dette land skal udbygges og styrkes med udgangspunkt i associeringsaftalen og landets tiltrædelsesansøgning samt ved udbygning af den politiske dialog.

På samlingen i København bekræftede Det Europæiske Råd, at dets retningslinjer med hensyn til udvidelsen med EFTA-landene ikke berører situationen for de øvrige lande, der har ansøgt om tiltrædelse af Unionen. Unionen vil behandle hver enkelt ansøgning om medlemskab ud fra dens egne betingelser.

På samlingen den 19. juli 1993 fik Rådet forelagt Kommissionens udtalelser om Cyperns og Maltas ansøgnere om tiltrædelse, og det så med tilfredshed på de positive udtalelser, Kommissionen havde fremsat med hensyn til Cyperns og Maltas opfyldelse af betingelserne for at tiltræde Den Europæiske Union og med hensyn til deres vilje hertil. Det pålagde De Faste Repræsentanternes Komité at gennemgå disse udtalelser på baggrund af Rådets generelt positive vurdering, så Rådet på samlingen i oktober 1992 kan tage stilling til de konklusioner, Kommissionen har foreslået.

Svar

(28. september 1993)

Alle de spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med det af det ærede parlamentsmedlem nævnte forslag til direktiv, behandles i øjeblikket indgående i Rådet. Det forekommer endnu at være for tidligt at sige noget om, hvorvidt Rådet agter at fritage alle sø- og lufttransportvirksomheder, som betjener samtlige Fællesskabets øer, fra CO₂- og energiafgiften.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1920/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(93/C 292/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1901/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(93/C 292/132)

Om: Nødvendigheden af at fritage græske ø-områder fra CO₂- og energiafgiften

Indbyggerne i de græske ø-områder er, selv om de går ind for målene i miljøpolitikken, ikke enige i gennemførelsen af en afgiftspolitik, som vil være i modstrid med målene for den økonomiske og sociale samhørighed. De græske øboer står især på indeværende tidspunkt over for meget store problemer som følge af Rådets forslag til direktiv om indførelse af den CO₂- og energiafgift ⁽¹⁾.

Som de anfører, er forslaget uretfærdigt for de græske øer, idet det fastsætter

- nedsættelser eller afgiftsfritagelser for energiintensive virksomheder og
- at anvendelsesområdet for afgiften omfatter øerne i EF, med undtagelse af Frankrigs oversøiske departementer, De Kanariske Øer, Madeira og Azorerne m.fl.

Agter Rådet på baggrund af ovennævnte at fritage alle sø- og lufttransportvirksomheder, som betjener samtlige EF's øer, fra afgiften?

⁽¹⁾ Dok. KOM(02) 0226 endelig udg. (EFT nr. C 196 af 3. 8. 1992, s. 1).

Om: Bomuldsdyrkning i Grækenland

Perspektiverne for bomuldsdyrkingen i Grækenland er uklare. Navnlig efter reformen af EF's fælles landbrugspolitik og den nyligt indgåede foreløbige aftale mellem de Forenede Stater og EF, som foreskriver en yderligere reduktion af bomuldsproduktionen. Det høje medansvar, de lave priser og begrænsningerne i dyrkingen gør perspektiverne for bomulden temmelig dystre. På baggrund af ovenstående ønsker repræsentanter for de græske bomuldsproducenter, at grænsen for produktionen bliver sat op til 1 000 000 tons i stedet for den planlagte reduktion til 701 000 tons, og de ønsker, at landmændene opnår priser, der kan dække deres dyrkningsudgifter og sikre dem en fornuftig fortjeneste.

Svar

(28. september 1993)

Rådet skal først minde om, at der ifølge støtteordningen for bomuld (jf. forordning (EØF) nr. 1964/87) ⁽¹⁾ under alle omstændigheder skal ske en nedsættelse af støtten i forhold til den eventuelle overskridelse af garantimængderne for hvert produktionsår.

Det er rigtigt, at Rådet i betragtning af den betydelige udvidelse af bomuldsproduktionen i Fællesskabet som led i sine afgørelser om landbrugspriserne og om dertil knyttede foranstaltninger for produktionsåret 1993/94 besluttede dels at hæve den maksimale nedsættelse af målprisen, der foretages, hvis den maksimale garantimængde for bomuld overskrides, fra 15 til 20 %, dels at hæve grænsen for overførsel til det følgende produktionsår, hvis det nye loft eventuelt overskrides, fra 5 til 7 % (jf. forordning (EØF) nr. 1553/93) ⁽²⁾.

Rådet besluttede imidlertid som ønsket af Europa-Parlamentet at udsætte anvendelsen af disse forhøjelser til produktionsåret 1994/95, og da det stod det klart, at forhøjelserne af den maksimale nedsættelse kan influere på bomuldsproducenternes indtægter, opfordrede det Kommissionen til i forbindelse med sit forslag om målpriserne for 1994/95 at forelægge det en rapport om den seneste situation på markedet.

(¹) EFT nr. L 184 af 3. 7. 1987, s. 14.

(²) EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 21.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1921/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(93/C 292/134)

Om: Domfældelse uden forsvarsadvokat af græsk journalist

Domfældelsen af en journalist i Grækenland udgør en grov krænkelse af menneskerettighederne og artikel 6 i EØF-traktaten. Mere konkret idømte en græsk domstol for nylig en journalist ved en athensk avis, Michalis Kourmousis, til syv måneders fængsel, uden at han fik lov til at lade sig forsvare i retten af en advokat.

I betragtning af alvoren af denne krænkelse af menneskerettighederne — oven i købet begået mod en repræsentant fra pressen — hvad agter Rådet da at foretage sig for at sikre overholdelsen af lovene og menneskerettighederne?

Svar

(28. september 1993)

Rådet har ikke kompetence med hensyn til de omtalte forhold, og det tilkommer det derfor ikke at tage stilling til det spørgsmål, det ærede medlem rejser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1999/93

af Ernest Glinne (PSE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(19. juli 1993)

(93/C 292/135)

Om: Beskyttelse af havskildpadden

Der ser ud til at være beviser for, at to kvindelige biologer i oktober 1992 blev bortført, voldtaget og torteret med

brændende cigaretskodder. En af morderne, en vis Severiano Lara Hernandez, som ernærer sig ved smughandel med skildpaddeæg, er blevet identificeret af et af ofrene, men beskyttes ligesom mange andre af de mexicanske myndigheder, selv om sortbørshandel med skildpaddeæg og -kød er ulovlig. Skildpaddeæg betragtes som en delikatesse og betales dyrt på det sorte marked.

Ovennævnte hændelse fandt sted på kysten i provinsen Chiapas, hvis tidligere guvernør er indenrigsminister. De biologer, der deltager i et projekt vedrørende bevarelse og beskyttelse af havskildpadder, føler sig truet, og en gruppe på ca. 100 kunstnere ledet af forfatteren Homero Aridjis og af den amerikanske økolog Todd Steiner har protesteret, men hidtil har der ikke været nogen reaktion hverken fra fiskeriministeriet eller indenrigsministeriet i Mexico eller i den statskontrollerede mexicanske presse. Syd for Rio Grande er det en indbringende sport at dræbe skildpadder og tage æggene i deres reder i sandet, og at voldtage en kvinde er reelt ikke en forbrydelse. Ifølge officielle kilder må Mexicos image ikke på nuværende tidspunkt lige før ratificeringen af handelsaftalen mellem USA og Mexico (NAFTA, North-American Free Trade Association) belastes af, hvad de amerikanske medier kunne få ud af skildpaddesagen. Den mexicanske partners gode navn og rygte må beskyttes i alle tilfælde . . .

De udryddelsestruede havskildpadder er i samme situation som hvalerne. Hvad er Rådets holdning til den nødvendige beskyttelse af den truede art, og hvad mener Rådet om det forhold, at internationale sammenslutninger finansierer projekter vedrørende bevarelse af skildpadderne, som ikke kan gennemføres, fordi krybskytter og myndigheder står i ledtog med hinanden?

Svar

(28. september 1993)

Som det vil være det ærede parlamentsmedlem bekendt, behandler Rådet for tiden et forslag til forordning om besiddelse af og handel med vilde dyr og planter. I bilaget til dette forslag er der nævnt flere havskildpadderarter, hvoraf nogle lever ved den mexicanske kyst. Omfattes disse arter af forordningen, sikres de under hensyn til forordningens formål et meget højt beskyttelsesniveau; de fleste af disse arter var allerede nævnt i bilagene til Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 (¹) om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), som ovennævnte forslag tager sigter på at revidere.

(¹) EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2183/93af **Brigitte Langenhagen (PPE)**

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(28. juli 1993)

(93/C 292/136)

Om: Manglende anvendelse af tysk

Såfremt tyske organer/personer deltager i udbud f.eks. inden for EF's fælles forskningsprogram, anbefales det dem af Kommissionens tjenestemænd fortrinsvis at indsende deres ansøgning på engelsk eller fransk, således at de har en bedre chance for at blive behandlet.

Desuden er teksterne i det materiale, der hører til udbuddene og skal rekvireres hos Kommissionen, som regel ikke til rådighed på tysk.

1. Kan Rådet oplyse, med hvilken sprogfordeling pr. medlemsland det i perioden 1989—1993 har modtaget ansøgninger vedrørende forskningsprojekter?
2. På hvilke sprog var forskningsprojekterne beskrevet?
3. Kan Rådet bekræfte, at udelukkelse af et officielt sprog betyder konkurrenceulemper især for de organer/personer, som ikke råder over egen oversættelseskapacitet?
4. Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at sætte en stopper for denne form for diskriminerende praksis?

Svar

(30 september 1993)

Da det ærede medlems spørgsmål henhører under Kommissionens kompetence, tilkommer det ikke Rådet at udtale sig om det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2267/93af **Filippos Pierros (PPE)**

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(93/C 292/137)

Om: Mulighed for oprettelse af Regionsudvalget

Det regionsudvalg, som Det Økonomiske og Sociale Udvalg ifølge Maastricht-traktaten skal oprette, vil næppe overleve ratificeringen af traktaten i alle medlemsstaterne på grund af pengemangel, efter hvad Det Økonomiske og Sociale Udvalgs formand, Suzanne Tiemann, siger. Ifølge Suzanne Tiemann har Det Økonomiske og Sociale Udvalg fået

bevilliget mindre end halvdelen af de 24 mio. ecu, der er nødvendige for at oprette Regionsudvalget.

I betragtning af den vigtige rolle, som Regionsudvalget vil spille for EF's økonomiske og sociale samhørighed, og i betragtning af medlemsstaternes bindende tilsagn til denne organisation, kan Rådet da ikke bevillige de penge, der er nødvendige for at skabe et funktionsdygtigt regionsudvalg?

Svar

(30. september 1993)

1. Som led i fastlæggelsen af 1994-budgetforslaget den 22. juli 1993 har Rådet taget hensyn til budgetstramingerne på nationalt plan og fællesskabsplan og ved sin første behandling afsat 12 mio. ecu til Regionsudvalget.
2. Rådet minder om, at der i overslagene for Det Økonomiske og Sociale Udvalg for indeværende år allerede er opført et beløb på 2 mio. ecu til Regionsudvalget.
3. Rådet er bevidst om den vigtige rolle, Regionsudvalget vil komme til at spille fra Maastricht-traktatens ratifikation, og er derfor fast besluttet på at træffe de nødvendige foranstaltninger for, at dette udvalg kan fungere i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2294/93af **Gérard Fuchs (PSE)**

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(93/C 292/138)

Om: KONVER-programmet

Omlægningen af våbenindustrien og af militærbaser udgør for øjeblikket et stort problem for en hel række franske og europæiske regioner, der er ramt af krisen inden for denne sektor, idet 350 arbejdspladser er direkte eller indirekte truet i Fællesskabet.

Gennemførelse af KONVER-programmet kan indfri visse forventninger. Men mange af de regioner, hvor våbenindustrien har haft hjemme i mange år, og som er hårdt ramt af recessionen og af ordrenedgangen, indgår ikke blandt de regioner, der traditionelt er berettiget til støtte fra strukturfondene og støtte i henhold til mål nr. 1 og 2.

Hvad vil Rådet gøre for at afhjælpe denne situation? Hvilke projekter på kort og lang sigt foreligger der for de zoner, som er berørt af den militære omlægning? Er det muligt at indføre en vis form for geografisk eller sektorbestemt fleksibilitet i forbindelse med kriterierne for tildeling af støtte fra strukturfondene?

Svar

(30. september 1993)

1. KONVER-initiativet (130 mio. ecu for 1993 hidrørende fra EFRU og ESF) har til formål at yde bistand til de regioner, der er berørt af tilbagegangen i aktiviteter i tilknytning til forsvar og opførelse af militæranlæg.

Et sådant initiativ har selvfølgelig sine grænser, heriblandt dem, som det ærede medlem nævner, hvilket fører til at overveje nødvendigheden af en vis fleksibilitet i den geografiske fordeling af de regionale programmer under hensyn til sektorspecifikke kriser.

2. Disse overvejelser har foranlediget Kommissionen til i overensstemmelse hermed at foreslå at ændre artikel 11 i samordningsforordningen (EØF) nr. 4253/88. Den reviderede forordning, hvori den foreslåede ændring er indarbejdet, blev vedtaget af Rådet den 2. juli 1993 som led i strukturfondsreformen. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 (EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 20).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2296/93

af Gérard Fuchs (PSE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(93/C 292/139)

Om: Eurocontrol

Er det rigtigt, at Eurocontrol efter at have indhentet tilbud om udskiftning af 70 til 80 arbejdsstationer i kontrolcentret i Maastricht og af 150 til 200 kontrolstationer i Østeuropa står i begreb med at vælge et amerikansk tilbud?

Bør Fællesskabet ikke gives en fortrinstillig på dette område, der er af afgørende betydning for europæisk teknologi?

Hvad vil Rådet gøre i denne situation, der vækker stor bekymring inden for den pågældende industri i Fællesskabet?

Svar

(28. september 1993)

Rådet har ikke inden for rammerne af sine beføjelser fået forelagt Eurocontrols udbud eller oplysninger om, hvorledes dette vil blive fulgt op.

Der skal dog til almindelig orientering gøres opmærksom på, at Rådet efter de konklusioner, det nåede frem til på sin samling den 29. marts 1990 og den 19. juli 1993 vedtog et direktiv om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air-trafficmanagement equipment and systems).

Gennemførelsen af dette direktiv vil være et afgørende skridt i retning af en harmonisering af systemerne til regulering af lufttrafikken med henblik på en funktionel integration af hele det europæiske lufttrafikreguleringssystem for på kort sigt at afhjælpe trængslen i luftrummet og skabe en smidigere trafikafvikling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2527/93af Mario Melis (ARC), Andrea Raggio (PSE)
og Virginio Bettini (V)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(93/C 292/140)

Om: Cartiere Burgo-selskabets misbrug af dominerende stilling

Det italienske marked for produktion og afsætning af hvidt papir til telefonbøger domineres af Cartiere Burgo-selskabets faktiske monopol.

SEAT-STET (der i hovedsagen er et statsligt selskab) er som eneindehaver af retten til at yde tjenesteydelser inden for telefonområdet den eneste aftager af denne slags papir.

Monopolet skyldes det forhold, at Cartiere Burgo-selskabet har benyttet sin økonomisk og juridisk dominerende stilling til at overtage den del af produktionen, som selskabet Arbatax, der på det tidspunkt blev ledet af den samme bestyrelse som Cartiere Burgo, tidligere leverede til SEAT-STET.

Monopolet påvirker en betydelig del af det fælles marked (for det italienske markeds vedkommende hele sektoren) og medfører negative virkninger for forbrugerne (en prisstigning på 100 lire pr. kg i forhold til Arbatax' pris) og den økonomiske og sociale situation i et stort regionsområde under mål nr. 1 (delvis arbejdsløshed og risiko for afskedigelse af de ansatte i Arbatax som følge af indstilling af aktiviteterne).

Den begrænsede efterspørgsel efter papir til de gule sider (der ikke produceres i Italien) på det internationale marked

har ingen indflydelse på Cartiere Burgo-selskabets misbrug af sin dominerende stilling.

Finder Rådet under hensyntagen til EØF-traktatens artikel 86 ikke, at der bør rettes henvendelse til den italienske regering med henblik på at genskabe betingelserne for et frit marked og på ny give papirvirksomheden Arbatax (og enhver anden interesseret virksomhed) mulighed for i overensstemmelse med den frie konkurrences principper at tilbyde det overvejende statsligt ejede selskab SEAT-STET de leverancer, der i dag leveres af Cartiere Burgo-monopolet?

Svar

(30. september 1993)

På grund af den kompetencefordeling mellem institutionerne, der er fastsat i EØF-traktaten, må Rådet nøjes med at gøre de ærede medlemmer opmærksom på, at dette spørgsmål i medfør af bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 86 og 89 henhører under Kommissionens kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2631/93

af Brigitte Ernst de la Graete (V)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(93/C 292/141)

Om: Asylretten og begrebet sikkert hjemland

I konklusionerne fra topmødet i Edinburgh, der blev vedtaget den 12. december 1992, fastholdes blandt de kriterier efter hvilke det afgøres, i hvilke lande der ikke er alvorlig risiko for forfølgelse, kriteriet om antallet af flygtninge og antallet af allerede anerkendte asylansøgnings.

Dette kriterium synes at være i modstrid med Genève-konventionen, og den belgiske stat selv er af sin voldgiftsdomstol blevet dømt for at have anvendt »to gange 5 %«-reglen, ifølge hvilken de ansøgninger, der blev indgivet af statsborgerne fra et land, der det foregående år havde tegnet sig for mindst 5 % af asylansøgerne, og hvoraf mindre end 5 % allerede var blevet anerkendt i Belgien, blev holdt uden for den normale asylbehandlingsprocedure.

Hvad påtænker Rådet at gøre med henblik på at harmonisere EF-medlemsstaternes asylpolitikker, og for så vidt angår begrebet sikkert hjemland?

På hvilken måde har det til hensigt at anmode medlemsstaterne om at tage deres harmoniseringspolitik op til fornyet overvejelse for at sikre overholdelse af Genève-konventionens artikel 3, hvori enhver form for forskelsbehandling af flygtninge på grundlag af nationalitet forbydes?

Svar

(30. september 1993)

Som det vil være det ærede parlamentsmedlem bekendt, glædede Det Europæiske Råd på samlingen den 11. og 12. december 1992 i Edinburgh sig over de fremskridt, som ministrene med ansvar for indvandring har gjort, og navnlig over vedtagelsen af henstillinger vedrørende bl.a. klart ubegundede asylansøgninger og konklusioner om lande, hvor de generelt ikke er alvorlig risiko for forfølgelse.

Begge disse tekster blev vedtaget af ministrene den 30. november og 1. december 1992 i London som led i et mellemstatsligt samarbejde, hvori Rådet som sådant ikke deltager. Det er imidlertid klart, at begge tekster har direkte tilknytning til det arbejdsprogram, der blev vedtaget af stats- og regeringscheferne i Maastricht, og hvori de vigtigste mål for harmoniseringen af asylpolitikken i de tolv medlemsstater opstilles. Det er ligeledes klart, at de tolv medlemsstater i resolutionen om åbenart grundløse asylansøgninger, hvori der henvises til begrebet lande, hvor der ikke er alvorlig risiko for forfølgelse, tilkendegiver, at de i overensstemmelse med deres fælles humanitære tradition er besluttede på at sikre passende beskyttelse af flytninge i henhold til Genève-konventionen.

De Tolv erklærer endvidere, at en asylansøgning er åbenbart grundløs, når den klart ikke har hjemmel i Genève-konventionen.

Endvidere understreges det i deres konklusioner vedrørende lande, hvor der generelt ikke er nogen alvorlig risiko for forfølgelse, at det på en objektiv og verificerbar måde med sikkerhed må kunne konstateres, at forhold, som tidligere berettigede til en påberåbelse af Genève-konventionen, er ophørt med at bestå. Derudover skal vurderingen af risikoen for forfølgelse i individuelle lande bygge på så mange forskellige informationskilder som muligt, og oplysninger fra UNHCR spiller en særlig rolle i denne sammenhæng.

Genève-konventionen udgør derfor grundlaget for de tekster, De Tolv vedtager om harmonisering af asylpolitikken.

Rådets rolle i harmoniseringsprocessen i forbindelse med asylspørgsmål vil først blive udvidet, når traktaten om Den Europæiske Union, ifølge hvilken asylpolitikken er et spørgsmål af fælles interesse, er trådt i kraft. I artikel K.2 i traktaten om den Europæiske Union er fastsat, at samarbejdet om retlige og indre anliggender skal gennemføres under overholdelse af konventionen om flygtninges retsstilling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2635/93

af Gérard Fuchs (PSE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(93/C 292/142)

Om: Beskatning af opsparing og det belgiske formandskab

I de prioriteringer, som det belgiske formandskab har opstillet for sin virksomhed i andet halvår 1993, indgår et ønske om at genfremsætte forslaget om mindstebeskatning af opsparing.

En sådan indsats er helt sikker nødvendig, hvis man vil undgå, at der som følge af liberaliseringen af kapitalbevægelserne i Fællesskabet skal opstå konkurrence om den laveste beskatning, hvorved medlemsstaterne kan blive berøvet vigtige ressourcer i en periode med budgetunderskud og lavkonjunktur.

Som ordfører om dette emne i Europa-Parlamentets Udvalg om Økonomi, Valutaspørgsmål og Industripolitik i 1989 og uvirksom siden dette tidspunkt på grund af Rådets lammelse vil jeg gerne vide:

1. Hvilket initiativ formandskabet påtænker for at genoplive de drøftelser, der har været blokeret i tre år?
2. Hvilken tidsplan det gerne ser vedtaget for dette fornyede initiativ?

Svar

(30. september 1993)

For på ny at sætte gang i drøftelserne om beskatning af opsparing har formandskabet indkaldt den kompetente ad hoc-gruppe, som skal holde hyppige møder. Formandskabet håber at kunne forelægge sagen for Rådet allerede i oktober.